

யாவும் கோவில்...

பொதுமை வெளியீடு

கால்வர்த்தனை நூல்கள்
மாங்காலி மூலாய்
பால்வர்த்தனை நூல்கள் மாங்காலி
பால்வர்த்தனை நூல்கள் மாங்காலி

கால்வர்த்தனை நூல்கள்
மாங்காலி மூலாய் (192)
(192) பால்வர்த்தனை நூல்கள்
மாங்காலி மூலாய் (192)

பால்வர்த்தனை நூல்கள்
மாங்காலி மூலாய் (192)

யாவரும் கேளிரென....

YAVARUM KELIRENA...

(பொதுமை இதழில் வெளிவந்த கட்டுரைகளின் தொகுப்பு)

முதற்பதிப்பு: 1988-09-25

பொதுமை வெளிப்பீடு

(C) வெளியீட்டுக்குழு

சமுப்புச்சீ அமைப்பு (**EROS**)

39, கோவில் வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

39, TEMPLE ROAD,

JAFFNA,

முன்னுரை

1983 களின் பின் ஸ்ரீலஸ்கா பெளத்த பேரினவாத அரசின் கொடுரோனான் அடக்கு முறைகள் தமிழ் பேசும் மக்களின் மேல் வியாபித்திருந்த வேளை தமிழ் பேசும் மக்களாது தேசியப்போராட்டம் முனைப்பு பெற்றிருந்தது. இக்காலகட்டத்தில் ஆயுதந் தாங்கிய போராட்டம் தேசிய எதிர்ப்பு அலையை ஈடுசெய்யும் வகையில் அமைந்து, முடிந்தளவில் ஸ்ரீலஸ்கா அரசை நெருக்கட்க்குள்ளாக்கி யிருந்தது. இக்காலகட்டத்தில் ஈழப்போராட்டம் தொடர்பான சீத்தாந்த ரிதியான கருத்துப் போராட்டம் சமாந்தரமாக நடைபெற்றிருக்கவில்லை என்ற ஆதங்கம் எமக்குண்டு.

சமுப்புரட்சி அமைப்பு ஸ்தாபிக்கப்பட்ட காலகட்டம் தொடக்கம் சிகிதாந்த ரிதியில் போராட்ட முன்னெடுப்பு நெறிப்படேத் தவண்டுமென்ற கருதுகோள் எம்மால் ஆணீத்தரமாக வலியுறுத்தப்பட்டு வந்தது. இதற்கமைவாக தேசிய இனப் போராட்டம் முனைப்பு பெற்றிருந்த காலத்தில் நிலவிய அரசியல் இராணுவ நிலைமைகளை தெளிவு படுத்தும் நோக்கோடும் கருத்துநிலை விவாதங்களினாட்டாக போராட்ட முன்னெடுப்பினை செழுமைப் படுத்துவதற்கு உந்து சக்தியாக அமைய வேண்டுமென்ற நோக்கோடும் எது வெளியீடான பொதுமை இதற்கு “யாவூரம் கேளி ரென்” பகுதி வெளியீடுப்பட்டு வந்தது இங்கு முன் வைக்கப்பட்ட கருத்துக்கள் ஒரு முடிந்த முடிவாக கொள்ளாமல் கருத்து நிலை விவாதங்களுக்கு ஆரம்பமாக அமைந்து தகுந்த வழிகாட்டியாக அமைய வேண்டும் என்பதே எது நோக்காகும்.

இந்நாலின் கடைசியாக இடம்பெறும் கட்டுரையான
‘அரிசிப்பொதியோடு வந்திரோ தங்பி’ யானது யாவரும்
கேளிரென பகுதியில் வராத போதும் ஒப்பந்தத்தின் பின்
ஏற்பட்ட சூழ்நிலையை கவனத்தில் கொண்டு எழுதப்பட்ட
தால், யாவரும் கேளிரென என்ற தொகுப்பில் இடம்பெறக்
கூடியது என்பதை கவனத்தில் கொண்டு விசேஷமாக
இனைக்கப்பட்டுள்ளது.

பொதுமை இதழ் வெளியிடப்பட்ட காலங்களில் வெளி
யீட்டுக்குழுவால் சர்ச்சைக்குரிய பிரச்சனைகள் பற்றி
ஆராயப்பட்டது. உலகில் நடைபெற்ற போராட்டங்களின்
வெற்றி பெற்ற அனுபவங்களிலிருந்தும்; முன்னேடு புரட்சி
வாதிகளின் பட்டறிவு கருத்துக்களிலிருந்து நாம் கிர
கித்துக் கொண்டவற்றையும்; எமது மண்ணின் போராட்ட
பாதையில் கிடைத்த படிப்பினைகளை கவனத்தில்
கொண்டுக் கூராய்ந்து கட்டுரைகள் ஆக்கப்பட்டன. இவ்
ஆக்கத்திற்கு தோழர் பாலநடராஜனின் எழுந்துக்களால்
வழவழைக்கப்பட்டது

சமூப்புரட்சி அமைப்பின் பதின்மூன்று ஆண்டுகால வர
லாற்றில் கூட்டப்படும் திட்டப்பிரகடன மாநாட்டை
யொட்டி ஆக்கட்டுரைகளை தொகுத்து நூலாக வெளியிடு
கின்றேன். எதிர் காலத்தில் தொடரப்படவிருக்கும்
போராட்ட முன்னெடுப்பிற்கு கடந்தகாலம் குறித்ததான்
பரிசீலனையின் அவசியம் கருதி இந்நால் வெளியிடப்படு
கிறது.

இதில் தொழுக்கப்பட்டுள்ள கட்டுரைகளின் தொடர்பான வெளிப்
பாடு ஆரோக்கியமான விமர்சனங்களையும், கருத்துக்களையும்
எதிர்யார்க்கின்றேன்.

வெளியீட்டுக்குழு,
சமூப்புரட்சி அமைப்பு.

யாவுரும்
கெளிப்பா...

15 - 03 - 85

இயக்கங்களின் நடைமுறை

இன்று சுழவரின் மீதான அடக்குமுறைகள் அதிகரித்து வரும் வேலையில் சமூக பொருளாதார அரசியல் காரணிகளால் மட்டுமன்றி சரீர ஆத்மார்த்த ரதியிலும் பெரும் தாக்கத்துக்குட்பட்டிருக்கும் நம்மவரிடையே இயக்கங்களுக்கிடையிலான ஐக்கியப்பாட்டின் அவசியம் பற்றிய கருத்து வலுவடைந்து வருவதனை உணர முடிகிறது. ஆழமான கருத்தோட்டத்தை நாம் முன்வைக்க வேண்டியது அவசியம்.

முதலில் இயக்கம் என்றால் என்ன? அது போராளிகளை எவ்வகையில் இனங்கள்கூடு உருவாக்குகிறது? என்ற விடயங்களை கண்ணித்து அதனாடிப்படையில் ஐக்கியம் பற்றியசாத்தி யப்பாட்டை விளக்குவதே பொருத்தமானது.

இயக்கம் என்றால் என்ன?

□ ஒரு தெளிவான அரசியல் கோர்க்கை, அதனாடிப்படையிலான கோரிக்கை, அதை முன்னெடுத்துச் செல்லும் உறுப்பினர்களை உருவாக்கவும் மக்களை அளிநிரட்டவும் முன்வைக்கும்மறைமுக வேலைத்திட்டங்கள்.

□ இக்கோரிக்கையை வென்றெடுக்க மேற்கொள்ளும் வெளிப் பட்டயான அரசியல் இரண்டு நடவடிக்கைகள்.

□ சர்வதேச ரிதியில் இயக்கக்கொள்கையினாலும் நடவடிக்கை சினாலும் ஏற்படும் செல்வாக்கு

ஆகிய காரணிகளினாலேலேயே ஒரு இயக்கம் வரையறுக்கப் படுவதும், விமர்சிக்கப்படுவதும் முறையாக இருக்கிறது.

இயக்கங்களின் தோற்றுமும் நோக்கும்

எழுபதுகளின் ஆரம்பத்தில் இருந்தே ஆயுதந் தாங்கிய நடவடிக்கைகள் ஆரம்பித்தாலும் இது எழுக்கோரிக்கையாக எழுபத்தெதந்தின் பின்பே உருப்பெற்றது. 5 செப்ரெம்பர் 74 இல் புதிய தமிழ்ப் புளிகள் (TNT) என்ற பெயரில் தோற்றும் பெற்று இயங்கியோரும்: ‘ஆதாரம்; அமரர் இரசரத் தினம் டயறி) 75 அக்டோபரில் முத்துக்குமாரசாமியின் தலை மையில் இயங்கிய தமிழீழ விடுதலை இயக்கமும், 75 நவம்பர் 23இல் கருப்பெற்று 76 ஜூன் 3இல் பிரகடனம் செய்யப்பட்ட ஈரோவினதும் செயற்பாடுகள் மே 76இல் வட்டுக்கோட்டை மாநாட்டைக்கூட்டி தமிழீழ தீர்மானம்எடுக்க தமிழர் கூட்டனியை நிர்ப்பந்தம் செய்தன.

இவ்வாருக 75 இன் பின் உருப்பெற்ற எழுக்கோரிக்கையில் ஆரம்பம் முதலே இருவிதமான போக்குகளை காணுதல் முடியும். வாக்குரிமையும் குடியிரிமையும் இழந்து வறுமைக் கோட்டிற்கு சீழ்வாழும் மலையக மக்களை முன்னணியாகவும் வடக்கு கிழக்கில் வாழும் தொழிலாள விவசாயிகளை அவர்களுடன் இணைந்துப்போராடும் வடக்கு, கிழக்கு மலையகத்தை உள்ளடக்கிய பிரதேசத்தை எழும் என அழைத்த ஈரோஸ் இயக்கம் அதற்கான ஆயுதப்போராட்டத் தயாரிப்பில் ஈடுபட ஆரம்பித்தது. அதே நேரம் வடபகுதி இளைஞர்களை பெரிதும்பாதித்த தரப்படுதலையும் மொழியுமீமையையும்முன்

வைத்து வடக்கு கிழக்கை உள்ளடக்கிய பிரதேசத்தை 'தமிழ்மும்' என அழைத்து அகிம்சை மார்க்கத்திலும், ஆயுத நடவடிக்கையூடாகவும் முறையே தமிழர் கூட்டணியினரும் புளிகள் இயக்கமும் செயற்படலாயின. காலப்போக்கில் அகிம்சை மார்க்கம் மங்கிப்போக புளிகளின் ஆயுத நடவடிக்கைகள் கவர்ச்சி நிலையை எய்தின.

இவ்விரு போக்குகளிலும் ஆயுதப் போராட்டத்தின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து முறையுக இயக்கங்களாக உருவாகி வந்த கரோஸ், புளிகளும் சமரசம்காண எடுக்கப் பட்ட முயற்சிகள் முனையிலேயே முறிந்து போயிற்று.

உறுப்பினர்களை உருவாக்கும் வழிமுறைகள்

கரோஸ் தனது கருத்தை முன்வைத்த போது அதை ஏற்றுக்கொண்டு செயற்பட முன்வந்தவர்களை வடக்கு, கிழக்கு மலையைப்பகுதிகளில் கூட்டுறவு முறையில் உருவாக்கப்பட்ட பண்ணைத்திட்டங்களிலும் கைத்தொழில் திட்டங்களிலும் வெளியீட்டுத்துறைகளிலும் ஆரம்பத்தில் ஈடுபட வைத்து அதனுடாக ஆள் தெரிவை செய்து ஆயுதப் பயிற்சியளிப்பனதேயே தனது போக்காகக் கருதிச் செயற்பட்டது.. இது 977 இல் தனது மாணவ அமைப்பாக ஈழமாண வர் பொது மன்றத்தை (GUPS) பிரகடனப்படுத்தி பகிரங்க மாக மாணவர் மத்தியில் செயற்படவும் செய்தது. இவ்வகை அனுகுமுறைகளில் தோழர்களை அரசியல் இராணுவ துறைகளில் வளர்த்தெடுத்து அறிவு ரீதியில் இயல்பான கட்டுப் பாட்டை எட்டுமுடியுமென்பதில் அசையாத நம்பிக்கை யுடன் செயற்படலானது.

இடுதலைப் புளிகள் தமது இராணுவத் தாக்குதல் மூலம் தம்மை வெளிப்படுத்தி அவற்றை மையமாக வைத்து பிரச்சாரம் செய்து உறுப்பினர்களை தெரிவு செய்து இருக்கமான இராணுவக்கட்டுப்பாட்டோக தமது இயக்கத்தை வளர்க்க முற்பட்டது, கெரில்லாப் போர் முறையிலுள்ள தாக்குதல் ஆம் தப்பித்தலும், என்ற வழிமுறையைக் கையாண்டு இவர்கள் தம்மை வளர்க்கலாமார்கள்.

இருசாரிலும் ஏற்பட்ட பினவு

படிப்படியாக தமது போக்கில் வளர்ந்துவந்த இவ்விரு சாராரும் 1980 ம் ஆண்டில் தமது இயக்கங்களில் பினவுக ஜோச் சந்தித்தனர்

கரோவின் மாணவ அமைப்பாக இருந்த ஈழமாணவர் பொதுமன்றத்தின் உறுப்பினர்கள் பலர் கரோஸ் தலைமை மீது குற்றஞ்சாட்டியபடியே பிரிந்து சென்று ஈழமக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியை (EPRLF) ஆரம்பித்து அதற்குத் தலைமை தாங்கினர். இவர்கள் கரோவின் சில கருத்துக்களை முன்வைத்து பிரச்சாரம் செய்து ஆட்சேர்ப்பு நடாத்தினர். ஆயுதப்பயிற்சியும் வழங்கினர் இவர்கள் சில தேவைகளின் நியித்தம் இராணுவத் தாக்குதல்களை இன்று நடாத்தி வருகின்றனர்.

விடுதலைப்புவிகளின் (தாக்குதலும் தப்பித்தலும்) அனுகு முறையை நிராகரித்து பிரிந்து சென்றவர்கள் தம்மை 'தமிழீழ மக்கள் விடுதலைக் கழகம்' (PLO) என அழைத்து, 'ஒட்டுமொத்தமான ஒரே தாக்குதல்' தொடுக்க தம்மை தயார் செய்து வருவதாக பிரச்சாரம் செய்து வருகின்றனர். இவர்கள் இத்தாக்குதலுக்காக அதிகப்படியான ஆட்களை சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற எண்ணப்பாட்டில் செயற் பட்டு வருவது வெளிப்படையாக இருக்கிறது. ஆயினும் இதை தற்போது தனித்துத் தாமே செய்து முடிக்க இயலா தெனவும் இதற்கு ஏனைய இயக்கங்களின் இணைப்பு அவசிய மெனவும் தமது பிரச்சார ஏடான் 'புதிய பாதையில், ஈருத்து வெளியிட்டுள்ளனர்.

தமிழீழ விடுதலை இயக்கத்தினரை (TBLO) பொறுத்த வரையில் புலிகளின் பாணியிலான தாக்குதல்களை முதன் மைப் படுத்தி, பெரிய இலக்குகளை தெரிந்து தாக்குவோராக விளங்குகின்றனர். இவர்கள் இத்தகைய தாக்குதல்களையே குறிக்கோளாக்க கொண்டு, ஆட்சேர்ப்பு நடாத்தி வருகின்றனர்.

இவ்வாருக, வெவ்வேறுன் இயக்கங்கள் ஈழப்போராட்டத்தை வெவ்வேறு பாதைகளில் முன்னெடுக்க முனையும் போது, சில இயக்கங்கள் ஆட்சேர்ப்பில் கையாளும் வழி வகைகள் ஐக்கியத்துக்கு ஒரு சோதனையாகி விடுகின்றன.

புதிய சுக்திகள்.....?

இன்று சில இயக்கங்கள் தமது கொள்கைகளினாலும் தாம் முன்வைத்த கோரிக்கைகளாலும் அரசியல், இராணுவ நடவடிக்கைகளினாலும் ஓரளவு நிறுவனமயப்பட்டிருப்பது தெரி கிறது. இவை இப்போது தம்மை விஸ்தீரணப்படுத்தும் பாங்கில், புதியவர்களை தம்பக்கம் ஈர்க்கும் கைங்கரியங்களில் முழுமூச்சாக ஈடுபட்டு வருகின்றன. இவ்வேளையில் இயக்கங்களுக்குள் நுழைய முயலும் புதியவர்கள் பின்வரும்தேவை களை தம்மகத்தே கொண்டு வருவதைக் காணலாம்.

- கொள்கையிலும் கோரிக்கையிலும் கெஷன்டூன்ஸ் பற்று
- இயக்கம் தொடுத்த இராணுவ நடவடிக்கைகளினால் பெற்ற கவர்க்கி.
- இயக்க வரலாற்றிலும், முன்னணி உறுப்பினர்களிடத்திலும் கொண்டூன்ஸ் நம்பிக்கை
- தமச்சு ஏற்பாட்ட பாதுகாப்பற தீவிளை
- தனிப்பட்ட வாழ்வில் ஏற்பாட்ட தப்பகலும் விரக்தியும்
- சமூக அந்தஸ்து அல்லது தற்காலிக தேவை, அல்லது கயவிளங்பரம்

இத்தகைய ஆறு வகைப்பட்ட வழிகளிலும் இயக்கங்களில் புகுவோரில் முதல் மூன்று வகைப்பட்டோராலும் இயக்கம் பெரும் பாதிப்பை எதிர்நோக்க வேண்டியிருக்காது

ஆனால் இறுதி மூன்று காரணங்களுக்காகவும் இயக்கத்தில் சேருவோரையிட்டு மிகுந்த எச்சரிக்கை அவசியமாகிறது. இத்தகைய கர்ரணங்களுக்காக இயக்கத்தை நாடுவோரை தடுத்து நிறுத்தி இயக்கக்கொள்கை கோட்பாடுகளில் நம் பிக்கையூட்டி இயக்கத்தின் அங்கூடச் செயற் பாடுகளினுடாக இவர்களது நேர்மையான அர்ப்பணப்பை பரிசீலனை செய்து, அதன்பின்னரே பொறுப்புடையவர்களாக மாற்று தல் வேண்டும்,

இந்தக் தெரிவை சரிவரச் செய்யாத பல இயக்கங்களினு வேலேயே இன்று ஈழப்போராட்டமே வெறும் குதர்க்கமாகும். அபாயம் தோண்றியுள்ளது.

இன்று ஆட்சேர்ப்பில் இயக்கங்களுக்கிடையிலான போட்டி கோஷ்டி மனப்பான்மை தெளிவான சித்தாந்தப் பார்வையற்ற துடிப்பு என்பவை இயக்க முன்னணி உறுப்பினர்களை ஆட்கொண்டிருப்பதால், நபர்களை இனைத்துச் செல்வதே தற்போதைய தேவை என்ற எண்ணத்தில் இயக்கங்கள் செயற்படுவதனை உணர முடிகிறது. அதாவது அரசியல் மயப்படுத்துதல் என்றால் எமது இயக்கத்தின் அரசியல் கருத்துக்களை ஏற்றுக் கொள்ளச் செய்தல் என்றும் மக்களை அணிதிரட்டுதல் என்றால் எமது இயக்கத்திற்கு ஆட்சேர்த்தல் என்ற அர்த்தத்திலும் கொஞ்சசத்தனமான விளக்கத்தின் அடிப்படையிலான செயற்பாடுகளை இன்று பெரும்பாலான இயக்க முன்னணி உறுப்பினர்களைப் பீடித்துக் கொண்டுள்ளது என்பதைக் காணமுடிகிறது.

இதன் விளாவாக தனித்பர்களின் கடந்தகால வரலாற்று நேர்மை என்பவை பற்றி இயக்கங்கள் கவலைப்படுவதில்லை. இதனால் போராளிகள் என்ற போர்வைக்குள் தவருன போக்குடையவர்களும் ஒளித் துக்கொள்ள வாய்ப்பு ஏற்பட்டு இருக்கிறது. இத்தகைய சக்திகளின் நாளாந்த நடவடிக்கைகள் இயக்கத்தலைமையின் கருத்துக்கும் போக்கிற்கும்மாறுக இருந்தாலும் கூட, தங்கள் இயக்க

கத்தோழன் என்ற வகையில் மக்கள் மத்தியில் இனங்காட்டத் தயங்கும் போக்கு இச்சக்திகளை மேலும் வளர்க்கப் பயன்படுகிறது. இன்னும் சில இடங்களில் இயக்கத் தலைமைகளே தமது நிதித் தேவைக்கும் வேறு சில தேவைகளுக்கும் இத்தகைய சத்திகளைப் பயன்படுத்தி ஏருகிறது,

இவ்வாறுக் தெளிவான், முற்போக்கான கருத்துகளைக் கொண்டுள்ள சத்திகளும் அப்பாவித்தனமான, ஆனால் அர்ப்பணிக்கத் தயங்காத சத்திகளும் இருக்கும் அதேநேரம். சந்தர்ப்பவாதப் போக்குடைய தெளிவற்ற தீயசத்திகளும். இன்று சில இயக்கங்களில் காணப்படுகின்றன. இவ்வகையில், இயக்கங்களில் நல்லசத்திகளும் சமூகவிரோத சக்திகளும் முட்டிமோதி வருகின்றன, உட்கட்சிச் சண்டைகளும் சூடுபாடுகளும் இதனையே காட்டுகின்றன. குறிப்பிட்ட ஒரு இயக்கத்தில், எத்தகைய போக்கு மேலோங்கும் என்பதனைப் பொறுத்தே அவ்வியக்கத்தின் எதிர்காலம் அமையமுடியும்.

வெறுமனே என்னிக்கைக்காக ஆட சேர்த்து இந்நபர்களுக்கு பயிற்சிகளை வழங்கி, கைக்குண்டுகளுடன் குழுக்களாகத் தெருக்களில் திரிய இன்று இவர்கள் விடப்பட்டுள்ளனர். இப்படித் திரிபவர்கள் எது போராட்டம் எனப்புரியாமல், சாதாரண பொதுமக்களையும், சகோதர இயக்கத்தினரையும் நோக்கி. தமது ஆயுதங்களை ஒறிபார்த்து மிரட்டுவுடையே போராட்டமெனக் கருதி வருகிறார்கள். எதிரி தரப்பு இராணுவம் செய்யும் அதே அடாவடித் தனங்களையே செய்து வரும் இந்தக்கட்டுப்பாடற் ற நபர்கள், ஈழப் போராட்டத்திற்கு பெரும் கேடாக விளங்குகிறார்கள். அது மட்டுமின்றி இவர்கள் இயக்கங்களின் ஜக்கியத்திற்கும் பெரும் பாதகமான செயற்பாடுகளையும் செய்து வருகின்றனர்.

இயக்கப் பிளவுகள் கொடுத்த சந்தர்ப்பம்

சமூபபோராட்டத்தில், போராட்ட சத்திகளிடையே பிளவுகள் ஏற்பட்டதும் சமூகத்திலிருந்த வெவ்வேறு வர்க்கள்

கத்தினரும், இச்சக்திகளை தமக்குச் சார்பாகவும் பயன்படுத்தத் தெடங்கியதே, இந்த விளைவுக்குக் காரணம்; அதாவது, இயக்கங்கள் பல தாம் பாட்டளிவர்க்கத்தின் அபிலாசைகளை பிரதிபலிப்பதாகவும், சோசலிச சமுதாயத்தை திர்மாணிப்பதே தமது இலட்சியம் எனக்கொண்டாலும், இவர்களது நடவடிக்கைகள் இதற்கு மாறுகவே இருக்கின்றன. இவ் வியக்கங்களது மாறுபாடான செயற்பாடுகளினாலேயே, சமுகத்திலுள்ள தீய சக்திகளுக்கு இவர்கள் இரையாகியுள்ளனர்.

ஆனால், இந்தப் பாதிப்புக்குள்ளான இயக்கங்கள் இதை உணர்ந்து தம்மை புனருத்தாரணம் செய்து கொள்ளும் நிலை இன்றில்லை. இதனாலேயே ஒரு இயக்கமோ அல்லது தரமான இயக்கக்கூட்டோ, போராட்டத்தைத் தொடர்ச்சியாக முன்னெடுக்கும் வரை, ஒற்றுமை சாத்தியமில்லை என்ற கருத்தை நாம் வலியுறுத்திவருகிறோம்.

யாவுரும்
கேள்விரண்...

20-04-85

போராளிகள்

இந்தச் சேனை சக்தியிக்கது. ஏனெனில் இதன் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் ஒரு உணர்வு பூர்வமான கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டவர்கள் அவர்கள் ஒருசில தபர்களினதோ; ஒரு குறுகியகும் பவினதோ; தனிப் பட்டநலன்களுக்காக அல்லாமல்பரந்துபட்ட வெகுமக்களினதும், முழுநாட்டினதும் நலன்களுக்காக ஒன்று சேர்ந்துள்ளனர். போர் செய்கின்றனர்.

வர்த்தகர்கள் கடத்தப்பட்டதைக் கண்டித்து கதவடைப்பு; பாடசாலைகளில் உபகரணங்கள், பணம், கொள்ளையிடப்படுவதைக் கண்டித்து மாணவர்கள் ஆர்ப்பாட்டம் ஹார்த்தால்; கோயில் கொள்ளைகளைக் கண்டித்து கண்டனப் பிரசரங்கள்; பொது சனை சேவையினை மையமாகக் கொண்ட கூட்டுறவு நிறுவனங்கள், வைத்தியசாலைகள் மற்றும் பொது நிறுவனங்களைக் கொள்ளைகளைக் கண்டித்து மக்கள் விசனம்; இவ்வாரூப பல செய்திகள் அன்மையில் ஒவிகத்தொடங்கியுள்ளன, எழுபதுகளில் அரசின் நடவடிக்கைகளைக் கண்டித்து மக்களின் எதிர்ப்பு உணர்வின் வடிவமாக வெளிக்காட்டப்பட்ட கதவடைப்பு, ஹர்த்தால், ஆர்ப்பாட்ட ஊர்வலம், பகிள் சிப்பு, வேலை நிறுத்தம் போன்ற நிகழ்ச்சிகள் இன்று இயக்கங்களின் அதாவது இயக்கப்பொடியள் எனப்படுவோரின் தனிச்சையான செயற்பாடுகளைக் கண்டித்து வெளிப்படுத்தப்படுவது ஒரு ஆரோக்கிய

மான நிலைமையல்ல. பொறுப்பற்ற சில போராளிகளின் தடவதிக்கைகளால் இயக்கம், அதற்கு ஷடாக இபக்கம் முன்னெடுத்துச் செல்லும் இலட்சியம் பாதிக்கப்படுவதேன் அனுமதித்தல் முடியாது என்பதைப் பலரும் ஏற்றுக் கொள்வர். இத்தகைய பொறுப்பற்ற சிலரை தீர்த்துக் கட்டுவதாலோ அல்லது அவர்களை தலைமைப்படுத்துவதாலோ மட்டும் இந்தப் போக்குகளைத் தடுத்து நிறுத்தல் சாத்தியமற்றதுதொன்றாகுப், போராளிகளின் அரசியல் தரத்தை, அறிவு மட்டத்தை உயர்த்துவதன்மூலமே இப்போக்குகளைத் தவிர்க்க அடியும் என்பது எமது நம்பிக்கை.

யார் போராளிகள்

ஒரு தனிமனிதன் எப்போது புரட்சிவாதியாக அல்லது போராளியாக புனர் நீர்மானம் பெறுகிறான்? இந்த கேள்விகளுக்கு விடைகானுவது என்பது துரதிஸ்டவசமாக அவ்வளவு இலகுவானது அல்ல அது இன்று பெரும்பாலோ ஈம் இது குறித்து என்ன கருதுகிறார்கள் ஏதோ ஒரு இயக்கத்தின் அங்கத்துவ விண்ணப்பத்தைப் பூர்த்தி செய்து விட்டால் அல்லது ஒரு சிலகாலம் ஷரீவிருந்தோ அல்லது நாட்டிலிருந்தோ தலைமறைவாகி வீட்டால் அல்லது இயக்க உறுப்பினர்களோடு நெஞ்சிய நட்புதலைப் பேணி விட்டால்; பேரும் நாழம் போராளிகளாகி விட்டோம் என என்னுகிறார்கள். இத்தகைய எண்ணத்தின் அடிப்படையில் தமது நாளாந்த நடவடிக்கைகளில் பேணும் கய விளம்பரம். தனிச்செயான போக்கு என்பன இயக்கத் திற்கு கேடு பயப்பதாகவும், ஷறு விணோவிப்பதாகவும் அமைந்து விடுகிறது.

இதே வேளையில் மக்கள் மட்டத்தில் போராளிகள் பற்றி நிலவும் தவருண கருத்தோட்டங்களையும் குறிப்பிட தேதான் ஆக வேண்டும் போராளிகள் என்றால் மாதக்கணக்காக “அன்னம் தண்ணி” இல்லாயல் அவஸ்தைப் படுரவர்கள் என்றும், தலைமறைவாகிக் காட்டுக்குள்ளே

வாசம் செய்பவர்களென்றும் சதாநேரமும் இராணுவமோ பொனிசோபின்தெட்டார கருவிகளைகாவித்திரியும் பிறவிகள் என்றும் எண்ணுகிறார்கள், அத்துடன் இப்படித்திரியும் இந்தக் கூட்டங்கள் எமது விடுதலையைப் பெற்றுக்கூடத்துடும் என்ற அசட்டு நம்பிக்கைபோடு தமது பங்களிப்பை மறந் தவராக அவ்வப்போது யாரேனும் கேட்கும் சிறுசிறு உதவிகளை மட்டும் நிறைவேற்றுவதோடு தமது கடமைமுடிந்த தெளை கருதுகிறார்கள். தாங்கள் யாருக்காக, என்ன காரணத்துக்காக இதனைச் செய்கின்றோம். என்ற எண்ணமில்லாமலே தங்களது உதவியின் மூலம் எத்தனைக்கய சகுதிகள் வளர்கின்றது. என்றக்குத்தில்லாமலே எங்களுக்கென்ன எல்லோரும் ஒன்றுதானே ஏதோ எங்களால் முடிஞ்சதை செய்யிறும்” என்ற பீடியையுடனுள் செயற்பாடுகள் விடுதலையின்பால் மக்களுக்கிறுக்கும் அசிரத்ததயைக் காட்டுவதாகும்.

மற்றிருந்து புத்திலை இயக்கப் போராளிகளை மகுடமிட சிலரும் இதைமட்டுமே மக்களின் மகத்தான பங்களிப்பு எனக் கருதுகிறார்கள் அதாவது போராளிகளின் செயற்பாடுகளுக்கு உதவுதல் மட்டுமே மக்களின் கடன் எனச் சிந்திகின்றார்கள் அவ்வாறு போராளிகளது செயற்பாடுகளுக்கு ஒத்துழைக்க மறுத்தால், அல்லது அவர்களையும் அவர்களது அவசரத்தையும் உணர முற்படாவிட்டால் எச்சரிக்கையும், ஏன் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் கூடநிகழ்ந்து விடுகிறது உதாரணமாக போராளிகளுக்காக வாகனங்கள் மிக தேவையான ஒன்றுதான் ஆனால் இதைமாட்டுமே கருதி தெருவில் போகும் வாகனம் அனைத்தும் தமது தேவைஞாக்கு முன்னுரிமை தரவேண்டும் என்பது எப்படித்தியாய்மாகும்? இன்றுள்ள நெருக்கடி நிலையில் மிக மிக முக்கிய தேவையளவிலே பெரும்பாலும் தனியார் வாகனங்களைப் பாலிக்கின்றனர் இடைநடவில் அதனைவழி மறித்து எமது அவசரத்தை மட்டுமே கருதி “உஸ்! இறங்குகிழே எடுத்திறப்பு” என்றவாறு செயற்படுதல் இராணுவத்திற்கு பொருத்தமானதாக இருக்கலாம். ஆனால் விடுதலைப் போராளிகளுக்கல்ல.

இன்றைக்கு காணப்படும் முரண்பாடுகள்

இன்றைய சூழலில் மக்கள் மட்டத்தில் பல்வேறு விதமான முரண்பாடுகள் காணப்படுகின்றன நடைமுறையில் காணப்படும் இம்முரண்பாடுகளின் மோதலும் வளர்ச்சியுமே நிலைமைகளைச் சிக்கலாக்குவதில் பிரதான பங்கை வகிக்கின்றன. முதலில் அரசுக்கும் மக்களுக்கும் இடையிணான முரண்பாடுகள் அரசின் கொடுரைமான சட்டங்களாலும், இராணுவ அடாவதித்தனக்களாலும் எமது மக்கள் நிம்மதி யையும் நம்பிக்கையையும் இழந்துள்ளனர் இந்த வகையில் அரசையும், அதன் இயந்திரங்களையும் தூக்கியெறிய விரூம்பும் ஆர்வம் கொண்டு அதில் ஏற்படும் இழப்புக்கள், பாதிப்புக்கள் நாளைய விடு தலைக்கான - விடியலுக்கான உரங்கள் என எண்ணுகின்றனர். இதனால் இயக்கங்கள் அரசைத் தாக்கு ம் போது மகிழ்ச்சியடைபவர்களாகவும், உற்சாகம் பெறுபவர்களாவும் உள்ளனர்.

அடுத்து மக்களின் விமோசனத்திற்காக விடு தலைக்காக உழைக்க புறப்பட்டு பலவாக பிளவுபட்டுப்போன இயக்கங்களுக்கிடையிலான முரண்பாடுகள் இவை போராட்டதந்திரங்கள், ஆட்சேர்ப்பு முறைகள், முன் வைக்கும் கருத்துக்கள் நடைமுறைப் பிரச்சனைகள் என்பன போன்ற காரணிகளில் மையம் கொள்ளுகின்றது. இதனையொட்டிய அனுகும் முறைகளில் ஏற்படும் வேறுபாடுகள் இப்பீளவுகளை ஆழப்படுத்தியும், அகலப்படுத்தியும் வருத்தங்களை இயக்க நலன்களையும் குழு நலன்களையும் முன்னிட்டுச் செயற்பட இயக்கங்களைத் தூண்டுவதாயுள்ளது மூன்றாவதாக இயக்கங்களில் காணப்பட்டுள்ள முரண்பாடுகள். இது தனிமனித்துரோதங்கள், கசப்புணர்வுகள், பதவிப்போட்டி, அனுகுமுறைவேறுபாடுகள் எனப் பல அம்சங்களில் தங்கியுள்ளது.

போராளிகளின் தோற்றம் என்பது அரசுக்கும் மக்களுக்கும் இடையிலான முரண்பாடுகளின் பிரதிபலிப்போகும். அனைத்து மக்களும் நோடியாகப் பாதுகாக்கப்படுதலும்,

ஒடுக்கப்படுவதும் அரசினுலேயே எனவே இந்த முரண்பாடுகளை முதன்மைப்படுத்தி விடுதலை போராட்டத்தை முன் எடுப்பதே இன்றைய அவசியமும் தேவையுமாகும். இதற்காகப் போராளிகள் அரசியல் முதிர்ச்சியை பெற வேண்டியது. அத்திபாவசிமாள்து துப்பாக்கிக்குண்டுகள் குறிகளை (TARGETS) இலகுவாக அமைந்து விடலாம் ஆனால் குறிக்கோளை (MOTIVE) அடைவது அவ்வளவு இலகுவாகதால்ல குறிக்கோளையடைய வேண்டுமெனில் துப்பாக்கிக் குண்டுகளுக்கு வேகம் மட்டும் இருந்தால் போதாது. அதை இயக்குபவர்களுக்கு விவேகமும் இருக்க வேண்டும்.

இராணுவ வீரனைப் பொறுத்தவரை அவன் ஒருங்க ஸமந்த ஒரு நிறுவனத்தில் கடமையாற்றும் ஒரு ஊழியன். ஒரு போராளி நிறுவனத்தைத்தானே ஒழுங்கமைக்க வேண்டியவானாகிறான். ஒரு போராளி எங்கேயோ இருந்தவரும் கட்டளைகளை நிறைவேற்றும் ஒரு கருணியல்ல மாருக மக்களைடையிலான பிரச்சனைகளைப் படித்தறிய ஆர்வமுடைய மாணவனுக்கும், அந்தப் பிரச்சனைகளையே ஒழுங்குபட எடுத்துப் போதிப்பதில் நஸ்ஸாரியனுக்கும், இப்பிரச்சனைகளுக்கான தீர்வுகளை நோக்கி வழி நடத்துவதில் வழி காட்டியாகவும், இந்த வழியில் ஏற்படும் தடைகளை நீக்குவதில் - முட்டுக்கட்டைகளை உடைத்தெறிவதில் முன்னரிப் படையினருக்கவும் செயற்பட வேண்டியவற்றைகிறுன்". என்கிற மா ஓ... ...

அதாவது இராணுவத்தானைப் போல துப்பாக்கி தூக்கியவாக இருந்தபோதும் போராளி. அவனைவிட மிகவும் வேறுபட்டவானாகிறான். ஒரு இராணுவத்தான் இன்றைய அமைப்பையும், அதன் நிர்வாகத்தையும் பாதுகாப்பதாற்காக கருவி தூக்கியவன். ஆனால் போராளியோ இன்றைய அமைப்பை உடைத்தெறிவதோடு, எதிர்கால நிர்மாணத் திற்காகவும் ஆயுதம் தாங்கியவன் ஆகவே போராளி என்பவன் நடைமுறையில் அறிவு ஏற்படுத்துவதைவிட எதிர்கால நிர்மாணங்கள் பற்றிய ஆக்கங்களிலேயே அதிக கலங்கம் செலுத்த வேண்டும். மேலும் இராணுவத்தான் தனது

ந்-வடிக்கைகளின் பலாபலன்களை -அதன் பாதிப்புக்களைப் பற்றி. கிஞ்சித்தும் கவலையற்றுச் யெலாற்றுவான். ஆனால் போராளியோ தனது செயற்பாடுகளால் ஏற்படும் பலூ பலன்களுக்கு - பாதிப்புகளுக்கு விலைசெலுத்த வேண்டிய வருகவும், பதில் சொல்ல வேண்டியவனுடைய விளங்குகின் ரூன், அதாவது ஒரு போராளி என்பவன் மக்கள் பூசித்து மக்களுக்காக தன்னை அர்ப்பணித்த சேவையில் ஈடுபடுவன், மக்களுக்காக மக்களின் மேன்மைக்காக தன்னை இழக்கத் தயங்காதவன் ஆகிறான். ஆனால் இராணுவத்தானாலே சம்பளத்தை நேரித்து தனது வாழ்வைமட்டும் மையமிட்டு அதற்காகக் கடமையில் ஈடுபடுவன் ஆகவேதான் போராளிகள் எனப்படுவோர் தமது கையில் கிடைத்த கருவிகளின் துணையினால் மக்களை அதிகாரம் செலுத்தவோ - அச்சுறுத்தவோ கூடாது

போராளிகளின் கவனத்திற்கு

எனவே போராளிகள் மிகுந்த பொறுப்புணர்ச்சியோடு செயலாற்ற வேண்டியது அவசியமானதாகும். ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட போராளியும் மேற்கொள்ளும் நடவடிக்கைகள் அவனையும் அவன்சார்ந்த இயக்கத்தையும் மட்டுமன்றி இலட்சியத்தையும் இன்தத்தையும் பாதிக்கக்கூடியதாக அமைந்து விடக்கூடும். எனவே தனிப்பட்ட கோபதாபங்கள், கசப்புணர்வுகள், போட்டி பொருமைகள் போன்ற வற்றைக் களைந்தெளிந்து ஏற்று படிவிக்க நபராக - தன்னை கட்டுப்படுத்தித் தான்சார்ந்த மக்களுக்காகத் துன்பப்படவும் தயாரானவருகை, தான் சார்ந்த மக்களை வழிநடத்தும் ஆற்றல் மிக்கவருகைப் போராளி விளங்கவேண்டியவன் ஆகிறான் இதை விடுத்து தமது கையில் இருக்கும் ஆயுதத்தின் மூலமாக மக்களிடம் அதிகாரம் செலுத்துவதும். துப்பாக்கிக் குழலிருந்தே அரசியல் அதிகாரம் பிறக்கிறது" என்பதைசீக்கொடுத்த தனமாக மோற்கோள் காட்டுவதும் தமது தேவைகளை நிறைவு செய்வதே மக்கள் கடன் என்ற அடிப்படையில் செயற்படுவதும், இந்த அடிப்படையில் மக்களின் தேவைகள் பற்றிச் சிந்திக்காது செயற்படுவதும்,

மக்களை போராளிகள் மீது மட்டுமன்றி இலட்சியத்தின் மீதும் ஆத்திரம் கொள்ளத் தூண்டிலும் இத்தகைய விபரீதப் போக்குகளின் வெளிப்பாடுகளே அநாவசிய வாக எக்கடத்தல்கள், ஆள்கடத்தல்கள், சொள்ளொள் கொலைகள் போன்ற நிகழ்ச்சிகள்.

எனவே மக்களை விடுதலைக்காகப் போராடும் நாம். ஏனைய நாடுகளில் மக்கள் போராடிப் பெற்ற அனுபவங்களைப் படிப்பிழைகளாக்கி எம்மைத் தயார்படுத்துவதே இன்றைய அவசியமாகும். மக்களுக்கும் இயக்கங்களுக்கும் இடையிலான உறவுகள், முன்னேடிகள் மத்தியிலான உறவுகள் என்பவற்றை, ஆட்சி செய்கின்ற சரியான கோட்படுகளைக் கண்டறிந்து நடைமுறைப்படுத்தவேண்டும் இத்தகைய கொட்பாடுகள் போராடிய மக்களின் படிப்பிழைகளாகவும், பலவீரரிகளின் இரத்தக்திலும் வியர்வையிலும், நென்றதவையாகவும் உண்ணள என்பதை மறத்தல் ஆகாது. மேலும் போராளிகள் இழைக்கும் தவறுகளுக்காக இரத்தத்தையும் வியர்வையையும் மட்டுமன்றி உயிரிழப்புக்களையும் கூட சந்திக்கவேண்டியிருக்கும் என்பதையும் ஞாபகத்தில் இருந்திக் கொள்ளவேண்டும்.

வியட்னமிய மக்களின் விடுதலைக்காக உழைத்த ஜெனரல் கியாப(General Giap) போராளிகளுக்கு பின் வருமாறு அறிவுரை கூறுகிறார். 1) மக்களுக்கு மதிப்பளியுங்கள் 2) மக்களுக்குசேவை செய்யுங்கள். 3) மக்களுக்கு பாதுகாப்பு அளியுங்கள்" (Respect the people, serv: the people and Defend the people) மக்களோடு பழங்கும் போது இவற்றை மனதில் கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகும். அதை விடுத்து தமது அவசரத்தையும் அவசியத்தையும் மட்டுமே கவனத்தில் எடுத்துப் போராளிகள் கெயற்படுவது மக்களுக்கு இவர்கள் மீது வெறுப்பைவளர்க்கும்.

விடுதலைப் போராட்டம் முக்கிய கட்டத்தை ஆடைந்திருக்கும் இன்றைய காலகட்டத்தில் முக்கியமான பாதுகாத்தை ஆயுதங்களே ஆற்றுகின்றன. ஆனால் ஆயுதந் தாங்கள்

கியிருக்கும் போராளிகள் ஒரு தீர்க்கமான பாத்திரத்தை ஆற்றவேண்டுமானால் முற்போக்கான அரசியல் உணர்வில் ஊறிப்புடமிடப்படல் வேண்டும் முற்போக்கான அரசியல் வேலைக்குநாடாக இத்தகைப் பொருவு வளர்க்கப்பட்டாக வேண்டும் இல்லாவிடல் பற்றின் அத்திவரமான போராளிகளின் உற்சாகத்தை எதிர்ப்பு யுத்தத்தின் போது பூரணமாகத் தட்டியெழுப்புதல் அசாத்தியமானதாகி விடும் மேலும் ஆயுதக்கவர்ச்சியை மையமிட்ட ஆட்சோப்புக்கள் கடந்த காலத்தில் தோற்றுகின்றிருக்கும் குழப்பங்களும் கொலைகளும் எம்மவருக்கு பாடமாக அமைதல் வேண்டும்

மேலும் இயக்கக் தோழர்களுக்கு இடையில் ஏற்படும் வேறுபாடுகள் இயக்கத்தைப் பாதிக்கும் அளவுக்கு வளருவதை அனுமதித்தல் கூடாது. வேறுபாடுகள் காணப்பாடும் தோழர்கள் நெருங்கி ஜக்கியெழுவதில், சேர்ந்து வேலை செய்வதிலும் கவனம் செலுத்தப்படவேண்டும் நாட்டின்பல் வேறுகோணங்களில் இருந்தும் பல வேறுபட்ட மக்கள் தொகுதிகளிலிருந்தும் விடுதலையை அதன் முழு அர்த்தத் தில் பெற்றுக் கொள்வதற்காக ஒன்று சேர்ந்து போராடி வருகின்ற எம்மவுட தம்மைப் போலவே அதை கருத்துக் களைக் கொண்ட தோழர்களோடும் ஜக்கியெழுவதிலும் தீர்மையையவர்களாகவும் தேர்ச்சி மிக்கவார்களாக விளங்குதல் வேண்டும். அப்போது தான் போராட்ட சக்திகள் ஒட்டுமொத்தமாக முழுமக்களினதும் நலன்களைப் பிரதி பளிக்கும் ஒரு அமைப்பாக பரிஞமை பெறமுடியும்.

இத்தகைய சத்திகளாகத் திகழும் போராளிகள் கூட்டமே சமூப போராட்டத்தின் திசை வழியை தீர்மானிக்கும் சமூபபோராட்டத்தை புரட்சியாகப் பரிஞமை கொள்ளச் செய்யும் “பெடியங்கர்” என்ற பதம் போய் போராளிகளாக “உயரவைக்கும் இளைஞர் இயக்கங்களை மக்கள் இயக்கமாக மலரவைக்கும், இன்றைய சமூக அமைப்பை உழுது பூரட்சி சமத்தரமைப்பயிரை விளைவிக்கும் உழவர்களாக - எதிர்கால - சமூகத்தின் கிற்பிகளாக, புரட்சிவாதிகளாக புடமிடும்.

யாவுஞ்ச
கெளிவரன்

20-05-85

அராஜகவாதமா?
எடுதலைப்போராட்டமா?

எந்த ஒரு இராணுவப் பாதையும் அரசியற் பாதையிலேயே தங்கியிருக்கிறது. அரசியற் பாதையையே வெளிப்பாடு செய்கிறது. கடந்த சில ஆண்டுகளாக அந்நியமான இராணுவக் கோட்பாடுகள் ஆயுதப் போராட்டம் என்ற ரீதியில் பரிசொர்த்தம் செய்யப் பட்டு கெரில்லாப் போராட்டத்திற்கு முற்றிலும் மாறு பட்ட அர்த்தத்தைக்கொடுக்க விழைந்தன.

இராணுவத்திட்டம் என்ற மாறுவேடத்தைப் பூண்டு குந்த, இறக்குமதி செய்யப்பட்ட அரசியல் சித்தாந்தங்களாகும். வேறு எங்கே வேறுன்றிய இச்சிந்தாந்தங்கள் முற்றிலும் மாறுபட்ட வரலாற்றுச் சூழ்நிலைகளில் பரிசொத்தனை செய்யப் பட்டது.

- ரெஜிஸ் டெபரே -

அதிகரித்துவரும் நெதுக்கடிகள், பெருளாதாரச் சுமைகள் இயக்கங்கள் எனப்படுவோரின் இராணுவச் செயற்பாடுகள், அதற்கான பதிலடிகள் எனப்பலவாருக நெருக்கடிக்கு உள்ளாலியிருக்கும் மக்களிடையே இருந்து பலவாறுன கேள்விகள் இன்று யக்கங்களை நோக்கி எழுப்பப்படுகின்றது. தமக்குள் ஆக்கியம் காணமுடியாத இவ்வியக்கங்கள் போராட்டமா-3

தத்தை முன்னெடுக்குமா? போராட்டத்தில் எமக்கு வெற்றி கிடைக்குமா? அல்லது இது சிறுபிள்ளை செய்யும் வேளாண் மைதானே? இத்தியா ஏன் இவ்வளவு காலமும் எதுவும் செய் யாமல் இருக்கிறது? எமக்கு வெளிநாட்டு ஆதரவுகள் ஆக கழுப்புவரமாக கிடைக்குமா? இப்படிப் பலவாருக தீளம்படும் சிந்தனைப்பாடுகளுக்குப் பதிலளிக்கவேண்டிய அவசியமும் கடமையும் எமக்கு உள்ளது.

ஒரு போராட்டம் வெற்றியடைவதற்கு அதாவது மக்கள் போராட்டமாக மலர்ந்து, புரட்சியாக பரிணமம் பெறுவதற்குச் சில குழுநிலைகள் அவசியம்.

1. அராஜகமான அரசு அதன் மனிதாபிமானம் அற்ற அடக்குமுறைகளும் இராணுவக் கெடுபிடிகளும்
2. சாதகமான சர்வதேச நிலைமையும், அரசுக்கு எதிரான பொது அபிப்பிராயமும்

முதலாவதைன் எடுத்துக் கொண்டால் '77 ஸ்' பின் னால் ஜே. ஆர். அரசு, அடக்குமுறையினை அதிஉச்ச நிலைக்கு பாசிச் சர்வாதிகாரத்திற்கு இட்டுச் செல்வது கண்கூடு. சாதாரண சிவில் சட்டங்களால் இனரீதியாக — மொழிர்தி யாக காட்டப்பட்ட ஒடுக்குமுறை இன்று வளர்ந்து தமிழ் பேசுவோர் அனைவரையும் பயங்கரவாதிகளாக சந்ததிகளும் நிலைக்கும் அவர்கள் அனைவரையும் எமது "எதிரிகள்" என நடத்தும் நிலைக்கும் அரசு சென்றுவிட்டது. இதனால் மக்களைவரும் இவ்வரசின் கீழ் தமக்கு நேர்மையான நிதி, மனிதாபிமான அனுகுமுறை எதுவும் கிடைக்குமென எதிர்பார்க்க முடியாமையினால் போராடவேண்டிய நிலைக்கு நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டு உள்ளனர். அரசின் செயல்முறைகளில் நம் பிக்கை கொள்ள முடியாமையினால், வெறுக்க வேண்டிய நிலைக்கும் எதிர்க்க வேண்டிய நிலைக்கும் மக்கள் தள்ளப்பட்டுள்ளனர்.

இரண்டாவதாக, உள்நாட்டில் இத்தகைய எதிர்ப்பை சம்பாதித்துக் கொண்ட அரசு சர்வதேச ரீதியாக ஏகாதி பத்தியத்துடன் கூட்டுச்சேர்ந்துள்ளது. அமெரிக்காவின் கைப் பொம்மையாகப் போயுள்ளது. “80-ம் ஆண்டில் கொழும் பில் கூடுவதென்ற தீர்மானிக்கப்பட்ட” இந்து சமூத்திரத் தைச் சமாதானப் பிராந்தியமாகக் கோரும் மாநாட்டை இன்னும் கூட்டாததும், தெற்காசியப் பிராந்தியத்தில் அமெரிக்க நண்பர்களான “ஆசியான்” (ASEAN) கூட்டமைப் பில் அங்கத்துவம் பெற்றதும் தமிழ் பேசும் மக்களின் போராட்டத்தை நச்கக இசுரேலை வரவழைத்ததும், அன்மையில் ஜே. ஆர். பாகிஸ்தானின் இராணுவ சர்வாதிகாரி சியா-வுல்-ஹக்குடன் கைகோர்த்துக் கொண்டதும் இன்னும் பலவும் ஜே. ஆர். ஏகாதிபத்தியத்துடன் தமிழை இனம் காட்டத்துறை நின்றன இவ்வாறு அரசு, தனது நடுநிலை மைக் கொள்கையினிருந்து நடவிப்போய் ஏகாதிபத்தியத்துடன் கூட்டுச்சேர்ந்துள்ளமையானது உலக சமாதான விரும்களின் நலனுக்கு எதிரானதாகும். இதனால் உலகை சேச விச முகாழும். விடுதலைக்காகப் போராடும் நாடுகளும் புரட்சிகர சக்திகளும், ஏகாதிபத்திய எதிரிகளும் ஒடுக்கப் பட்டுப் போராடும் எமது மக்களின் போராட்டத்தை ஆதரிக்கவும் அங்கீகரிக்கவும் செய்வர் என்பது வெளிப்படை இதனாலேயே ஆசு, இது தமிழ்பேசும் மக்களின் போராட்டம் என்பதை மறுதலித்து. “பயங்கரவாதப் பிரச்சினை” யாகவும் இலங்கையை சிவப்பாக்க எத்தனீக்கும் மார்க்சியலெனிசிச-க்ம்யுனிச சக்திகளின் சதி என்றும் இன்னபிறவாருகவும் பிதற்றத் தொடங்கியுள்ளது.

இவ்வாறு நாம் கூறுவதை கொச்சைப்படுத்து சிலர் ‘‘ஏதே’’ வெளிநாட்டில் இருந்து துருப்புகளை வரலாக முக்கப் போவதாகவும்’’ என்னென்பதை சட்டியில் இருந்து தப்பி நெருப்புக்குள் பாய முயற்சிப்பதாகவும்’’ இன்னுப் பலவாறுகவும் குறை கூறுகின்றனர் இவர்களுக்கு நாம் சொல்லக் கூடிய ஒன்றுதான். ஒரு புரட்சியாளன் ஒரு முறை கூறி யதுபோல, “‘குஞ்சு பொரிப்பது முட்டைதான், ஆனால்

அடைகாத்தல் என்றபெயரில் ஒரு வெளிப்புறத்தாக்கம் இல்லையானால் “குஞச் பொரிப்பது எப்படி சாத்தியமில்லையோ, அப்படித்தான் ஒரு புரட்சியில் வெளிப்புறச் சக்தி களின் செயற்பாடுகளும்” அதாவது புரட்சியில் தீர்க்கமான பாத்திரம் மக்களுக்கும், அகமுரண்பாடுகளுக்கும்தான். ஆனால் புரச்சுழல் சாதகமாக இல்லாவிட்டால் புரட்சி பிசு பிசுத்துப் போகும் என்பதைக் கவனத்தில் எடுக்கவேண்டும் என்பதைத்தான்.

இந்தச் சூழ்நிலையைப் புரிந்து கொண்டால், எமது மக்கள் போரட் வேண்டிய நிலைமையினை உணர்ந்துகொள்ளலாம். இந்நிலைமைகளும், இவைகள் மக்கள் மத்தியில் பிறப் பித்த உணர்ச்சிகளின் வெளிப்பாடுகளுமே இயக்கங்களாகும். அதாவது மக்களிடம் உள்ள எதிர்ப்புணர்ச்சியின் வெளிப்பாடுகளே இயக்கங்களின் செயற்பாடுகள். இதனை எதிரிப்பு நிலைமை கொண்டிருப்பதாலேயே சுடப்படும் அனைவரும் பயங்கரவாதிகளாகக் காட்டப்படுகின்றனர். போராட்டத்தை முன்னெடுக்கும், வழி நடத்தம், பொறுப்பு இயக்கங்களிடம் இருக்கிறது. இந்த இயக்கங்கள் தங்களுக்கெனச் சில போராட்ட வழி முறைகளைக் கடைப் படிப்பதாகக் கூறுகின்றன. ஒரு சாரார் “கேரில்லாப் போராட்டமே தமது வழி முறை” என்றும் ஜின்னும் ஒரு சாரார் “ஒட்டுமொத்த மான மக்கள் போராட்டம்; ஒரே தாக்குதல்” ‘அதுவே இறுதித்தாக்குதல்’ என்றும் இன்னும் சிலர் தாக்குதல்களே எமது எண்ணம் என்றும், இன்னும் சிலர் மக்கள் ர்தியான் ஒரு எழுச்சி ஒன்றைத் தோற்றுவித்தல் என்றும் பலவிதமான சிந்தனைகளின் அடிப்படையில் செயற்பட்டு வருகின்றனர்.

அராஜகவாதம் விடுதலைப் போராட்டமல்ல.

ஆனால் இவை எல்லாவற்றையும் மறுதவித்தும்நிராகரித்தும் செயல்படும் சிலர் “அராஜகம்” தான் போராட்ட வடிவம் எனக்கருதுகின்றனர். அதாவது அரசுக்கு எதிராக செயற்றுகின்றேம் என்ற உணர்வின் அடிப்படையில் கண்

முடித்தனமாக செயற்படுவதனை “அராஜகம்” என வரை
 யறை செய்யலாம். தனிநபர்களின் நலன்களை முதன்மைப்
 படுத்தும் இவ் அராஜகவாதம் சமூக நலனுக்கும் ஏன் சோச
 லிச நிர்மாணக்கீர்த்தும் முற்றிலும் விரோதமானது. பொது
 சனங்களின் அன்றூட அத்தியாவசியத் தேவைகளான உணவு
 விநியோகம், வைத்திய வசதிகள், செய்திப் பரிவர்த்தனை,
 போக்குவரத்து. மின்விநியோகம் போன்ற துறைகளைச் சீர்
 குலைக்க எடுக்கப்படும் முயற்சிகள்; சேவை அடிப்படையில்
 செயலாற்றும் இந்நிறுவனங்களில் மேற்கொள்ளப்படும்
 கொள்ளைகள் என்பவற்றூல் மக்கள் பெரும் பாதிப்புகளுக்கு
 உடனடியாக இலக்காகுவது நிச்சயம். உதாரணமாக செய்
 திப் பரிமாற்றத்துறையில் தொலைபேசிகளின் பங்கு முக்கிய
 மானது. ஆனால் தொலைபேசிக் கம்பிகளைத் தமது சொந்த
 நலன்கருதி அறுத்துச் செல்வதும், பின் காவலிடப்படாத
 அக்கம்பிகளைப் பாவித்து, சட்டவிரோத மின் பாவணைக்குப்
 பயன்படுத்துவதும் அராஜகவாதத்தின் வெளிப்பாடுகள்.
 அதேபோல் கமநலத் திணைக்களத்திற்குச் சொந்தமான
 நெல்லைக் கொள்ளையடித்துவிட்டு, இது சிங்களநாட்டுக்கு
 அனுப்பப்பட இருந்தது எனக்கூறுவதும் கூட அராஜகத்
 தனத்தின் வெளிப்பாடே. அதாவது விடுதலைப் போராட
 டத்தின் பெயரில் சிவில் நிர்வாகம் சீர்குலைக்கப்பட்டு இருப்
 பதனை தமது நலனுக்குப் பயன்படுத்தும் இச்சக்திகள் தான்
 டித்த மூப்பாக எம்மை யார் கேட்கமுடியும் என்ற தோர
 ணையில் செயல்படுவது சமூகத்திற்குப் பெரும் கேடு பயப்ப
 தாகும். அராஜகவாதமா? சோசலிசப் போராட்டமா? என
 னும் தமது நூலில் இப்பிரச்சினைகள் குறித்து தெளிவாக
 விளங்கவைக்கும் தோழர் ஜே. வி. ஸ்டாலின் பின்வருமாறு
 கூறுகிறார். “மார்க்கிசம். அராஜகவாதம் ஆகிய இல்லிரண்
 டும் சோசலிசத்தை அமைப்பதற்காகப் போராடுவதாகச்
 சொல்லிக்கொண்ட போதிலும் இவை இரண்டும் முற்றிலும்
 மாறுபட்ட கொள்கையின் அடிப்படையில் எழுந்தலை.
 அராஜகவாதம் தனிமனிதனை மையமாகக் கொண்டது.
 தனி மனிதனின் விடுதலை பொதுமக்களின் விடுதலைக்கு முதற்
 படி ஆகும். தனி மனிதன் விடுதலை பெறும்வரை பொது

மக்களின் விடுதலை சாத்தியம் இல்லை: எனவே 'ஒவ்வொன்றும் தனி நபருக்காக' என்பது அராஜகவாதிகளின் கொள்கை மார்க்சியம் பொதுமக்களை மையமாகக்கொண்டது. தனிமனிதனின் விடுதலைக்கு முதற்படி பொதுமக்களின் விடுதலையே ஆகு. அதாவது பொதுமக்கள் விடுதலை பெறும் வரை தனிமனிதனின் விடுதலை சாத்தியமில்லை. எனவே ஒவ்வொன்றும் மக்களுக்காக' என்பது மார்க்சியக் கோட்பாடு. எனவே அராஜகவாதமும் மார்க்சியமும் போராட்டதந்திரத்தில் மாறுபட்டவை என்பது மட்டுமல்ல. அவை இன்றையொன்று மறுக்கும் இருவேறு கோட்பாடுகள்" ஆகும் என்பதைப் பொதுமக்கள் புரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

போராட்ட முறைகளின் வளர்ச்சியும் இன்றைய நிலையும்

இந்தப் பின்னணியில் நாம், எமது மக்களின் போராட்ட முறைகளில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சி பற்றியும், போராட்ட வடிவங்கள் வளர்ந்த விதங்கள் பற்றியும் ஆராய்வோடு, இன்றைய நிலையையும் புரிந்துகொண்டால், எதிர்கால நடவடிக்கைகள் பற்றி எஃகலாம். ஆரம்பத்தில் அதாவது இன்றையான ஒடுக்குமுறை ஆரம்பமானபோது சட்ட வரையறைகளை மீறாத அமைதியான எதிர்ப்புக்கள், உண்ணுவிரதம் சத்தியாககிருக்கம் என்ற வகையில் வெளிப்படுத்தப்பட்டன ஜம்பதுவின் பின் இது சற்று மாறுதல் கண்டு சாதாரண சிலில் சட்டங்களை ஓரளவு மீறும் செயலாக சட்டவிரோத ஊர்வலம், ஆர்ப்பாட்டம், கடையடைப்பு, கர்த்தால் என விரிவு பெற்றது. இது மேலும் விரிவுபட்டு கறுப்புக்கொடிகட்டுதல், தேசியக்கொடி எளிப்பு, தேச உடமைகளை நாசமாக்குதல் என விரிவையில் வலுவான எதிர்ப்பியக்கத்தின் அவசியம் உணரப்பட்டது இத்தகைய ஆயுதந் தாங்கிய எதிர்பு நடவடிக்கைகள் எழுபதுகளில் உதயமாகின. தொண்டைமானுறு பாடசாலையில் இடம்பெற்ற குண்டு வெடிப்பு விபத்தையடுத்து அப்போதையப் பிரதிக் கல்வி யமைச்சர் சோம வீரசந்திரசிறியின் காருக்குப் பொருத்தப்

பட்ட வெடிகுண்டு என்றவாருக வன்முறை எதிர்ப்பு சக்திகளின் செயல்கள் வேகம் பெற்றன வெடிகுண்டுகள் பொருத்தல், பார்சல் குண்டுகள் என ஆரம்பித்து அரசு ஆதரவுகளை அழித்தல், உளவுப்பண்டியைச் சிதைத்தல், பொலிஸ் நிலையங்களைத் தகர்த்தல். இராணுவத்துடன் மோதல் என்றவாருக எமது மக்களின் போராட்ட வடிவங்கள் காலத்திற்குக் காலம் வெளிப்படுத்தப்பட்டன. இந்தவகையான வளர்ச்சிகள் ஈழத்தின் எல்லாப் பிராந்தியங்களுக்கும் எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் பொதுவாகவே காணப்படுகின்றன.

இன்றைய நிலைமை என்ன? வடக்கைப் பொறுத்தவரை சாதாரண பொலிஸ் சேவைகள் ஏற்றத்தாழ முற்றுகச் சிதைக்கப்பட்டு இராணுவத்துடன் நேரடியாக மோத வேண்டிய நிலைக்கு இட்டுச் சென்றுள்ளது. கண்ணி வெடிகளைப் புதைத்து வைத்தும், ஆயுதப்படை முகாம்களை முற்றுக்கீட்டும் முன்னஸி இயக்கங்கள் இராணுவ செயற்பாடுகளில் முன்னேறியுள்ளன. கிழக்கில் பொலிஸ் சேவைகள் சமாராக அமல்ப்படுத்தப்படுவதோடு, ஆயுதப்படையினரதும், குடியேறிய குண்டர் கூட்டத்தினதும் செயற்பாடுகளிலும் மக்கள் துங்பப்பட நேர்கிறது அத்துடன் இப்பிராந்தியங்களின் இராணுவப் புவியியல் அம்சங்கள் எதிரிக்கும் பெரும்பாலும் சாதகமாகி விடுகின்றது. மலையகத்தைப் பொறுத்தவரையில் விழிப்புணர்ச்சி பெருமல், தொழிற்சங்கங்களிடம் அன்றூடப் பிரச்சினைகளுக்காக அடிமைப்பட்டிருக்கும் மனை நிலையும் அரசின் நாகருக்கான அடக்குமூறையும். போராட்டத் தயாரிப்புகளைத் தடைப்படுத்தும் அம்சங்களாகும்.

எதிர்காலம் என்ன?

எனவே, எதிர்காலத்தில் பரந்துபட்ட மக்கள் எழுச்சி ஒன்றை பரந்துபட்ட மக்கள் அணி திரண்ட கிளர்ச்சி ஒன்றை (Mass Violence) வெல்வேறுபட்ட தொழிற்துறைகளைச் சார்ந்தவரும், சாதாரண பொதுமக்களுக்கூட தமது

எதிர்ப்பை வெளிப்படுத்தக்கூடிய போராட்ட வடிவம் ஒன்றை இயக்கங்கள் அறிமுகப்படுத்தியாக வேண்டும். இத் தகைய மக்கள் எதிர்ப்பை வெளிப்படுத்திய பேராட்டா வடிவங்கள் ஒவ்வொரு நாட்டிலும் அந்தந்த நாடுகளின் அரசியல்-சமூக-பொருளாதார நிலைமைகளுக்கேற்ப அந்தந்த நாட்டு மக்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டேயிருக்கிறன. இவற்றை ஆழமாகப் பரிசீலிப்பதன் மூலம் எமது மக்கள் இந்த அரசின் மீது தமங்குள்ள வெறுப்பை எதிர்ப்பை வெளிப்படுத்தும் ஒரு போராட்ட முறையினை அறிமுகப் படுத்தி - அமுல் நடத்துவதன் மூலமே மக்கள் போராட்டம் பண்றை எமது மண்ணில் கூறுக்கூறிய முடியும்.

யாவுநர்
கேள்விரண...

15-06-85

பெண் விடுதலை

நவீன் குடும்பத்தில் பெண்மீது ஆணூச்சுள்ள ஆதிஸ்கத் தின் அலாதித் தன்மையும், அவர்களிடையே உண்ணயை சமுதாயச் சமத்துவம் நிறுவுவதற்கான அவசியமும், வழிமுறையும் அவ் இருவரும் சட்டத்தில் முன் பூர்ணமாகச் சமநிலையில் இருக்கும்போதுகான முழு உருவத்தில் வெளிக்காட்டப்படும். பெண்ணினம் மழு வதையும் பொதுத்தொழில் துறையில் மீண்டும் புகுத் துவங்கான ரண்களின் விடுதலைக்குரிய முதல் நிபந்தனை என்பது அப்போதுகான் தெளிவாகும் இது சமதாயத்தின் பொருளாதார மாலக்கூறு என்ற தன்மையைத் தனிமைப்பட்ட குடும்பம் பெற்று இருக்கிறதோ, அந்தக் தன்மையை ஒழித்துக் கொண்டும், என்று கொருகிறது என்பதும் தெளிவாகும்.

- எங்கள்ளி -

அன்மைக் காலங்களில் பெண் விடுதலை பற்றிய உணர்வு பூர்வமான பிரதிபலிப்புக்கள் பல ஏற்படுவதனை அவதானிக்க முடி. ஸ்ரீது. “பெண் விடுதலை” “தேசிய விடுதலை” இரண்டிற்குமான உறவுகள் ‘போராட்டங்கள்’ என்பன பற்றிய கருத்துக்கள் உருவாக்கப்பட்டு, வெளிப்

படுத்தப்பட்டுள்ளன. முதலில் ‘தோழியும்’ அதனைத் தொடர்ந்து ‘சக்தி’, ‘விளக்கு’ என இதற்கள் விரிவு பட்டு பெண் விடுதலைபற்றிய ‘தாகம்’ பளிடையே தோண்றியுள்ளது. பாட்டாளி வர்க்கத் தலைமையில் நடாத் தப்படும் தேசிய விசிதலைப் போராட்டத்தின் மூலம் சோச விசத்தை சிர்மாணிப்பதன் வாயிலாக மட்டுமே பெண் விடுதலை என்பது பெற படும் என ஒரு சாராரும் தோசிய விடுதலைப் போராட்டத்தில் இரண்டறக் கலப்பதன் மூலம் பெண் விடுதலையை உத்தரவாதப்படுத்தலாம் என ஒரு சாராரும், பெண்கள் எதிர் நோக்கும் பிரச்சினைகளின் தனிக் குணமையைக் கருதி எஸ்லா வர்க்கத்திலும், எல்லாத் தரத்திலும் உள்ள பெண்கள் என்ற வகையில் ஓரளியில் திட்டப்படல் வேண்டும் என ஒரு சாராருமாக வெவ்வேறு கருத்துக்கள் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கும் நிலையில் இவை பற்றிச் சிறிது நோக்கலாம்.

பெண்ணாடிமைத்தனமும் அதன்வரலாறும்

பெண்ணாடிமைத்தனம் அல்லது பெண்களை அடிமை என எண்ணும் போக்கு இன்றே, நேற்றே கூட்டுரை ஏற்பட்டதோன்றல்ல மனித குல வரலாற்றைன் ஆராப்பத்தில் அனுமதிக்கப்பட்டிருந்த உறவு முறைகளினால் தாயிரிகம் அல்லது தய்தழிச் சந்ததி என்பதே வலிமை பெற்றுத் திசம்ந்தது காடுகளில் வேட்டையாடித் திரிந்த மனிதன சாதுவான மிருகங்களை வளர்க்க ஆரம்பித்து, அதன் பின் விவசாயம் விருத்தியறத் தொடங்கியதும் தனிச் சொத்து ஸிமை தோற்றம் பெறவாயிற்று இவ்வாறு தனிச்சொத்து உரிமை தோற்றம் பெற்றதும் சொத்துக்களைப் பேணும் வாரிசும் அதற்காக தனக்கே உரித்தான் குழந்தையும் தேவைப்பட்டது. இந்த அடிப்படையிலேயே ஆணின் ஆட்சி தனதே எனக் கூடிய குழந்தைகளைப் பெறுவது - தனது சொத்துக்களுக்கு வாரிசு என வரக் கூடியவர்களைப் பெறுவது என்பவற்றை இலட்சியமாகக் கொண்டு ஒருதார மனை

முறை வரலாற்றில் தோற்றம் பெற்றது ஆனால் இந்த ஒரு தார மணமுறை அதாவது “இருவனுக்கு ஒருத்தி” என்னும் கோ பாடு ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் ஏற்பட்ட சமர சமான உடன்ப டாக் அமையவில்லை. அப்படிப்பட்ட ஒரு சமரசத்தின் உச்சக்கட்டம் அதுவாக.அதாவது ‘இருவனுக்கு ஒருத்தி’ என்பதுவாக இருந்த போதிலும் நடை முறையில் ஆண்கள் பெண்களை அடக்கும் ஒரு முறையா, கவே இது அமைந்தது. இவ்வாரூன ஒரு தார மணமுறை மிகவும் பாரபட்சமாகப் பெண்களைப் பாதித்தது. பெண்களுக்கு மறுமணம் என்ற உரிமையையும், விதவைகளுக்கும் கூட மறுமணம் என்ற உரிமையையும் ரத்து செய்கிறது. கணவனைப் பிரிந்து வழ முதலும், கட்டாயமாகத் தடுக்கப் பட்டது “கல்லானாலும் கணவன், புல்லானாலும் புருஷன்” என்க சிருஷ்டிக்கப்பட்ட புராணங்களுக்குள் பெண் புதைக் கப்பட்டாள். இவ்வாரூகப் பார்த்தால் தாய் உரிமை முறை பறிக்கப்பட்டதுதான் வரலாற்றில் பெண்கள் பொற்ற முறலா வது தோல்வி எனவாம் தாயுரினை மறுக்கப்பட்டு ஒரு தார மணமுறை ஒருதலைப்பட்சமாகக் கட்டாயமாக்கப்பட்டதையடுத்து. பெண்கள் இழி நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டனர், பணியகளாக்கப்பட்டனர். காம இச்சைக்கு இரையாகி குழந்தைகளைப் பெறும் சாதனங்கள் என ஆக்கப்பட்டனர். இதனால் தான் “வரலாற்றில் தோன்றுகின்ற முதல் வர்க்க விரோதம் ஒரு தார மணத்தில் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கு மிடையே வளர்வதோடு ஒன்றுபடுகிறது; முதல் வர்க்க ஒடுக்கு முறையே பெண்பாலை ஆண்பால் ஒடுக்கும் ஒடுக்கு முறையோடு ஒன்றுபடுகின்றது ஒருதார மணமுறை வரலாற்றில் மகத்தானதொரு முன்னேற்றம். ஆனால் அடிமையோடும் தனிச் சொத்துரிமையோடும் சேர்ந்த ஒரு சகாப்தத் தையே அது தொடக்கிவைத்தது’ என ஏங்கெல்ஸ் குறிப் பிடிகிறா.

பெண்களும் அவர்கள்

எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகளும்

எமது சமுத்தில் பெண்கள் பல்வேறுன பிரச்சினைகளை எதீர் நோக்குகின்றார்கள் என்பது வெளிப்படை மதச்சடங்குகள், சம்பிரதாயங்கள் என்ற ரீதியிலும் பண்பாடு, கலாச்சாரம் என்ற வகையிலும் அடக்கப்படுகின்றாகள். இவற்றை எதிர்நோக்க முடியாதவாறு உள்ளமைக்கு முக்கிய காரணம் பொருளாதார ரீதியாக சுயபலம் அற்றவர்களாக, பொருளாதாரத்தில் பிறரைச் சார்ந்து நிற்பவர்களாகப் பெண்கள் விளங்குவதாகும். மகள் தகப்பனிலும், மனைவி கணவனிலும், தங்கியிருக்கும் குழல்களில் தகப்பன், தமையன், கணவன் ஆகியோரது மனவிருப்பங்களை நிறைவேற்றும் கட்டாயத்துடன் அவளது தலைமீது சமத்தப்படுகிறது. மதச்சடங்குகள், சமபிரதாயங்கள் அனைத்தும் பெண்களைக் கட்டடுப்படுத்தி அடங்கி நடத்தலே அவளுக்குரிய பண்பு என போதனை செய்கிறது. பண்பாடு, கலாச்சாரம் என்ற போர்வைக்குள் புகுந்து கொண்டு சமுதாயம் பெண்ணை அடுக்களை வாசியாக்கி அவளது சிந்தனையையும் சொயற்பாடுகளையும் மழுங்கடிகளின்றது.

இதே வேளையில் இன்னுமொரு விடயத்தையும் இங்கு சுட்டிக் காட்டிதல் ராகுந்தும் போவிப் பெருமைகளுக்கும், வீண் ஆடம்பரங்களுக்கும் ஆடபட்டுப் பேருகும் பெண்கள், தமக்குள் தாஶம சிறைபட்டுப் போயுள்ளனர். அடுத்த விட்டில் ஓருபது போல என்பதில் ஆரம்பித்து தமது சக்திக்கும் வருமானத்துக்கும் மீறிய செலவீணங்களைத் தேடி போவியான பெருமைகளையும் வீணை ஆடம்பரங்களையும் பேண முயல்கின்றனர். இந்த வகையானேர் தங்கள் நடத்தைக்காக பெருமளவில் தங்கிநிற்றல் (இாருளாதாரத்தில்). அத்தியாவசியமாகப் போய்விடுகின்றது. இப்போவிப் பெருமைகள், வீண் ஆடம்பரங்கள் என்ற சின்னச் சிறைகளை உடைத்து வெளியேறுவதன் மூலமே பெண்கள் சமுதாயமாற்றத்தில் ஈடுபட முடியும். அதாவது சிக்கன வாழ்வு,

போலிப் பெருமைகளை மறுக்கும் செயற்பாடு என்பது நீங்கள் தமதாக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

போராட்டத்தில் பெண்கள்

இங்கைய எமது சமுதயத்தில் போராட்ட நடவடிக்கைகளில் பெண்களும் கடுபட்டு நிற்கின்றனர். என்பது பலரும் தெரிந்த ஒன்றே. “எனது மகன் எங்குள்ளான் என்பதை நான் நியேன் அவன் உயிருடன் உலகில் இருந்தால் போர்க்களத்தில் தேவன்றுவான். ஆனால் அந்தப் புளி வாழ்ந்த குடை இதுதான்” என்று சொன்ன தமிழ்ப் பெண்ணை புறநாலூற்றில் காணலாம். இதுபோல் கணவரையும் தகப்பனையும் தமையளையும் போர்க்களத்தில் இழந்த பின்பும் தனது சிறிய மகளை வேல் கொடுத்து களத்திற்கு அனுப்பிய தாயையும்; எனது மகன் புறமுதுகித் தேடி மதிந்திருந்தால், அவன் பால் குடித்த இந்த முலைகளை அறுத்தெறிவேன் எனச் சபதமிட்டு களம் சென்று மகளைத் தேடிக்கண்டு பெருமையற்ற அந்தத் தாயையும் புறநாலூறு எமக்குக் காட்டின்றது.

இவைகள் இன்று வெறும் இலக்கிய உதாரணங்கள்லை. இன்று நடைமுறையில் உள்ள சூழலும் இதுதான் மகளைப் பிரிந்த தாயும், கணவரைப் பிரிந்த மனைவியும். காதலைக்காணத்துடிக்கும்காதலியும் எனப்பலர் சந்திப்புகளுக்கு ஏங்கித் தவிக்கின்றனர் என்பது வெள்ளிடை மலை. இந்தச் சந்திப்புக்களைக் கூட சாத்திய மற்றதாக்கி இருக்கும் ஆண்றைய சூழல், போராட்டம் வேகத்தோடு முனைப்புப்பெற்று இருப்பதன் வெளிப்பாடாகும். ஆனால் இச்சூழலிலும் இன்றைய எமது பெண்களின் பொதுவான மனோபாவம் என்ன? நாம், எமது குடும்பம், அதன் எதிர்காலம் என்ற வகையில் மட்டும் சித்கித்து அந்தக் குடும்ப நலை மையமிட்டுச் சுயநலவாத அடிப்படையில் செயற்படுகின்றனர். போராட்டம் எல்லாம் சரிதான் என்று கூறிக்கொண்டே தமது பின்டை களை வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பி விடுகிறவராய் உள்ளனர் இதேபோல் தமது எல்லைகளை விட்டுக்குள் மட்டும் குறுச்

கிக்கொண்டு வெளி உலகைப் பார்க்க மறுக்கின்றனர். அப் படிப் பார்ப்பவர்களில் பெரும்பாலானேர் பங்கேற்க மறுக்கின்றனர்.

மறுபுறத்தில் போராட்ட நடவடிக்கையில் ஈடுபடும் பெண்களை ஒரு விதமாகப் பார்க்கவும் சித்தரிக்கவும் இந்தச் சமூகம் முற்படுகின்றது. ஒரு சில இடங்களில் போராளி கருக்கிடையில் ஏற்பட்ட தவருன நடத்தைகளும், அதன் பின்னேன மோசமான செயல்களும் சிலரை வெறுப்புக் கொள்ளச் செய்வது உண்மையே. ஆனால் இத்தகைய அடாவடித்தனங்களைத் தடுக்கும் உறுதியான மனோதிடமும், தெளிவான சிந்தனையும் கொண்டு பெண்கள் அணிவகுப் பதன் மூலமே இவற்றை இல்லா தொழிக்க முடியும். சமூகத்தில் அரைப்பங்கினராக உள்ள பெண்கள் தங்கள் காத்திரமான பங்களிப்பை வழங்குவதன் மூலமே போராட்டத்தை மான்னல்கிப்பது சாத்தியமாகும். இவ்வகையில் சிலரைசென்ற தம் புதல்வர்களை மீட்கக் கோரி அணிதிரண்டான்னையர் ஒரு முன்னணியின் கீழ் நிகழ்த்திய ஆர்ப்பாட்டமான செயற்பாடுகளை நாடறியும்.

இன்றைய சூழலும் பெண்கள் விடுதலைப் போராட்டமும்

இன்றைய எமது இக்கட்டான் சூழ்நிலையில் தேசிய இன ரீதியான அடக்க முறை கூர்மைப் படுத்தப்பட்டு இன விடுதலையை மையமிட்டுப் போராட்டம் முன்னேறி யிருக்கும் நிலையில் 'பெண் விடுதலை' சம்பந்தமான போராட்டம் எப்படியிருக்க முடியும்? எமது பெண்கள் எதிர் நோக்கும் முக்கிய பிரச்சனைகளான 1. பெருளாதார ரீதியாக பிறரைச் சார்ந்து நிற்றல் 2. மதக்கட்டுப்பாடுகள் 3. பண்பாடு கலாச்சார ரீதியான கட்டுப்பாடுகள் என்பவற்றில் இருந்துக் கிடைக்கிற பெறுவதற்குரிய முதல் நிபந்தனை 'பெண்ணினால் முழுவதையும் மீண்டும் பொதுத் தொழில் துறையில் ஈடுபடுத்துவதுதான்' எனக் குறிப்பிட்டார் ஏங்கல்ஸ். இந்த

வகையான பொதுத் தொழில் துறைகளை நிறுவும் அதி காரத்தைப் பெறக் கூடியதும், பெண்களினால் பிரச்சனைகளைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொண்டு நடவடிக்கையில் ஈடுபடுவதும் சாதாரணமான மக்களின் நலனைகளைப் பிரதி நிதித்துவப் படுத்தும் சத்திகளினுலேயே சாத்தியப்படும் என்பது தெளிவானது.

தேசிய இன விடுதலைக்கான போராட்டம் கூர்மையடைந்திருக்கும் நிலையில், பகவாருண சக்திகள் இப் போராட்டத்தை மன்ன எடுத்து வழுகின்றன. இந்தச் சக்திகள் அணைத்தும் தேசிய இன விடுதலைப் போராட்டத்தில் பெண்கள் இரண்டற்கு கலந்து முன்னணியில் நிற்பதன் மூலம் விடுதலைப் பயணத்தைத் துரிதப் படுத்த வேண்டும் என அவாவுகின்றன. இதே வேளையில் இப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட பெண்கள் சிலர் அனுபவித்த கசப்பான அனுபவங்கள் பெண்களைப் பெருமளவில் பாதிப்பதாயுள்ளதாலே உணரக்கூடியதாக உள்ளது. ஆதலினால் சாதாரண மக்களின் அவிலாசைகளைப் பிரதி பளித்துப் பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகார அரசை அமைக்கக் கூடிய சக்திகளின் வெற்றியே பெண்களின் விடுதலையையும் நிதர்சனமாக்கும் என்பதை உணரவேண்டும். அதில்லாமல் பெண்களுக்குரிய பிரச்சினைகளை யறுதலித்து தேசிய இன விடுதலைப் போராட்டத்தில் கலக்கச் செய்வதோ; அல்லது தனித்து மகளிருக்கான ஒரு அமைப்பினாடாக பெண்கள் போராட்டத்தை முன்னொடிக்கலாம் என்பதோ நடைமுறைக்கு ஒவ்வாததாகவே இருக்கும்.

எனவே இன்றைய சூழனில் தேசிய இனவிடுதலைப் போராட்டம் கூர்மையடைந்துள்ள வேளையில் முன்னணியில் இருக்கும் சத்திகளை இனம் பிரித்து சாதாரண மக்களின் உண்மையான கலன்களைப் பிரதிபலிக்கும் சரியான சக்திகளுடன் இனைக்கு அவற்றைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் பெண் விடுதலைக்குரிய பாதையை விரைவு படுத்தலாம். அத்தகைய சக்திகளின் சிரிப் செயற்றாடே ஈழப் போராட்டத்தை நிதர்சனமாக்கும்.

யாவுரும் கேள்வியா...

15 - 07 -85

எமது மக்களின்
அரசியல் அபிலாசகள்

பரவலாக அதிகாரப் பரவலாக்கம் பற்றிப் பேசப்படுகின்ற வேண்டியில் மாகாணசபை, மாநில சுயாட்சி பற்றிய என்னைக்கணும் முனைவிடுவதை அவதானிக்க முடிகின்றது. அமைதிச் சூழல் ஏற்பட்டு மாநிலசுயாட்சி அல்லது மாகாணசபை அல்லது அது போன்ற ஒன்று கிடைத்தால் ஏற்றுக் கொள்ளலாமா? இயக்கங்கள் இதுபோன்ற தீர்வையொட்டி என்ன நிலைப்பாட்டை எடுக்கக்கூடியும்? ஈழம் விடுதலை பெற்று ஒரு தனியரசாக நிலைப்பெறுதல் சாத்தியமா? என்பதை போன்ற பலவிதமாவ கேள்விகளும் இன்று பொதுமக்கள் அரங்கில் கிளப்பப்படுவனைத் சமூகப் பற்றுள்ள அனைவரும் உணர்வர்.

இன்னுமொரு மட்டத்தினர் இந்தியாவில் உள்ளது போன்ற மாநில ஆட்சிமுறை ஒன்று கிடைத்தால் போது மானதே என்ற திருப்தி உணர்வு மேலோங்க 'பெடிய ஸாலைதான் வீண் பிரச்சனை' என்ற மனப்போக்கில் உள்ளனரா. அரசாங்கம், மக்களுக்கும் இயக்கங்களுக்கும் இடையில் இடைவெளி ஏற்படுத்த முனைந்து செயற்படுகின்றது. இதனைப் புரிந்தோ, புரியாமலோ சில இயக்கங்களைச் சார்ந்த இளைஞர்கள் பொதுமக்களோடு நடந்துகொள்ளும் மறை மனதுக்கு இசைவானதாக இல்லை.

எனவேதான் (1) இலங்கையின் நிர்வாகமும் அங்காரப் பரவலாக்காம், (2) இந்தியாவில் மத்திய மாநில உறவுகள் (3) எமது அபிலாசைகள் தான் என்ன? என்ற அடிப்படையில் இங்கு பரிசிலனை செய்யலாம்.

1948இல் முன்னர் இலங்கை வெள்ளை ஏகாதி பத்திய வாதிகளின் நேரடிக் கண்காணிப்பில், அவர்களது படை பலத்தால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டு இருந்தது, 1948ல் இலங்கை சுதந்திரம் பெற்றது அதாவது இலங்கை தனக்கென ஒரு நிர்வாக அமைப்பை ஏற்படுத்தியதோடு, பாதுகாப்பு, வெளியுறவு, நாண்யவாக்கம் போன்ற துறைகளில் தன்னதிக்கத் தோடு செயற்படத் தொடங்கியது எனினும் மகாதேசாதி பதி (Governor General) பாராஞ்சுமன்றத்தின் அங்கீகாரத் தோடு, பிரதம மந்திரியின் சிபாரிசினேடும் பிரிட்டிஷ் மகாராணியினால் நியமிக்கப்பட்டார் மகா தேசாதிபதியே சம் பிரதாயப்படி நாட்டு நிர்வாகத்தின் தலைவராகச் செயற் பட்டுவந்தார் மக்களால் தெரிவி செய்யப்பட்ட பிரதிநிதி களைக் கொண்ட பாராஞ்சுமன்றமும், பாராஞ்சுமன்ற அங்கத் தவர்களால் தெரிவி செய்யப்பட்ட பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட சென்ட்சபையும் நாட்டு நிர்வாகத்தின் தலைமை அமைப்புக்களாகச் செயற்பட்டன பாராஞ்சுமன்றத்தில் தனி அங்கத்கவர் பிரேரணைகள் மகோதகளாகி பாராஞ்சுமன்றத்தினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு சென்ட்டினால் பரிசிலிக் கப்பட்ட வின் ஐங்கிபதியின் ஒப்புதலோடு சட்டமாகும் இத்தகைய சட்டங்களை சிவில்நிர்வாகம் நடைமுறைக்கு கொண்டுவரும் போது பொலீசார் அநுசரணையாகச் செயலாற்றுகின்றனர். பொலீசாரால் கட்டுப்படுத்த முடியாத நிலையில் இராணுவம் அழைக்கப்படும்.

1948ல் சோல்பரி சிபாரிசு செய்யப்பட்ட அரசியல்யாப் பிறகினங்க செயற்பட்ட இலங்கை 7இம் ஆண்டில் புதிய அரசியல்மைப்பு ஒன்றைப் பிரகடனம் செய்தது, இலங்கையை ‘இலங்கை சனநாயக சோசலிசக் குடியரசு’ எனப் பிரகடனம் செய்த இல் அரசியல்மைப்பு பிரிட்டிசாரூட்டின் இருந்த தொடர்பை முறித்தது. அதாவது ஐங்கிபதியையா-5

பாராளுமன்றமே நியமனம் செய்தது. செனட்சபை கீல் பது ஒழிக்கப்பட்டது பாராளுமன்றமும் அதன்தலைவர் என்ற வகையில் பிரதமரும் சட்டமியற்றல், அமுலாக்கால், மற்றும் நிர்வாக அதிகாரங்களைக் கொண்டிருந்தனர் ஜனதிபதி பிரதமரின் ஆலோசனைகளையும், சிபாரிசுகளையும் ஏற்றுக் கொண்டு அதற்கேற்ப செயற்படுபவராக இருந்தார். 82ல் ஐக்கிய தேசியக்கட்சி அரசினால் அறிமுகம் செய்யப்பட்ட புதிய அரசியலமைப்பு ஜனதிபதியை நேரடியாக மக்கள் தெரிவு செய்யவும், ஜனதிபதியே சகல நிர்வாக நிறைவேற்று அதிகாரங்களையும் கொண்டவராகவும் விளங்க வகை செய்தது

மாவட்ட சபைகள்

ஆரம்பத்தில் 57ல் பண்டா-செல்வா ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டபோது மாவட்டசபை பற்றி முன்மொழியப்பட்டது. மாவட்டசபைகள் (1) கமத்தொழில் (2) கூட்டுறவுத் தொழில் (3) காணி காணி அபிவிருத்தி (4) குடியேற்றத் திட்டங்கள் (5) கல்வி (6) சுகாதாரம் (7) கைத் தொழில் (8) மீன்பிடித்தல் (9) மின் சுக்தி (10) சமூக சேவை (11) நீர்வளங்கள் (12) தெருக்கள் என்பனவற்றில் அதிகாரம் செலுத்தக் கூடியதாக இருக்க வேண்டும் எனவும், வரையறுக்கப்பட்ட எல்லைப் பிரதீசங்களில் ஆட்சி செலுத்தவும், மாகாண எல்லைகளை மீறியேனும் இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மாவட்டசபைகள் ஒன்றிணைந்து செயற்படக்கூடிய வகையிலும், வடக்கில் ஒரு மாவட்ட சபையும், கிழக்கில் இரண்டு அல்லது மூன்று சபைகளும் ஏற்படுத்தப்படவும் வேண்டும் என இனக்கம் காணப்பட்டிருந்தது. மாவட்ட சபைகளுக்கான பிரதிநிதிகளை மக்களே நோடித் தேர்தல் மூலம் தெரிவு செய்யவும் வகை செய்யப்பட்டிருந்தது. எனிலும் இந்த பண்டா-செல்வா ஒப்பந்தம் நடைமுறைக்கு வரவில்லை. இதன் பின்னர் 65 மார்ச் சில ட்டவி-செல்வா ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. ஒரு நிலையான அரசாங்கத்தை உறுதிப்படுத்தும் நோக்கில் காணப்பட்ட

உடன்பாட்டில் மாவட்ட சபைகள் பற்றிப் பின்வருமாறு கூறப்பட்டது. “இரு கலைவர்களாலும் பரஸ்பரம் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியவகையிலான் அதிகாரங்களைக் கொண்ட மாவட்ட சபைகளை அமைப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்தல், எனினும் தேசிய அவசியம் கருதி மேற்படி சபைகளுக்கு பணிப்புரை வழங்கும் அதிகாரம் மத்திய அரசுக்கு இருத் தல் வேண்டும் என உடன்பாடு காணப்பட்டது எனினும் இந்த ஒப்பந்தம் கூட அமலுக்கு வரவில்லை. இவற்றின் பின்னர் 80ம் ஆண்டில் மாவட்ட அபிவிருத்திச்சபைன் பது அறிமுகம் செய்யப்பட்டது. ஏற்கனவே கிராமச்சபை நகரச்சபை, பட்டினச்சபை போன்ற ஸ்தல ஸ்தாபன சபை களுக்கு இருந்த அதிகாரங்களையும் கடமைகளையும் ஒருமுகப் படுத்திய அதிகாரங்களையும் கடமைகளையும் கொண்டதாகவே மாவட்ட அபிவிருத்திச்சபை அமைந்தது. இனப்பிரச் சீனங்குரிய தீவு எனக் கூறிக்கொண்டு அறிமுகம் செய்யப் பட்ட இச்சபைகள் இதற்கான எந்த அதிகாரங்களையும் கொண்டிருக்காமையினால் உதாரணமாக குடியேற்றம் கல்வி, சுகாதாரம் போன்ற துறைகளில் தனது தீர்மானம் அற்றும் ஒரு மாாணத்திற்கு உள்ளேயாவது வெளி ய இயங்கும் வெவ்வேறு மாவட்டச்சபைகள் ஒருங்கிணங்து செயற்படுவதனைக்கூட கட்டுப்படுத் தியு. இவற்றிலே காராணத்தால் தமிழ் பேசும்மக்கள் மத்தி யில் வெளிப்பட்ட எதிர்ப்பின்விலைவாக இவைகளும் நடை முறைகளில் செயலிழந்து போயின.

இந்தியாவிலுள்ள ஆட்சிமுறை;

இந்தியா பல் வேறுபட்ட மொழி, கலாச்சாரப் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியங்களைக்கொண்ட மக்கள் வாழும் பரந்த தேசம் எனவே பல்வேறு மக்களையும் திருப்திப்படுத்தும் முகமாக சௌழிகள் அடிப்படையில் மாநிலங்கள் பிரிக்கப்பட்டு உள்ளன. இந்த மாநில அரசாங்கம் ஒவ்வொன்றும் கல்வி சுகாதாரம் உள்ளுர் போக்குவரத்து, சிறிய மத்தியதர தொழில்துறைகள், சமூகசேவைகள், பொது ஒழுங்கு, பொலிஸ், உள்ளுராட்சி, விவசாயம், காடுகள், மீன்பிடித்

துறை, மாநில வரி விதித்தல் என்பவற்றில் பூரண அதிகாரம் கொண்டிருக்கும். ஜனுதிபதியின் அங்கீகாரத்தைப் பெற்ற மாநில சட்டசபை ஒன்றின் சட்டம் மத்திய பாராளுமன்றச் சட்டத்திற்கும் மேலாகச் செல்லுபடியாகும். இதேவேளை பாதுகாப்பு, வெளி விவகாரம், தொடர்புகள், வங்கிகள், நாணயம் நாணயவாக்கம், வரிவிதிப்பு, பெருந்தொழிற்சாலைகள் போன்றவற்றில் மத்திய அரசமுழுக்கட்டுப்பாட்டையும் கொண்டிருக்கும். இதை விட சிவில் நடைமுறைகள், திருமணமும், ஒப்பந்தங்களும். நிதியங்கள் தொழிலாளர் நலன், சமூகக் காப்புறுதி, பொருளாதார சமூகத் திட்டமிடல் ஆகிய அம்சங்களில் மத்திக்கும் மாநிலத்திற்கும் பொதுவான சட்டமியற்றும் அதிகாரம் உண்டு. மின்வரும் முறைகளில் மத்தியமாநில உறவுகள் கட்டிப் படுத்தப்பட்டுள்ளன.

1. மத்திய அரசு மாநில அரசுக்கு வழங்கும் பணிபுகளும், சிபார்சுகளும்
2. மாநில அரசு நிர்வாகத்தை நடத்த முடியாத நிலை ஏற்பட்டுள்ளது என மாநில ஆளுநர் சமர்ப்பிக்கும் அறிக்கையின் பேரில் ஜனுதிபதி மாநில அரசை எதிர்த்து தனது ஆட்சியைப் பிரகடனப்படுத்த முடியும்.
3. அகில இந்திய சேவைகளின் அடிப்படையில் மூன்றுவது தொடர்பு ஊர்ஜிதம் செய்யப்படும்.
4. மத்திய அரசினால் மாநில அரசுக்கு வழங்கப்படும் நிதியுதவி.

இவற்றைவிடச் சில யூனியன் பிரதேசங்களும் இந்தியா, அரசில் உண்டு. பாண்டிக்சேரி, மிசோராம், அந்தாளன் கோவா போன்றவை யூனியன் பிரதேசங்களாகும். இவை ஒருவகையில் மத்திய அரசின் நேரடிக் கட்டுப்பாட்டில் நடத்தப்படும் ஆட்சிகளாகும். மாநில அரசுகளைப் போல லாமஸ் அவற்றைவிடக் குறைந்தளவிற்கே அதிகாரம் படைத்தவைகளாக உள்ளன.

எமது நிலைப்பாடு:

இனப்பிரச்சனையின் தீர்விற்காக முன்வைக்கப்படும் தீர்வுகள் எமது மக்களின் பாதுகாப்பையும் அமைதியான நல் வாழ்க்கையையும் உறுதிப்படுத் தேவே ஸ்டீம், ஒப்பந்தம் கிழிக்கப் பட்டால் அல்லது மீறப்பட்டால் மீண்டும் அதனை நிலைநிறுத்த தேவையான பலத்தை எம்மவர்டன் கொண்டிருக்க வேண்டும் ஆனால் அரசு தரப்பில் மாவட்ட சபைகள் பற்றிய பிரேரணையும், ஒரே மாகாணத்தில் இயங்கும் மாவட்ட சபைகள் விரும்பினால் இனைந்து செயற்படும் தன்மை கொண்டதாக வும் அமையலாம் என்ற எண்ணமுமை முன்வைக்கப்படுகின்றது உதாரணத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டால், வடக்கில் யாழிப்பாணம், வவுனியா, மன்னர், மூலிலைத்தீவு, கிளி நொச்சி என ஐந்து மாவட்டங்கள் உண்டு, ஒரே மாகாண ணத்தில் உள்ள மாவட்ட சபைகள் இனைந்து மாகாண சபைகளை உருவாக்கச்சூடும். ஆனால் வெவ்வேறு மாகாணங்களுக்கு இடையே இணைப்பு துண்டிக்கப்படுகின்றது இது எம்மவரைப் பிளாவுபடுத்திவிடும் ஒரு அம்சமாகும் அத், துடன் மாவட்ட சபைகளிற்கு அப்மாவட்டங்களில் பூரண கட்டுப்பாடு இருக்கக்கூடிய வகையிலும் அமையவில்லை.

எனவே தான் எமது மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகளை நிறைவு செய்யும் வகையிலும் அபிலாசைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் வகையிலும் எமது போராட்டம் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டியது தவிர்க்க முடியாதது. கல்வி, சுகாதாரம். பொது ஒழுங்கு போக்குவரத்து, தொழிற்துறைகள், சமூசேவைகள். காணி-காணி அபிவிருத்தி, நீர்ப்பாசனம், மீன் பிடி, விவசாய விருத்தி, போன்ற துறைகளில் பூரண அதிகாரமும்! எமது மக்களின் பாதுகாப்பை ஊர்ஜிதம் செய்யும் அப்சங்களில் இனக்கமும் கொண்டதான ஒரு தீர்வு மட்டுமே மக்களின் அபிலாசைகளைப் பூர்த்தி செய்ய வழி அமைக்கும்.

எந்த நாட்டிலும் மக்கள் நம்பிக்கையோடும் அமைதி யாகவும் வாழ்வது அந்நாட்டின் ஆயுதப்படைகளின் பொறுப்பிலேயே உள்ளது. ஆயுதப்படைகள் நாட்டு மக்களின் பாதுகாப்பராச்சியலாற்றுவர் என்கிற நம்பிக்கையோடுமேக்கள் அரசாங்கத்தின்மீது கொள்ளும் நம்பிக்கைக்கு அடிப்படையாக அமைகின்றது. ஆனால் எமது நாட்டு நிலையைப் பொறுத்த வரையில் நூற்றுக்கு நூற்றுவிதம் சிங்கள-பேளத்த சோவனி ஷத்தால் வளர்த்தெடுக்கப்பட்ட சிங்களக் காடையர்களின் கூட்ட மாகவே ஆயுதப்படைகள் விளங்கி வருகின்றன. அவை முகாம் களில் இருக்கலாம். ஆனால் வெளியே வரும் எந்தச் சந்தர்ப் பத்திலும் எமது மக்களேர்டு ஒட்டாத அந்நியராகவே உள்ளனர், இந்த ஆயுதப்படைகளையும் அவர்களின் செயற்பாடுகளையும் ஒருபோதும் நம்பி இருக்க முடியாது. எனவே இறுதியாகவும் உறுதியாகவும் கூறக்கூடியது யாதெனில், காலாகாலத்திற்கும் எமது மக்களின் பாதுகாப்பினை உறுதிப் படுத்தாத எந்தச்சபையும் எமது மக்களின் அபிலங்ககளைப் பூர்த்தி செய்ய உதவாது. இவ்வாறில்லாத எண்தயும் நம்பி ஏமாந்துபோக எமது மக்கள் தயாராக இல்லை.

யாவுருங்
கெளியன்...

15-08-85

கட்டுப்பாடு

“புரட்சிகரக்கட்சிக்குள் கட்டுப்பாடு என்பது இல்லையானால் அங்கு தோழியை என்பதற்கே இடமில்லை”

புனிதமான இலட்சியம் ஒன்றை நிறை வேற் றும் பொருட்டு ஆயுதம் தாங்கிய போராளிகளாகிய நாம் அதற்கான பொறுப்புணர்வுடனும் நிதானத்துடனும் செயற்பட வேண்டியது தலையாய கடமையாகும். அடிப்படையிலேயே மக்களை நேசித்து, அந்த மக்கள் படுகின்ற சிரமங்களில் இருந்து அவர்களை விடுவிக்கும் பொறுப்பை எமது தோள் களில் சுமந்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பதனை எந்த வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் நாம் மறந்துவிடுதல் ஆகாது.

ஆனாலும், வீரப்போராளிகள் எனத் தம்மை என்னிக் கொள்ளும் சிலர் மக்களிலும் பார்க்க தம்மை மேம்பட்ட வர்களாக எண்ணும் போக்கு வளர்ந்து வருகின்றது என்பதையே அண்மைக் காலத்தில் இயக்கங்களின் பெயரால் இடம்பெறும் அடாவடித்தனங்களில் காணமுடிகின்றது. மக்களின் விடுதலைக்காக ஆயுதம் தரித்தவர்கள் என்ற மக்களுக்குத் தமது மறந்து “மக்களின் எசமானர்கள் நாமே” என்ற விதமாகச் சிலர் செயற்படுவதையிட்டு விடுதலையின் பீது உண்மையான ஆர்வமும் அக்கறையும் கொண்ட எவரும் கவலைப்படாமல் இருக்கமுடியாது.

யார் புரட்சிவாதி?

ஒரு சாதாரண நபர் எந்த ஒரு நோக்கத்திற்காக வும் தம்மை விடுதலை இயக்கமொன்றுடன் இணைத்துக் கொள்ள முன்வரலாம் ஆனாலும் இணைந்து செயற்படுவது என் ஆரம்பித்த பின்னர் தனது சொந்த நோக்கங்கள் சுய இச்சைகள் என்பவற்றை மறந்து இயக்கத் தின் கொள்கைகள், கோட்பாடுகள் என்பவற்றுடன் பூரணமாகத் தன்னை இணைத்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும். புரட்சிகர இயக்கத்தின் கட்டுப்பாடுகளை தன் உணர்வு பூர்வமாக ஏற்றுக்கொண்டு நடைமுறைப் படுத்தல் வேண்டும். நிர்ப்பந்தம் காரணமாகவோ அல்லது வெளியில்ருந்து கிடைக்கும் தூண் டுதல் காரணமாகவோ வேண்டாவதறு புடன் செயற்படும் நபர்கள் இயக்கத்திற்கு எப்போதும் சுமையாகவே இருப்பர்.

எனவேதான் தன்னவ மறுப்பு, நேர்மையான அர்ப்பணிப்பு, தளராத மனவுறுதி. திடமான கொள்கைப் பிழிப்பு என்பவற்றைத் தனது குணைசங்களாகக்கொண்டு தனிவும், தன்னம்பிக்கையும் மிக்கவனுகத் திகழ்பவனே ஒரு சரியான புரட்சிவாதியாக மாறுதல் முடியும்.

இதில்லாமல் பொறுமை, தன்னிச்சையான செயற்பாடுகள், கீழ்ப்படியாமை என்பன போன்ற குணைசங்களைக் கொண்டு வெறும் ஆயுதப் பிரியர்களாகவும் ஆயுத முனையில் மக்களை அச்சுறுத்தும் மனப்பாங்கு கொண்டவர்களாகவும் சிலர் செயற்படுத்து வேசனைக்கு உரியது மேலும், மக்களுக்கு மேலானவர்களாகத் தம்மை என்னும், மக்களின் எச்மானர்கள் போல் நடக்கும் இத்தகையோரது செயற்பாடுகளே அராஜகத்தின் ஆரம்பம் எனலாம்.

1. இயக்க வேலைகளில் பொறுப்புணர்வு அற்று-இருத்தல்.

2. இயக்கத்தின் பொருட்கள், ஆவணங்களைப் பராமரித்தலில் கவனக்குறைவாக நடந்து கொள்ளுதல்.
3. விதிகப்பட்ட கடமைகளை நிறைவேத்திருது இருத்தல்.
4. இயக்க நலன்களைவிட சொந்த நலன்களுக்கு முன்னுரிமை அளித்தல்.

என்பன போன்ற செயற்பாடுகளே இயக்கத் தோழர் கள் மத்தியில் மனவெறுப்பையும், நம்பிக்கையீனத்தை யும் வளர்க்கும் அம்சங்களாகும். இத்தகைய போக்கு களையும் சிந்தனைகளையும் உதறித்தள்ளி, ஏடுபட்ட பாதையில் சரியான திசைவழியில் முன்னெறிச் செல்லுவதே நல்லபுரட்சிவாதிகளாக நம்மை மலரவைக்கும். இனி இவை ஒவ்வொன்றையும் எடுத்துத் தனித்தனியாக இவற்றிலே ஏற்படக்கூடிய பாதிப்புக்களை ஓளக்குவது அவசியப்படாது.

தோழர் என்பவர் ...

தோழர் என்ற சொல் வெறுமனே நட்பைக் குறிக்கும் ஒரு சொல் அல்ல. நண்பர், சிநேதிதர், அயலவர். உறவினர் எனப்பல உறவின் முறைச் சொற்கள் எாது மொழியில் பயன்பாட்டில் உள்ள பொழுதிலும் ஒரு இலட்சியத்திற்காய் எம்மை அர்ப்பணித்துக் கொண்ட எம்மவரின யே தோழர் என்னும் சொற்பக்கமே விரும்பி உபயோகிக்கப்படுகின்றது. ஏனெனில், தோழுமை என்பதனை அதன் உண்மையான அர்த்தத்தில் உணர்வு பூர்வமாய் புரிந்து ஈகாள்ள வேண்டும் என்பதுதான். “தோழன் என்பவன் தோன் தருவான்” என்றும் “வயிர்காப்பான் தோழன்” என்றும் நமது பழமொழி களில் தோழன் என்பது சிறப்பிக்கப்படுவது யாவரும் அறிந்ததே. உண்மையகாவே விசேட ஆபத்தான சந்தர்ப்பங்

களிலும் கூட சக தோழனின் துயரத்தில் பங்கேற்கும் அதாவது தோன் கொடுக்கும் மனப்பக்குவழும் தோழனைக் காப்பாற்றத் துடிக்கும் திடதெஞ்சமும் உறுதியும் கொண் டவர்களே ‘‘தோழர்கள்’’ என்ற சொல்லுக்கு இலக்கண மாவர்.

இதில்லாமல் வெறுமனே சகஜூமாகப் பழகுவதாலோ. அல்லது இறந்த பின்னர் கண்ணீர் அஞ்சலி வெளியிட்டு, கவர் நிறைய எழுதுவதாலோ தோழமை மலர்ந்து விடாது. இன்னும் சிலர் தோழமை என்பதைத் தவறான அர்த்தக்கில் புரிந்து கொண்டோ என்னவோ தோழர்கள் விடுகின்ற தவறுகளை முடிமறைக்க முற்படுவோராக உள்ளனர். ஏனைய தோழர்கள் மத்தியில் தவறுகள் சுட்டிக் காட்டப்படுதலே ஒரு காட்டிக் கொடுப்பு போலக் கருதுகின்றனர். இது ஒரு தவறான மனோபாவம் ஆகும். ஒரு முறை ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் விடும் தவறு திருத்தப்பட வில்லை என்பதே மீண்டும் மீண்டும் அதேதவறுகளை இழூக்கச் சர்ந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்திவிடும். எனவே தான் பொறுப்பான ஒவ்வொரு நடவடிக்கையிலும் வேலைகளைப் பகிர்ந்து கொள்பவனும், அவ்வேலைகளில் உண்மையான ஈடுபாட்டுடன் செயற்படுவேலனுமே தோழன் என்னும் சொல்லுக்குதகுதியானவனுகிறுன். மேலும் இயக்தத் தின் வளர்ச்சிப் போக்கில் ஆண்-பெண் பேதமின்றித் தோழர்கள் நெருங்கிப் பழகவேண்டிய சந்தர்ப்பங்கள் பல ஏற்படலாம். இத்தகைய தனிமைச் சந்தர்ப்பங்களை இயலுமான வரை தவிர்த்து நடப்பதுடன், குறிப்பாகப் பெண் தோழர்களின் நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமானவர்களாயும், அச்சமின்றி இயல்பாகப் பழகத் தூண்டுவோராகவும் நாம் இருத்தல் அவசியம். இதைவிடுத்து “இராணுவ சோசலீசம்” என்று கூறிக்கொண்டு தவறுக நடப்பதோ அல்லது பெண்மையை அவமதிக்கும் நோக்குடன் செயலாற்றுவதோ, ஆனதிக்க குணம்சத்தின் வெளிப்பாடுகள் ஆகும். மிகுந்த எச்சங்கையுடன் இவ்விடயத்தில் நாம் விளங்க வில்லையென்றால் பலவிதமான தவறுகளுக்கும் வித்திட்ட

வர்களாகிவிடுவோம். அதாவது சுருக்கமாகச் சொல்ல தானால் இயக்கத் தோழர்களிடையே தோழமை என்கிற உணர்வுபூர்வமான உறவைத் தவிர வேறெந்த உறவுகளும் மேலோங்குவதனை அனுமதிப்பது என்பது இயக்க நலன் களுக்குப் புறம்பானதாகிவிடும்.

உணர்வு பூர்வமாக கட்டுப்பாடுகளை ஏற்றுக்கொண்டு செயற்படும் புரட்சிகர இயக்கமொன்றினுள் உட்பிரச் சனைகள் அதாவது தோழர்களிடையிலான முரண்பாடுகள் மோதல்களாக வெடிக்கும் சாத்தியம் இருக்க முடியாது. அதில்லாமல் வெறும் மிரட்டல்களினுலும், ஆயுதப்பலத் தினாலும் ஒரு ஒழுங்கமைப்பான இராணுவ அணியை நிறு விப் பாதுகாப்பது என்பது யலத்த சிரமானது. ஆகவே மீண்டும் கூறுவதானால் புரட்சிகர இயக்கமொன்றின் ஒவ்வொரு தோழனது பாத்திரமும் வரலாற்றில் மிக முக்கியமானது, அந்த முக்கியமான பாத்திரத்தை ஆற்றக்கூடிய வர்களாக அதற்கான பரிபக்குவம் உடையவர்களாக ஒவ்வொருவரும் விளங்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட தோழர்களின் ஒன்று பட்ட செயற்பாட்டினால்தான் ஈழத்தின் விடுதலை சாத்தியப்படும் - சமதர்ம சமூக அமைப்பு என்பது நிதிர்சனம் ஆகும்.

யாவுஞம் கெள்ளரனி...

25-09-85

திம்புப்பேச்சு

ஸழவர் பிரச்சனைக்கு அரசியல் தீர்வு காணும் முயற் கியில். திம்புப் பேச்சவார்த்தை பற்றி அரசியல் அவ்தானி கள் கவனஞ் செலுத்த வேண்டியுள்ளது. இப்பேச்சவார்த்தை முயற்சியானது ஒரு தீர்வுக்கு இட்டுச் செல்லாத நிலையிலும், முழுமையாக முறிவடைந்து விடாத நிலையிலும் தொடர்கிறது. திம்புவல் ஸழப்பிரதிநிதிகளின் வெளியேற்றத்தைத் தொடர்ந்து. புது டில்லியில் ஸ்ரீலங்கா அரசுக் குழுத் தலைவர் ஹெக்டர் ஜெயவர்த்தனு சுமார் பத்து நாட்கள் வரை தங்கியிருந்து செயல்திட்ட அறிக்கை வரையில், இந்திய அரசுடன் இணக்கம் கண்டார் என்பதும் கவனிக்கப்பட வேண்டிய தொன்றிக்கூடும்.

இந்த நிலையில் திம்புவில் நடைபெற்றதென்ன? இந்தப் பேச்சவார்த்தைகளின் அரசியல் விளைவு என்ன? தொடர்ந்தும் ஸழிடுதலைப் போராட்டத்தில் இந்திய அரசின் பாதுகாப்பு மேஜை போன்ற கேள்விகளுக்கு விடைகாண வேண்டியுள்ளது.

திம்புவில் ஸ்ரீலங்கா அரசினரையும் ஸழப்பிரதிநிதிகளையும் சந்திக்க வைத்த காரணிகளைப் பற்றி பொதுவாக நோக்கலாம் உலகவரலாற்றிலே போராட்ட சத்திகளுக்கும் அடக்குமுறையாளர்களுக்குமிடையில் இயல்பான வலிமை

அடிப்படையிலேயே பேச்க வார்த்தைகள் இடம் பெற்றி ருப்பதைக் கண்டிருக்கிறோம். ஆனால் சமூப போராட்டத்தில் தற்போது அவ்வகையான தோற்றும் ஏற் பட்டதா என் பதும், உருவாக்கப்பட்ட தோற்றுப்பாட்டிற்கு பின்புலமாக உள்ள சத்திகள் எவை என்பதும் துல்லியமாக ஆராயப் பட வேண்டியதாகும்.

போர்த்திறுத்தம். பேச்கவார்த்தை என்ற நிலை உருவா வதற்கு அங்காதபுரத் தாக்குதலை அடுத்து ஜெயவர்த்தன அரசு வட்டாரங்களில் ஏற்பட்ட பதற்ற நிலைமையை தணிக்க வேண்டியும் இயக்கங்களின் பரவலான தாக்குத தக்குத் தண்ணைச் சரியாகத் திடப்படுத்திக்கொள்ளவும். இந்திய-இலங்கை கடல் பாருகாப்பைவலுவாக்க ஒரு சமூக கால அவகாசம் தேவைப்பட்டதாலும், ஸ்ரீவங்கா அரசிற்குப் போர்நிறுத்த உடன் பாட்டின் அவசியம் முதன் மைய் பட்டது.

உலக அரங்கில் இந்தியதுணைக் கண்ட நாடுகளுக்கு டையே இந்தியாவின் 'ஏல்லைண்ணத்தை' உறுதிப்படுத்த இலங்கையில் தோன்றிய பிரச்சனைகளின் சமூகமான தீர் வுக்கு பேச்கவர்த்தையின் முக்கியத்துவத்தை இந்திய அரசு வலியுறுத்த வேண்டியதாயிற்று.

இந்தப்பின்னணியின் தாக்கத்தில் போர்நிறுத்த விருப பத்திலுள்ள முக்கியத்துவத்தை நாடும் ஸ்ரீவங்கா அரசின தும். பேச்கவார்த்தை முக்கியத்துவத்தை உணர்த்தும் இந்திய அரசினதும் குழந்தைத்தாக்கத்தை உணர்ந்த நிலையிலேயே சமூப போராளிகளின் திம்புவிலையம் அமைந்தது.

சர்வதேச அரங்கில் சமூபபோராட்டத்தைத் தெளிவு படுத்தவும், சிறிலங்கா அரசினது உண்மையான சொருபத் திலைக்காட்டவும், அடுத்த கட்டமாக எதிர் நோக்க உள்ள போராட்டத்திற்கான உறுதியான தயாரிப்புகளை கேலெ டுக்கச் செய்யவுமே சூழல்தாக்கத்தினால் உந்தப்பட்ட சமூப போராளிகள் தற்போதைய போர்நிறுத்தப் பேச்க வார்த்தை கட்டத்தை நோக்குகிறார்கள் என்பது தெளிவு.

முதல் ஈற்றும் பேச்சுக்கள்

மூலம் சம் திகதி ஆரம்பமான முதல்சற்றுப் பேச்சுவார்த்தைகளில் பரஸ்பர அறிமுகங்களைத் தொடர்ந்து, யுத்த நிறுத்த ஒப்பந்த மீறங்கள் பற்றியே பெரும்பாலும் இருதரப்பினாலும் பேசிச்கொண்டனர், இச்சுற்றுப் பேச்சுக்களின் இறுதி நாட்களில் நீலங்கா அரசாங்கம் இனப் பிரச்சனைத் தீர்வுக்காக பழைய மாவட்ட சபை யோசனைகளையே முன் மோழிந்தது தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி உட்பட ஈழவர் பிரதிநிதிகள் அனைவரும் ஒட்டு மொத்தம் மாக ஒரே குலில் இதனைக் கண்டித்தனர். இதனை தொடர்ந்து ஈழவர் பிரதிநிதிகள் அனைவரும் நான்கு அம்சங்களைக் கொண்டதான் ஒரு கோரிக்கையைக் குறைந்து பட்சமாக முன்வைத்தனர்.

இதில் குறிப்பிடப்பட்ட நான்கு அம்சங்களாவன:

1. தமிழ் பேசும் மக்களின் தேசிய தனித்துவத்தை அங்கீகரித்தல்

Recognition of the separate National Identity of the Tamils.

2. அவர்களின் பாரம்பரிய பிரதேசங்களை ஏற்றுக் கொள்ளல்.

Respect for the Integrity of the Traditional Tamil Homeland.

3. சுயநிர்ணய உரிமையை அங்கீகரித்தல்.

Recognition of the Right to self - Determination.

4. இவங்களையெத் தாயகமாகக் கருதும் அனைவருக்கும் குடிமரினை வழங்குதல்.

Citizenship Rights for all Tamils who had Chosen to have sri LanKa their home.

இரண்டாவது சுற்றுப் பேச்சுக்கள்

இத்துடன் முதல்சுற்றுப் பேச்சுக்கள் நிறைவுபெற்றன. இரண்டாவது சுற்றுப் பேச்சுக்கள் ஆகஸ்ட் 12ம் சிகதி மீண்டும் ஆரம்பமாகின. இதில் ஈழவர் பிரதிநிதிகளால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட நான்கு அமசக் கோரிக்கையை நிரா கரித்த அரசுக்கும் “இல்லைக என்ற ஒரே அரசினுடைய அதிகாரப் பரவலாக்கம்” மூலமாக இனப்பிரச்சனைக்கு தீர்வு காண முற்பட்ட இந்த வேளையில் ஈழவர் பிரதிநிதிகள் தாம் முன்வைத்த கேரிக்கைகளுக்கான வாலாற்றுபூர்வ மான நியாயங்களை எடுத்துக்கொட்டி இதற்குக் குறைந்த தான் அதிகாரப் பரவலாக்கம் அனைத்தும் வெறும் கண்து கொட்டப்பே என வாகிட்டனர். இதே நோத்தில் வவுனியா ஸில் அரசு பண்டயினர் புரிந்த காட்டுமிராண்டித் தண்மான அத்துமீறல்களைக் கண்டத்து ஈழவர் பிரதிநிதிகள் அனைவரும் பேச்சுவார்த்தைகளைப் புறக்கணித்தனர்.

ஆனால் பேச்சுவார்த்தைகள் குழப்பமுறுவது விரும்பாத இந்திய அரசு தன் விசேட தூதுவராக திரு. ராமேஷ் பண்டாரியை திம்புவுக்கு அனுப்பிவைத்தது திம்புவில் இரு தரப்பினரோடும் தனித்தனியாகப் பேச்சுவார்த்தைகளை மேற்கொண்ட ராமேஷ் பண்டாரி இணக்கம் ஏற்படுத்தப் பெரிதும் முயன்றார். ஆனால் எந்த இணக்கமும் ஏற்படாத நிலையில் அனைவரும் திம்புவில் இருந்து வெளியேறினர். இதனிடையே ஈழவர் போராட்ட இயக்கங்களின் தலைவர் களைப் புதுடில்லிக்கு அழைக்க இந்திய அரசு முயன்ற போதும் முடியவில்லை. புதுடில்லியில் பூர்வீலங்கா அரசுக்கும் வின் குலைவர் ஹெக்டர் ஜெயவாத்துடை தனித்து நின்று செயற்றிட்ட அறிக்கை ஒன்றைத் தயாரிப்பதில் இணக்கம் கண்டார்.

அரசியல்விளைவு

இந்த நிலையில் திம்புப் பேச்சுக்களின் தொடக்கம் முதல் இன்று வரையான நிகழ்வுகளை முக்கியமான முன்று கட்டங்களாக நாம் பார்க்க முடியும்

1. இந்திய-இலங்கை அரசுகளுக்கு இடையிலான பேச்சுக்கள்.
2. இந்தியாவிற்கும் ஈழவர் பிரதிநிதிகளுக்கும் இடையிலான பேச்சுக்கள்.
3. ஈழவரிடையிலுள்ள மிதவாதிகளுக்கும் போராளிகளுக்கும் இடையிலான பேச்சுக்கள்.

கடந்த வருட இறுதியில் பதவியேற்ற பிரதமர் ராஜீவ் காந்தி தனது முதலாவது வெளிநாட்டுப் பயணமாக சோவியத்யூனியனுக்கு விஜயம் செய்த பின்னர், வாஸிங்டனுக்குச் செல்வதற்கான தயாரிப்பு வேலைகளை மேற்கொண்டிருந்தசமயத்தில், ஸ்ரீலங்கா அரசின் சார்பாக விதி அத்துலத்முதலி, முதலில் டில்லிக்கு விரைந்தார் ஆனால் அவரது விஜயம் பெருமளவு மாறுதல்களை ஏற்படுத்தாத நிலையில் நேரடியாக ஜே ஆர் ராஜீவ் உயர்மட்டச் சந்திப்புக்கு ஏற்பாடாகியது. சந்திப்பு திட்டமிடப்பட்டதைக் காட்டிலும் ஒரு சில நாட்கள் நீடித்து, பங்களா தேஷ் புயல் அழிவுகளை இருவருமாகப் பார்ப்பதுவரை விரிவு பட்டுச் சென்றது. (இப் பேச்சுவார்த்தையின் விபரங்கள் பூரணமாகப் பகிரங்கப்படுத்தப்படவில்லை.) இச் சந்திப்பின் ஒரு பெறுபேறுக் கிறீலங்கா அரசும் ஈழவர் பிரதிநிதிகளும் ஒரே மேசையில் சந்தித்துப் பேசவேண்டும் என்று இந்தியா விரும்பியது. அவ்வாறு பேச்சுவார்த்தை களின் பயனாக தமிழ் பேசும் மக்களின் பிரச்சனையைத் தீர்க்கக் கூடியதாக அரசியல் தீர்வொன்றை எட்ட முடியும் என்று, இந்தியா முயற்சித்தது இதனால்தான் ஈழவர் பிரதிநிதிகளை பேச்சுவார்த்தை மேசைக்கு இட்டுவரச் சில நீர்ப்பற்றங்களையும் இந்தியா பிரயோகித்தது.

ஆனால் இலங்கையர்சோ இந்தியாவின் எதிர்பார்ப்புக்கும், விருப்பத்துக்கும் புறம்பாகப் பழைய உருக்குத்துப்போன மாவட்டசையை யோசனைகளையே மீண்டும் முன்வைத்து. முட்டுக்கட்டை நிலையைத் தோற்றுவித்தது எனினும் சாது

ரியமாக ஒத்திவைத்ததன் மூலம் முட்டுக்கட்டையைத் தவிர்க்க முயற்கித்த இந்தியா. தன் விசேட தூதுவராக திரு. ரொமேஷ்பண்டாரியை மீண்டும் இலங்கைக்கு அனுப்பி வைத்தது. சுமார் நான்கு நாட்கள்வரை இங்கு தங்கியிருந்த ரொமேஷ் பண்டாரி பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களையும் பிரயோகித்து புது ஆலோசனை ஒன்றுடன் இரண்டாவது சுற்றுப் பேச்சுத் தொடங்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. இங்கு தங்கியிருக்கையில் சிறீலங்கா அரசுப் பிரதி நிதிகளை மட்டுமன்றி எதிர்த்தரப்பு அரசியல்வாதிகளையும் சந்தித்துச் சாதகமான தொரு அரசியல் சூழலைத் தோற்று விக் முயன்றார் திரு. ரொமேஷ்பண்டாரி. ஆனால் சிறிமா பண்டாரநாயக்காவும், அனுராவும் கூட இந்திய அரசின் விசேட தூதுவரைச் சந்திக்க மறுத்துவிட்டனர்.

ஆக ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்க்குமிடத்து இந்திய—இலங்கை அரசுகளுக்கு இடையிலான பேச்சு வார்த்தை களில், இந்திய எதிர் பார்ப்புகளுக்கு இசைவாக சிறீலங்கா நடந்து கொள்ளவில்லைன்றே கருகலாம். யுத்த நிறுத்த ஒப்பந்தம் ஏற்பட்ட உடனேயே அமைச்சர் லித் தும், இராணுவ தளபதியும் அவசர அவசரமாகத் தென் கொரியா சென்று ஆயுதக் கொள்வனவுப் பேச்சுக்களில் ஈடுபட்டமை, முறையான தீர்வுகள் எதனையும் முன் வைக்காமை, அரசுபடையினரின் அத்துமீறல்கள் என்பன வற்றைக் கவனத்தில் எடுக்கும் போது மேற்படி முடிவுக்கே எவரும் வரமுடியும் அதேவேளை இந்தியப் பிரதமர் ஸ்ரீலங்கா அரசையும், ஆயுதப்படையினரையும் குறைக்குத் தீர்வுகளை உள்ளமை, தொடர்ந்தும் அப்பாவித் தயிழ்பேசும் மக்கள் கொல்லப்படுவதனையிட்டு எழும்பும் கண்டனக்குரல்கள் என்பவற்றிலிருந்தும் இதனை உரைமுடியும்.

ஸ்ரீலங்கா இணங்குமா?

எனவேதான் திம்புப் பேச்சுக்கள் குழப்ப நிலையை ஏதிய தும், அரசுக்குமுனின் தலைவர் புதுடில்லியில் தங்கச் செய்

யப்பட்டார். அவர் அங்கு தங்கியிருந்த சுமார் பத்து தினங்களில் செயல்திட்ட அறிக்கையொன்று தாரிக்கப் பட்டது. அவ் அறிக்கையில் கைச்சாத்திட்ட இன் கொழும்பு திரும்பிய வெக்டர் நடத்திய பத்திரிகையாளர் மாநா டொன்றில் பதிலளிக்கையில் “முன் முதலிரு எழுத்துக்களை மட்டுமே இட்டுள்ளோன்” எனக் கூறினார் அதாவது செயற் திட்ட அறிக்கையின் நகல் பிரதியில் முழுமையாகக்கையெழுத்திடவில்லை என்று மேற்படி நகல் திட்டத்தை அரசு முழுமையாக ஏற்றுக் கொள்வதில் சிக்கல்கள் இருக்கின்றன என்பதைத் தெளிவுபடுத்தினார். மேலும் ஏறத்தாழ இருவாரங்களுக்கு மேலாகக் கடந்த பின்னரும் கூட மந்திரிசபை மேற்படி நகல் திட்டம் பற்றி காட்டும் அசாதாரணமான மெளனமும், “என்னை யாரும் நிர்ப்பந்திக்க முடியாது” என ஜே ஆரும் “இரண்டுமாகாகாணங்களை தமிழர்களுக்கு தாரைவார்க்க தயாரா? என பிரேமதாசாவும். பேசியிருப்பதனையும், புதிய யோசனைகளுடன் பீலிக்ஸ். டயஸ் அபயசின்கதலைமையிலானாலோ புதுடில்லி சென்றிருப்பதனையும். பிரதிநிதியமைச்சரின் அமெரிக்க விஜயத்தையும் சேர்த்துப் பார்க்கும் ஒவ்வொருவகும் சிறீலங்கா மேற்படி நகல் திட்டம் பற்றி என்ன கருத்தைக் கொண்டிருக்கின்றது என்பதைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

அரசியல்மைதி ஏற்படுமா?

அடுத்ததாக இந்தியா அரசுக்கும் ஈழவர் பிரதிநிதி களுக்கும் இடையிலான கலந்துரையாடல்களைப் பொறுத்தவரையில் பெருமளவு விபாங்கள் பசிரங்கப் படுத்தப்படவில்லை என ‘லாம். எனினும் மேலெழுந்த வாரியாகப் பார்க்குமிடத்து இந்தியாவிலுள்ளது போன்றதான் மொழிவாரி மாநிலம், அவ்வது “ஒரே நாடு என்ற வகையில் அரசியல் தீவு” என்ற அடிப்படையில் நின்று “பூரண சுதந்திரம் கொண்ட ஈழ அரசின் உருவாக்கம்” பற்றி மாறுபாடான நிலைப்பாட்டையும் கொண்டுள்ளது என என்னைலாம். அப்பட்டமான சந்தர்ப்பவாதப் போக்கையும், இலட்சியத்தில் பூரண விகவா

சமும், தன்னம் பிக்கையும் அற்ற சில சத்திகள் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன் படுத்தி “இடைக்காலத் தீர்வாக ஏதோ வொன்றை ஏற்கலாம்,, என்றும் “போராட்டத்தைத் தொடர்ச்சியாக நடத்தலாம்” என்றும் குழப்பமான கருத்துக்களை மக்கள் மத்தியில் விவைத்தது வருகின்றனர். ஆனால் இடைக்கலாத் தீர்வென்பதோ, தற்காலிக அரசியலைமதி என்பதோ சாத்தியமான தொன்றுக என்ன இடமிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. முதலில் கூறியபடி ஸ்ரீலங்கா அரசு இனக்கத் தீர்வொன்றைக் கரண்பதில் காட்டிவரும் தயக்கம், தென்னிலங்கையிற் செற்படும் எதிர்க்கட்சிச் சக்திகளின் செயற்பாடு என்பவற்றைக் கவனத்தில் கொள்ளும் எவரும் இத்தகைய இடைக்காலத் தீவுகளின் சாத்தியப்பாட்டை ஏற்க முடியும்.

அடுத்ததாக போராளிகளுக்கும் மிதவாதிகளுக்கும் இடையிலான கலந்துரையாடல்களைப் பரிசீலித்தால் நான்கு பிரதான அமைப்புகளின் கூட்டணியான ஈழத் தேசிய விடுதலை முன்னணி தனது ஸ்திரமான நிலைப் பாட்டைத் தொடர்ந்தும் பேணி வருகின்றது. ஈழதேசிய விடுதலை முன்னணியின் நிலைப்பாடுகளுக்கு நேரெறிரான முரண்பாடு எதையும் வேறெவரும் பிரதிபவிக்கவில்லை, இந்த நிலையில், தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களின் கொலைக்கும் ஈழதேசிய விடுதலை முன்னணிக்கும் சம்பந்தமிருப்பதாகத் தமிழ்மூர்மக்கள் விடுதலைக் கழகமும் (PLOT) அதன் தலைவர் உமாமகேஸ்வரனும், கூறியிருப்பது உண்மையில் ஜக்கியத்தைக் குலைக்கும் ஒரு செயலாகவே கருதவேண்டியுள்ளது, இச்சம்பவங்களில் சம்பந்தப்பட்டவர்களை ஆதாரங்களுடன் அடையாளம் காட்டாமல்வெறுமனே குற்றம் சமத்துவது போராட்ட சக்திகளிடையே ஜக்கியம் வளர்வதைக் குலைக்கும் ஒரு செயல் என்றே கருதவேண்டியிருக்கும்.

ஜூக்கியத்தின் முக்கியத்துவம்

எனினும் பேச்சவார்த்தைகளின் ஆரம்பம் முதல் இது காறும் பல சந்தர்ப்பங்களில் ஏகமனதான தீர்மானங்களை வெளியிட்டு வந்துள்ளமை ஈழப் போராட்டத்தை செழு மைப்படுத்தும் ஒன்றெனக் கருத முடியும். போராட்ட சக்திகள் தமக்கிடையே உண்மையான ஜூக்கியத்தையும், புரிந்துணர்வையும் வளர்த்துக் கொள்ளுமாயின் ஈழப் போராட்டத்தின் திசைவழியைத் தீர்மானிக்கும் மாபெரும் பொறுப்பைச் சுமக்கும் பக்குவம் பெற்றவர்களாகலாம்.

25 - 10 - 85

தேசிய உற்பத்தி

மக்களின் உஜாவிப்புரவமான பங்களிப்பை சர்க்க வல்லக்ஷ்மியாக:

ஏர் அதன் ஒட்டங்கள்
இல்லை என்றால் - நெல்லின்
வேர் அதன் ஒட்டங்கள்
இல்லையென்றால்
பார் அதன் ஒட்டங்கள்
தானேது? - கோபில்
தேர் அதன் ஒட்டங்கள்
தானேது?

ஏர் மண்ணைக் கிழித்து ஓடவில்லை யென்றால், நெல்லின் வேர்கள் மண்ணில் ஊடுஞ்சிப்பாய வில்லையானால் நாகரிகச் சின்னங்களான கார் மட்டுமன்றி கடவுளின் வாகனங்கள் கூட ஒடிச் செல்வது சாத்தியமற்ற தொன்றுகிப் போகும் என்பதை ஒரு கவிஞரின் மேற்படி வரிகள் தெளிவாகி யுள்ளன.

ஆம், மனித வாழ்வின் அடிப்படைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் உற்பத்திகள் மேற்கொள்ளப்படவில்லையானால் வாழ்க்கை எப்படிப் போகும் என்பது கற்பணி பண்ணை கூட முடியாத ஒன்று. விவசாயம், கைத்தொழில் துறைக்

எனில் உற்ப தியைப் பெருக்குவதும் அதுவும் எமது மன்னில் கிடைக்கக்கூடிய மூலப்பொருட்களைப் பயன்படுத்தும் உற்பத்திகள் பெருக்கப்படுவது இன்றைய காலத்தின் ஒரு கட்டாயத் தேவையாகும்.

இந்திய சுதந்திரப் போராட்டம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த வேளையில் அன்னைல் காந்தி கதராடை உற்பத்தி யைப் பெருக்க தாமே நூல்நூற்று என்பதை சரித்திருத் தின் பக்கங்களில் காணமுடியும், அன்னைல் காந்தியின் அகிம்சைப் போராட்டத்தை முற்றுக் ஏற்றுக் கொள்ளா விட்டாலும்கூட தேசிய உணர்ச்சியைத் தூண்ட, அந்தியத் துணியைப்பகிஷ்கரித்ததையும், கதராடைப் பாவனையை ஊக்குவித்ததையும் நாம் புரிந்து கொண்டாக வேண்டும். தேசிய உணர்வின் எழுச்சியின் சின்னமாக கதராடைப் பாவனை வளர்ந்தது கண் கூடு அந்தியர் எதிர்ப்புணர்ச்சியை வெளிப்படுத்த அந்தியத் துணிகள் எரிக்கப்பட்டன. ஆடம் பரப் பொருட்கள் பகிஷ்கரிக்கப்பட்டன. நாட்டின் ஒவ்வொரு சாதாரணக் குடிமகனும் கூட சுதந்திரப் போராட்டத்தில் தனது ஈடுபாட்டை வெளிப்படுத்தவும்- தமது கோபத்தை வெளிப்படுத்தும் ஒரு வடிவமாகவும் இத்தகைய ஒரு போராட்ட வடிவத்தை காந்தி நெறிப்படுத்தினார். இதுபோன்ற வெகுசனப் போராட்டங்கள் சாதாரணக் குடிமகளின் நாளாந்த வாழ்வில் சம்பந்தப்பட்டதாக மக்களின் உணர்வு பூர்வமான பங்களிப்பை ஈர்க்கவல்லவையாக இருக்க வேண்டியது அத்தியாவசியமாகும். இதை விடுத்து வெறுமென கோவில் வாசல்களில் உண்ணீரிதம் இருப்பதைசூடு ஆர்ப்பட்டமாய் கோவித்து ஊர்வலமாய் போவதுடனும் மட்டும் வெகுசனப் போராட்டங்களை மட்டுப்படுத்துவது மீண்டும் மிதவாத அரசியற் சக்திக்குள் மக்களை சிக்கவைக்கவே பயன்படும் என்னாம் அதுவும் மக்களி. டமிருந்து ஆயுதங்கள் அந்தியப்பட்டுப் போகாமல் பாதுகாப்பதாகப் பறைசாற்றிக் கொள்ளும் சிலர் தாமே மங்களுக்கும் ஆயுதங்களுக்கும் பாலமாகப் பயன்படுவதாக என்னிக்கொண்டுள்ளுக்கும் ஊர்வலமும் உண்ணே நோன்பும் சுயவிளம்பாத்துக்கு மட்டுமே பயன்பட்டுப் போகும்.

போராளிகள் எனப்படுவோர் வெறுமனே ஆயுதங்களைக் கையாணும் கலையில் மாத்திரம் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தல் போதாது. அவர்கள் உற்பத்தித் துறையிலும் தேர்ச்சி பெற்றவர்களாகவும் மக்களை நெறிப்படுத்தும் அரசியல் முதிர்ச்சி பெற்றவர்களாகவும் விளங்க வேண்டியது மிக முக்கியமானதாகும். இதுபற்றி வியட்னமீய வீரப்புதல்வன் ஹோசிமின் ஓரிடத்தில் குறிப்பிடுகையில் போர்க்களத்தில் மட்டும் வீரர்களாய் இருத்தல் போதாது. உற்பத்தித் துறையிலும் வீரர்களாய் விளங்க வேண்டியது மிக முக்கியமானதாகும் என்றார். போராளிகள் என்றால் வெறுமனே கருவிகளைக் கையாணும் நிபுணர்கள் என்றிருப்பின் எமக்கும் அரசு இராணுவத்திற்கும் இடையில் வித்தியாசம் இருக்கும்படியாது. அதசாங்கத்தின் கூலிப்பட்டாளங்கள்தான் எந்த வகையான உற்பத்திகளையும் மேற்கொள்ளாத சோற்றுப் பிண்டங்களாக பவனிவரமுடியும்.

மக்களுக்காக—மக்களின் மேன்மைக்காக ஆயுதம் தரித்த நாம் மக்களுக்குச் சுமையாக மாறிவிடக்கூடாது நமது அன்றூட்ட தேவைகளையும் அன்றூட்ச் செலவீனங்களையும் கவனிக்க மக்களின் பண்த்தைப் பயன்படுத்துவதையிட்டு மிக விழிப்பாக இருக்க வேண்டும். சிக்கனம்—எவ்விழை பொறுமை என்பனவற்றைக் கண்டிப்பாகக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். இவ்வாறு இருக்கும் போராளிகளின் கூட்டுறவும், கூட்டுச் செயற்பாடுகளும்தான் சமூத்தை நிதர்சனமாக்கும் என்பது வெளிப்படை.

எமது யண்ணில் இலகுவாகக் கிடைக்கும் மூலப்பொருட்களைப் பயன்படுத்தி எமது மக்களின் அன்றூட்டத் தேவைகளுக்கென பாவணைப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்வதில் நாம் கவனம்செலுத்த வேண்டும். அதிலும் குறிப்பாக வெவளி மாவட்டங்களில் இருந்து பெறப்படும் நுகர் பண்டங்களுக்குப் பதிலாக எமது தேசிய உற்பத்திகளை ஊக்குவித்தல் வேண்டும்.

யாவுஞம்
கோவரன்...

15-11-85

தோழமை

தனிநபர்களாகவிந்த இயக்க அங்கத்துவர்களிடையே கூட்டுச் செயற்பாடு,

ஆழ இநடுத்திரை ஆறு கடந்திவர் போவாரோ?
வேழ நெடும்படை கண்டு விலங்கிடும் வில்லாரோ?

'தோழமை' என்றவர் சொல்லிய சொல்லொரு
சொல்லன்றே?

ஏழைமை வேடன் இறந்திலன் என்றென் எகாரோ?

இது கம்பராமாயணத்தில் அயோத்தியா காண்டத்தில் ஒரு பாடல், காட்டிற்குச் செல்லும் வழியில் குக்கை இராமன் சந்தித்ததாகவும், அவனைத் தன் தோழன் என்று கூறியதாகவும் இதிகாசம் கூறுகிறது. இங்கே எமது கவனத்திற்கு உரியது என்னவெனில் தோழமை என்ற பதம் விளக்கப்பட்டுள்ள விதமேயாகும். இராமன் காட்டிற்குச் சென்ற பின்னால் அவனைத் தேடி வந்த பரதனையும் கூட்டத்தாரையும் கண்ட குகன், பரதன் இராமனை துரத்தி வருவதாக எண்ணி பரதன் மீது கோபப்பட்ட ஒரு தஞ்சைத்தை மேற்படி கவிதை வரிகள் மூலம் கம்பன் வரினித்துள்ளான். தோழமை என்று இராமன் கூறிவிட்டானே என்பதற்காக ஆறுகடக்கும் பரதனின் முயற்சியைத் தடுக்கவும் அப்படித் தடுக்கும் போது எதிர்படக்கூடிய யானையை நிகர்த்த படையை முறியடிக்கும் தெம்பையும் கொண்டிருந்தது மட்டுமன்றி, இத்தகையதொரு எதிர்ப்பில் ஏழை வேடனுகிய

நான் இறந்தாலும் பரவாயில்லையே எனக் கூறிகின்றுன். ஒதுவே உன்னத் தோழமையின் அடிப்படை உயிர் காப் பான் தோழன் என்ற முதுமொழிக்கு இலக்கணமாகிஆபத் தினும் கைகொடுக்கும் உறவுதான் தோழமை. பக்கத்தில் இருக்கும் போது மட்டும் சிரித்துப் பேசிக் கொஞ்சிக் குலா வுவதும், ஒரே கோப்பையில் சாப்பிட்டு ஒரே பாயில் படுத் துறங்குவதும் மட்டும் தான் தோழமை என்றெவரும் என்னினால் அது கேவலமானது. இந்தத் தோழமை வெறு மனே வாய்க்கு வாய் ‘தோழர்’, ‘தோழர்’ எனக் கூப் பிடு வதனால் மட்டும் மலர்ந்து விடாது என்பது வெளிப்பதை-- இதனை புரியாத சிலர் ‘தோழர்’ என்பதும், ‘தோழமை’ என்பதும் கற்று விஸ்ட்டுக்களுக்கு மட்டும் தான் சொந்தம் என்ற வகையில் புரிந்திருப்பது பரிகசிக்கத் தக்கது என்றே கருத வேண்டும்.

இவ்வாரூபத் ‘தோழமை’ என்றும் பதம் தவிநபர்களில் இருந்து இயக்க அங்கக்தவர்களிடையே கூட்டுச் செயற்பாடு பரஸ்பர புரிந்துணர்வு, நேர்மையான அர்ப்பணிப்பு என்பவற் றை ஏற்படுத்தும் யலமான ஒரே அத்திவாரமாகும். எனவே தோழாகளிடையே பதவிப் போட்டிகள் என்பதோ, குழி பறிப்புகள் கழுத்தறுப்புகள் என்பதோ ஏற்பட இடமிருக்க முடியாது, அற்பசொற்ப சகங்களுக்காக அல்லாமல் முழு மக்களினதும் ஒட்டு மொத்த நன்மைக்காக-துன்பப்படும் மக்களின் மீட்சிக்காக தமதுசொந்தவாழ்க்கையையும் எதிர் காலத்தையும் அர்ப்பணித்திருக்கும் போராளிகள் மத்தியில் --தோழர்களிடையில் குறுகிய சுயநல் அடிப்படைகளில் போட்டியும், பூசலும் ஏற்படுமானால் நாம் எடுத்த இலக்கை தவறவிட்டவர்களாகி விடுவோம் என்பதில் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டியது ஒவ்வொருவரினதும் கடமையாகும் எமது இலட்சியத்தை தவறவிட்டால், எமது பாதையில் முன்நோக்கிய தடைகளை தகர்த்து வெற்றிப்பாதையில் வீறு நடை போடவில்லையானால் அடுத்த சந்ததியின் பழிப்புக் கும், துண்பத்தீற்கும் நாமே வழி சமைத்தவர்களாகி விடுவோம்.

விடாப்பிடியும் விட்டுக் கொடுத்தலும்

எனவே தோழர்கள் தமது நடத்தையில் சில குணும்சங்க ணைக் கொண்டிருக்க வேண்டியது அத்தியாவசியமானது என்றே கருதவேண்டும். எனிமையாகவும் இனிமையாகவும் சகதோழர்களோடு பழகுவதனைக் கட்டாயப் பழக்கமாகக் கொள்ளவேண்டும்.இந்தள்ளிமையும் இனிமையும் நான்பரஸ் பரநட்பு மலரவும், தோழமை ஏற்படவும் அத்திவா ரமாகிறது. எனைய தோழர்கள் மத்தியில் தன்னைப் பெரிய வளுக்க காட்டிக் கொள்வதும், மற்றையவர்களை விடவும் தானே இயக்கப் பற்று மிக்கவன் என்றும், நேர்மையான அச்சபணிப்பு தன்னிடம் மட்டுமே உண்டு என்றும் கருது பவர்கள் போராட்டத்தின் தொடர்ச்சியான வளர்க்கிப் போக்கில் நீட்தது தீலைக்கும் தன்மையற்றவர்களைக் காலம் போக்கில் உதிர்ந்து செல்வதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கும். இனிமையாகவும், எனிமையாகவும் பழகுவதோடு, தாம் இயக்கப்போக்கில் காணும் குறைபாடுகளைச் சுட்டிக் காட்டித் திருத்தவும். அதேவேளை தம்மிடையே உள்ள குறைபாடுகளை ஏற்றுத் திருத்தவும் உரிய மனப்பக்குவத்தை தோழர்கள் ஒவ்வொருவரும் பெறவேண்டும். அதை விடுத்து இவர் என்ன பெரியவரோ? என்ற அடிப்படையில் எழும் குரோதங்கள் காலப்போக்கில் தனிமனித முரண்பாடுகளைத் (Personality Clash) தோற்றுவித்து குழவாதத்தையே (Gropism) வளர்க்க வழி செய்யும். தோழர்கள் இபக்க நல்லை முன்னிட்டு மனந்தீரந்து பேசுவர்களாகவும். மழுப வகையாகவும் மினிர வேண்டும் கொள்கை ரீதயான விஷயங்களில் விடாப்பிடியான பற்றுதலையும் உறுதியையும் காட்டும் அதேவேளை நடைமுறைப் பிரச்சனைகளில் சகிப்புத் தன்மையையும், விட்டுக் கொடுத்தலையும் வளர்த்துக் கொள்ளுதல் அவசியம். அதில்லாமல் கொள்கைப் பற்றற்று சேறு கண்ட இடத்தில் மிதித்து, தன்னீர் கண்ட இடத்தில் கழுவிச் செல்லும் மனப்போக்கு எதிர்காலத்தில் இயக்கத்தை யும், இனத்தையும் பாதிக்கும் பாரதூரமான ஒரு அங்கமாகும்.

இவ்வாருகத் தோழர்கள் நடப்பதற்கு அரசியல் முதிர்ச்சி என்பது மிகமிக முக்கியமானதாகும். நடை முறையில் ஏற்படும் சின்னச் சின்ன வேறுபாடுகளைக் களைந்து, நாம் வரித் துக் கொண்ட இலட்சியத்தின் தொகைநோக்கையும், சமக்குள்ள பாரிய பொறுப்பையும், எமது நீண்ட பயணத்தின் தாற்பரியத்தையும் எண்ணிப் பார்த்து தமது கடமைகளைப் பொறுப்புணர்வுடனும், அர்ப்பணிப்பு மனைபாவத்துடனும் செயலாற்ற வேண்டியது தோழர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் உரியது. நாட்டின் நாலா பக்கத்திலுமிருந்து வெவ்வேறு பட்ட குடும்ப சமூகச் சூழ்நிலைகளில் பிறந்து வளர்ந்த நாம், ஏதோ எமது செய்தெவகளுக்காகவோ அல்லது சொந்த முன்னேற்றத்திற்காகவோ இந்தப் பாதையை வரித்துக் கொள்ளவில்லை என்பது நிச்சயம். கொள்கூடியான பிணைப்பும், உறுதியான முன்னேற்றத்திற் கொண்ட நம் பிக்கையும், தீர்க்க கரிசனமிக்க செற்பாடுகளில் கொண்ட பிடிப்பும் தான் எம்மனைவரையும் ஒரே அமைப்பாகக் கட்டிப் போடுவது. இந்த அமைப்பின் ஏற்றமும் வளர்ச்சியும் எம்மொவ்வொருவரையும் பெருமை கொள்ளச் செய்யும் அதே நேரம் எமது மக்களின் எதிர்காலத்திற்கு நாம் ஆற்ற வேண்டிய கடமைகளையும் கடக்க வேண்டிய தடைகளையும் தெளிவாக்குகிறது எனவே தோழர்கள் அனைவரும் வழி காட்டிகள் என்ற பொறுப்பை ஏந்கக்கூடியளவுக்கு அரசியல் முதிர்ச்சி பெறவேண்டியது அவசியமானதாகும்.

கற்றுக் கொள்ளல்

தோழர்கள் அனைவரும் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என அழுத்தம் திறத்தமாகக் கூறவேண்டியுள்ளது. கற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்னும் போது வெறுமனே சிலப்பு மட்டை போட்ட புத்தகங்களிற் காணும் வாசகங்களை மனப்பாடம் செய்து கொள்ளுங்கள் என்று அர்த்தமல்ல; அல்லது இயக்கங்களின் பெயரா அமைப்புகளின் பெயரால் வெளிவரும் வெளியீடுகள் அனைத்தையும் பாடமாக்கிக் கொள்ளுங்கள் என்றும் அர்த்தமல்ல. அல்லது புரியாத தத்துவப் புத்த

கங்களைப் புரட்டிச் சூழப்பிக் கொள்ளுங்கள் என்பது அர்த்தமல்ல. எம்மைப்பற்றி எமது நாட்டின் பண்டையவரலாறு இதாட்டு இன்றுவரையுள்ள திலையை பற்றி-எமது நாட்டின் பொருளாதார வளங்களையும், அவற்றை வளர்க்கும் விதங்கள் பற்றி-இன்றைய சமூக அமைப்பின் சிர்கேடுகளையும், அவற்றைக் களையும் வழிவகைகள் பற்றி-இன்னும் இது போல, எக்தனையோ பற்றி அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம் ஆனால் இவை எல்லாவற்றையும் படிக்க முடியாவிட்டாலும் பொதுவான பேலோட்டமான அறிவையாவது பெறும் பொருட்டு வாசிக்கும் பழக்கத்தை நாம் அனைவரும் விருத்தி செய்து கொள்ள வேண்டும். வாசிப்பதால் மனிதன் பூரணமடைகிறுன் என்பது முதுமொழி. அதற்கிணங்க ஆசுதங்களை நேசிப்பதோடு திருப்தியடையாமல் வாசிப்பதிலும் எமக்குக் கிடைக்கும் நேரத்தை நாம் நன்குபயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் அப்போது தான் எமது சமூகத்தை யும் - மக்களையும் வழிநடத்தும் மாபெரும் பொறுப்பைச் சுமக்கும் பக்குவத்தை பெற்றவர்களாக நாம் மினிர முடியும்.

மாபெரும் பொறுப்பு

இன்றைய நிலையில் ஈழப் போராட்டத்தை முன்னெடுப்ப வர்களாவும், வழிகாட்டிகளாகவும் விளங்கும் நாம் ஒவ்வொருவரும் புரட்சியை நடத்துவதில் ஏதோ முன்னனுபவம் பெற்றவர்கள் அல்ல என்பது உண்வையே. அதாவது ஈழத்திலேயோ அல்லது வேறெந்த நாட்டிலேயோ புரட்சியை வெற்றிகரமாக நடாத்தி முடித்த ஒரு போராட்ட அனுபவத்தை நாம் நேரடியாகச் சந்தித்ததில்லை. எமது முன்னேர்கள் நடந்து வந்த பரதத்தில் இடபு விழுந்த இடங்களைப் படிப்பினொயாக்கி உலக நிதியில் மற்றைய நாடுகளில் இடம் பெற்ற புரட்சிகள். போராட்டங் ஸ் என்பன பற்றிப் படித்தும் கேட்டறிந்த அனுபவங்களால் சிந்தனைக்கு மேரு கூட்டி இலட்சியத்தின் மீது கொண்ட தளரா உறுதியோடு வளர்ந்து வருகிறோம் என்பது வெளிப்படையானது. எனவே எமக்குள்ளே எமது செயற்பாடுகளையும்-நடவடிக்கைகளை

யும் பரஸ்பர புரிந்துணர்வுடன் விமர்சன ரீதியாக அனுசீ
மீன்பரிசீலனை செய்வதன் மூலம் எம்மைச் செழுமைப்படுத்
திக் கொள்ளலாம். இவ்வாருண அனுஞ்சமுறையொன்றின்
மூலமே சரியான முற்போக்குவாதக் கருத்துக்களால் நாம்
புடமிப்படுவதனை உறுதிப்படுத்த முடியும். அப்போதுதான்
ஈழவர்களின் விருப்புக்கும் ஆதரவுக்கும் உரித்துடையவர்களாக
நாம் திகழ்வதோடு எதிர்காலத்தில் எம்மவரின் அபி
லாசைகளையும், வேட்கைகளையும் ஈடுபெற்றுக் கூடியவர்களாக
கவும் மலர முடியும்.

யாவுரம் கேள்விகள்...

15-12-85

ஓன்றினைக்கும்சத்தி முன்னெடுக்கும்சத்தி அழப்புட்டியாளரின் அமைப்பு

நாட்டுப் போர்ட்

நாட்டின் முழு மனித உழைப்பும், வளங்களும் புரட் சிரப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளுக்காக ஒதுக்கப்படல் வேண்டும்.

—வெள்ளின்

தலைமை தாங்கும் கட்சியொன்றின் தலைமையின்கீழ் நடைமுறைப் படுத்தப்படும், ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட எழுச்சியில் கூக்கட் போரில் ஈடுபடும் அரசியறபடையே நாட்டுக்கு விசுவாசமான உண்மையான படையாக விளங்கும். இதில் உண்மையில் புரட்சிர வர்க்கங்கள். நிச்சயமாக நாட்டிற்கு விசுவாசமான குழு பல்வேறு பட்டஆதிவாசிகள் ஆகியோரை தொழிலாளர் தலைமையின் கீழ். தொழிலாளர் விவசாயிகள் என்ற தேசிய ஒருமைப்பாட்டின் கீழ் அமைக்கப்பட்ட அமைப்புக்கள் ஆகியன அடங்கும். இவை உண்மையில் போர் அமைப்புக்கு வேண்டிய முன்னணி, பின்னணி ஆகிய எல்லாப் பிரவுகளுக்குமான புரட்சிரபடை அமைப்பு பொருளா தார கலாச்சார இராணுவ, ஆன்மீக அம்சங்களைக் கட்டியெழுப்பி வளர்த்துக் கொள்கின்றன.

—ஜெனரல் கியாப்

ஒரு புறத்தில் அரசாங்கம் யுத்தம் ஒன்றை பிரகடனப் படுத்தி தமிழ்பேசும் மக்களைவரையும் “பயங்கரவாதிகளாக்கி.” எமதுமக்களை அழித்தொழிக்க கங்கணங்கட்டிச் செயற்பட்டு வருகின்றது. ஈழத்தின் தென்பகுதியில் அதாவது திருமலை மட்டக்களப்பு. அம்பாறைப் பிராந்தியங்களில் மிக மோசமாக தினமும் தேடுதல் என்ற போர்வையில் கைதுகளும், அழித்தொழிப்புநடவடிக்கைகளும் நடைபெற்ற வண்ணமாக எமது மக்கள் சொந்த மண்ணிலேயே அகதிகளாக-அனுதைகளாக நிர்க்கத்திக்கு உள்ளாக்கப்பட்டு வருகின்றனர். “அரசியல் தீர்வு” காணப்பது பற்றி அரசுரத்துப் பேசிவரும் அதேசமயத்தில் பாதுகாப்பு அமைச்சுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் பெருமளவு நிதியும், அமெரிக்க ஆயுதக் காப்பல்களின் வருகையும், தொடர்ந்து இராணுவத்திற்கு ஆள் திரட்டப் படுதலும் போன்ற செயற்பாடுகள் அரசு எத்தகைய தீர்வைக் காண சித்தம் கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெளிவு படுத்தும்.

நாட்டின் முழு மனித உழைப்பையும், வளங்களையும் ஒன்று திரட்டி புரட்சிரப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளுக்காக செயல்படவேண்டிய இத்தருணத்தில் விடுதலைக்காகப் பேரரட்சுமப்பட்ட இயக்கங்கள் தமக்குள்ளேயேபலப்பரீட் சையில் இறங்குவதை மக்கள் நிச்சயமாக விரும்பமாட்டார்கள். ஏற்றுக்கொள்ளவும்மாட்டார்கள். எதிரியுடனுள் மோதலில் ஒன்றுபட வேண்டிய சக்திகள். தமக்குள்ளே மோதிக் கொள்வதனால் மக்கள் மத்தியில் வேதனையும் வெறுப்பும் என் விரக்கியும் தான் மிஞ்சம். இன்றைக்கு விடுதலைக்காகப் போராடும் இயக்கங்களாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருப்பவை ஏதோ திடீரென தான் தொன்றித்தனமாக தோன்றிவிட்ட தலைமைகள் அல்ல என்பதை அணிவரும் அறிவர். அதே வேண்டியில் போராட்டம் என்பதும், மக்களின் மேம்பாட்டிற்காக உழைத்தல் என்பதும் ஏதோ ஒரு சில இயக்கங்களுக்கு மட்டும் சொந்தமானதல்ல. நீண்ட நெடிய வரலாற்றுப் பின்னணியோடு-எத்தனையோ தடைகளையும் மேடுபள்ளங்களையும் தாண்டி, பசரிய இழப்புக்க

எனச் சந்தித்துத் தரித்து விடுதலைப் போராட்டத்தின் விழுப்
 புண்கள் பலவற்றைக் கொண்டிருப்பவையே இயக்கங்கள்.
 இவை எதிர்காலத்தைப் பற்றிய தூர நோக்குடனும், தீர்க்
 கதரிசனத்தோடும் சொற்படவேண்டியது அத்தியாவசியமா
 னது. இதற்கு மாருக விடுதலைக்காகப் போராட நாங்கள்
 மட்டும்தான் உரித்துடையவர்கள் என்ற இறுமாப்போடு—
 எமது செயல்கள் மட்டும்தான், சரியானவை மற்றையவை
 அனைத்தும் விடுதலைப் போராட்டப் பாதையை திசைதிருப்
 பிவிடும் எனச் சில அமைப்புகள் சிந்திப்பது விவேகமாகாது.
 அதனால் சொந்த நலன்களை—ஆசாபாகங்களை மட்டுமன்றி
 குறுகிய ஸ்தாபன நலன் என்பதிலிருந்தும் விடுபட்டு பரந்து
 பட்ட பொதுமக்களின் மேன்மைக்காகவும், சமூகத்தின்
 இனத்தின் நன்மைக்காகவும் செயற்பட இயக்கங்கள் முன்
 வர வேண்டும். அப்போதுதான் எதிரிச்சு எதிரான யுத்
 தத்தில் ஜக்கியம் வலுப்பெறும். போராட்டமும் முன்னெ
 டுக்கப்படும்.

போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு வருகின்ற ஒரு அமைப்பின்
 பலம் என்பதை வெறுமனே ஆட்பலத்தை அல்லது விளம்
 பாத்தை மட்டும் கருத்தில் கொண்டு கணிப்பிடுதல் மிகமிகத்
 தவறான தாகவே இருக்கமுடியும். முதலாவதாக போராட்ட
 அணி முன்வைக்கும் அரசியல் கருத்துக்கள் ; அவற்றிற்கு
 மக்கள் மத்தியில் கிடைக்கும் ஆதரவு ; இந்தக் கருத்துக்
 களின் அரசியல் எதிர்காலம் ; என்பவற்றைக் கவனத்தில்
 எடுக்கவேண்டும். இரண்டாவதாக இக்கருத்துக்களை நடை
 முறைப்படுத்துவதற்கு இருக்கக் கூடிய வசதிகளும், வாய்ப்
 புக்களும். முன்றாவதாக அமைப்பு ரீதியாகச் செயற்படுவ
 தற்குள்ள நிதியாதாரங்கள். நான்காவதாக சர்வதேச ரீதி
 யாக குறித்த அரசியல் கருத்துக்களின் செல்வாக்கு. ஐந்
 தாவதாக ஆயுத ரீதியான பலமும் அமைப்பின் தோழர்க
 ளினது நேர்மையான அர்ப்பணீப்பும். இந்த அம்சங்களைச்
 சரியான முறையில் கணக்கிடுவதன் மூலமேதான் ஒரு இயக்
 கத்தின்—அமைப்பின் பலத்தை மட்டிட முடியும். அதில்லா
 மல் எப்போது ஆரம் பிக்கப்பட்டது? என்பதை மட்டும்

கவனத்தில் எடுத்து இயக்கத்தின் பலத்தைத் தீர்மானிப்பது கஷ்டமான காரியமாகிவிடும். எதிர் காலத்தின் பாரிய தவறுகளுக்கு வித்திட்டுவிடும்

இந்த நேரத்தில் ஈழப்புரட்சி அமைப்பு (EROS) தான் நடந்துவந்த பாதையையும், கடந்துவந்த தடைகளையும் மக்களோடு பகிர்ந்து கொள்ள விழைகின்றது. ஏனெனில் நாம் ஒரே அமைப்பாக ஒன்றுபட்டுச் செயலாற்ற தொடர்கிப் பத்து நீண்ட ஆண்டுகள் பூர்த்தியாகி விட்டது என்பதை மகிழ்ச்சியோடு நினைவு கூர்ந்து நாம் நடந்துவந்த பாதையில் பதித்து விட்ட காலடிச் சவுடுகளை தொடர்க்காட்டுவது எந்த விதத்திலும் தவறுகிவிடாது. எழுபது களில் இலங்கையில் ஏற்பட்ட அரசியல் சூழ்நிலைகள் தமிழ் பேசும் மக்களை விடுதலைபற்றி சிந்திக்க வைத்தது இந்த அரசியல் சூழ்நிலையின் பாதிப்பிற்கு இலங்கையில் வாழ்ந்த வர்கள் மட்டுமல்ல வெளிநாடுகளில் குறிப்பாக இலண்டனில் வாழ்ந்த பலரும்கூட இலக்காகினர். இதன் விளைவாக தமிழ்பேசும் மக்களின் அரசியல், சமூகப் பொருளாதார நிலைமைகளைத் துல்லியமாக ஆராய்ந்த ஆய்வாளர்கள் பின் வரும் முடிவுகளை வந்தடைந்தனர்.

□ இலங்கை வாழ் சுல தமிழ்பேசும் மக்களுக்கும் விமோசனமளிக்கக்கூடியது, ஈழத்தின் விடுதலையே.

□ ஈழத்தின் விடுதலை என்பது வெறுமனே அரசியல் அதிகாரத்தைப் பெற்றுக் கொள்வது மட்டுமல்ல. சுமத்துவப் சமதர்ம சமுதாயம் ஒன்றை அமைக்கும் சோசலிச சமதர்வ அரசை நிறுவுவது என்ற இலக்கையும் உள்ளடக்கியது.

□ மன்னர் முதல் மட்டக்களப்புலரை பருத்தித் துறை முதல் பதுளைவரை பொத்துவிலும் உள்ளடங்கிய ஈழப் பிராந்தியத்தில் வாழுமனைவரையும் பிரதேச மத வேறு பாடுகளுக்கப்பால் ஈழவர் எனக்குறித்துக் காட்டியது. அதாவது 'நாம் ஈழவர்; நமது மொழி தமிழ்; நம் நாடு ஈழம்' என்னும் பதாகையினை உயர்த்திப் பிடித்தது.

□ சமூப போராட்டம் சர்வதேச ரீதியாக முறபோக்குப் பாட்டாளி வர்க்கம் நடத்துகின்ற போராட்டத்தின் ஒரு அங்கம் என்பதை தெளிவு படுத்தியதோடு ஆயுதம் தாங்கிய மக்களின் எழுச்சி ஒன்றே சமூத்தின் விடிவைக் கொண்டுவரும் என்று எடுத்தியப்பியது.

இத்தகைய கருத்துக்களை முன்வைத்து அணிதிரட்டலே ஆரம்பிக்க 75 ஐவரி 31 சமூப்புரட்சி அமைப்பு (ஸ்ரோல்) எழுவிடுதலைக்காகத் தன்னை வரித்துக் கொண்டது. ஆரம்பத்திலேயே சர்வதேச ரீதியாகப் போராடும் சத்திகளின் ஆக்கப்பூர்வமான ஆதரவையும் பெற்றுக்கொண்டு, தன் அரசியல் வேலைகளை ஸ்ரோல் ஆரபித்தது மிகமிகக் குறைந்த அளவு ஆயுதங்களோடும், இமாலயத்தையொத்த பிக்கையோடும், அசாத்திய துணிச்சலும் செய்து முடி அல்லது செத்துமடி என்ற ஆக்ரோசமான அரப்பணிப்பும் கொண்டு சமூப போராட்டத்தில் தடம் பதிக்கப் புறப்பட்ட போது எம்மை நோக்கிவந்த தடைகள் பலப்பல. 'ஏன்டாதம்பி உங்களுக்கு இந்தவேலை' 'உருப்படுகிற வழியைப் பாருங்கோ' என்று இவச ஆலோசனைகள் வழங்கிய பெரியார்கள் பலபேர். 'கறிக்குதவாத ஏட்டுச் சுறைக்காய்கள்' என்று கிண்டல் செய்தபடியே அவசர அவசரமாகக் களத்தில் இரங்கியோர் பலர். ஆயுத நடவடிக்கைகள் அற்ற அரசியல், நடைமுறையில்லாத சித்தாந்தம் என்று எம்மை எளனமாக விமர்சித்தவர் பலபேர். இலண்டனில் தலைமைப் பீடம் சமூப போராட்டத்தில் என்ன உருப்படியான பங்களிப்பை வழங்கும் எனக் குத்திக்காட்டிப் பேசியவர்கள் பலபேர். இப்படிப் பல கேள்விக் கணைகளுக்கும், விமர்சனங்களுக்கும், கேள்களுக்கும் கிண்டல்களுக்கும் பதிலடி கொடுத்து மக்களுக்கு விடுதலைத் தாக்கத்தை ஊட்டி - போராட்டத்தில் நம்பிக்கையை விதைத்து; வரைத்து எதிர்காலத்திலே எமதாக்கும் முயற்சியில் படிப்படியாக மெல்ல மெல்ல மூன்னெறி வருகையில் எதிரியின் கவனம் எம்மீது திசைதிரும்பியதால் பாரிய இழப்புகளையும் சோகங்களையும் தாங்கிக்கொள்ள வேண்டியவர்களானாலே.

ஆரம்பம் முதலே ஆயுதம் தரித்த அடாவடித்தனக்காரர்களின் ஆயுதமிரட்டலுக்கு மத்தியில் கொலை, கொள்ளைச் செயல்கள் போன்ற அர ஐமான மக்கள் விரோத நடவடிக்கைகளைக் கண்டித்தும், ஆயுதக்கிளர்ச்சிக்கும், பயிற்சி மோகத்திற்கும் அப்பால் மக்களை அரசியல் மயப்படுத்தும் பணியில் ஈடுபட்டோம். வெற்றிகண்டோம். கடந்த பத்தாண்டுகளாகச் செயற்பட்டு வரும் நாம் அரசியல் ரீதியாகப் பின்வரும் வெற்றிகளைக் கண்டிருக்கின்றேம் என்பதையிட்டு பெருமை கொள்ள முடியும்.

□ ஈழப்போராட்டம் என்பது பாட்டாளி வர்க்கப் போராட்டத்தின் ஒரு அங்கம் என்பதால், மார்க்சிச—லெணிலிய சித்தாந்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியதும் அதனை எமது மன்னில் நடைமுறைப் படுத்துவதும் அத்தியாவசியமானது என அடித்துக் கூறினோம். இதனால் இன்று அணைத்து போராளிகளுமே தவிர்க்க முடியாதலாறு சிவப்புச் சாயம் டூச நிர்ப்பஞ்சிக்கப் பட்டுள்ளனர். போஸியாக வேலும் தாழும் இடதுசாரிகள் தான் என்பதை உறுதிப் படுத்த வேண்டியவர்களாயுள்ளனர்.

□ மலையக மக்களின் பிரச்சனைகளுக்கு தீர்வுகாண ஈழப்போராட்டமே வழிகூடுக்கும் என முரசறைந்தோம். மலையக மக்களின் சிக்கல்களைத் தீர்க்க ஈழத்தின் ஏனைய பிராந்திய மக்கள் குரல் கீகா ரிக்க வேண்டும்—போராட்டத்தில் ஒரு ஜக்கியத்தைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என எடுத்தியம் பினோம் வெற்றி கூடோம்.

□ “நாம் ஈழவர் ; நமது மொழி தமிழ் ; நம் நாடு ஈழம் என்ற பதாகையினை உயர்த்திப் பிடித்து பிரதேச, மதவேறு பாடுகளுக்கப்பால் ஈழத்தில் வாழுமனை வரும் ஈழவரே எனக்கூறிய போது மக்கள் அணியணியாகத் திரள்வதைக் கண்டு வருகின்றோம். எமது கருத்துக்களும், செயற்பாடுகளும் மக்கள் மத்தியில் வரு வரவேற்போடு வேறுன்றி ஆழப்பட்டு அகலப் பட்டுவருவதனைக் காண்கிறோம்.

□ அடுத்ததாக, தற்பாதுகாப்புக் காரணங்களுக்காகவும், இராணுவத்தினரின் கவனத்தைத் திசை திருப்புவதையும் மையமாகக் கொண்டு மேற்கொள்ளப்பட்டதாக்குதல் நடவடிக்கைகளின் ஊடாக, ஆயுதங்கள் பவுற்றைச் சேகரித்திருப்பதோடு மக்களுக்கு மக்கள் இராணுவத்தின் நடவடிக்கைகளில் நம்பிக்கை ஊட்டுவதிலும் கணிசமான அளவு வெற்றியைப் பெற்றிருக்கின்றோம்.

□ ஈழப்போராட்டத்தில் இந்திய அரசிற்கும், தமிழகத்திற்கும் இருக்கக்கூடிய காத்திரமான பங்கைக் குறித்து தெளிவுடன் செயலாற்றுவதனால், இந்திய அரசின் ஆக்கபூர்வமான ஒத்துழைப்புகளையும், ஒத்தாசைகளையும் பெற்றுக் கொள்வதிலும் பயன்தரும் வெற்றிகளைப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம்.

இத்தகைய எமது வெற்றிகளைப் பற்றிப் பெருமைப்படும் அதேசமயம் எதிர்காலத்தில் எம்மீது சுமத்தப்பட்டிருக்கும் பாரிய பொறுப்புக்களையும் உணர்ந்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை மக்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள். இந்த நேரத்தில் இன்று எம்மீது மக்கள் கொண்டிருக்கும் நம்பிக்கைக்கு ஏற்ற நவர்களாகவும் மக்களது எதிர்பார்ப்புகளையும் அபிலாசை களையும் பூர்த்தி செய்யக்கூடியவர்களாகவும் பரிணமிக்க வேண்டியது அத்தியாவசியமானது. சுருக்கக் கூறின் எமக்குள்ள அதிகாரம் என்பது அராஜைகத்தின் கருவியல்ல. மாருக நிர்வாக அமைப்புகளைச் சீர்ப்புத்தி ஒரு புதியசமூதாய அமைப்பைப் படைக்க மக்கள் அளித்திருக்கும் நம்பிக்கையின் வெளிப்பாடுகள் என்றே கருதவேண்டும்

�ழமெங்கிலும் வாழும் மக்களின் நல்லெண்ணைத்தையும், அபிமானத்தையும் பெற்றவர்களாக—�ழப் போராட்டத்தின் தீர்மானகரமான சத்தியாய் பரிணமிக்க வேண்டிய நாம் அதற்கேற்ற வகையில் மிகவும் பொறுப் புணர்வுடனும். சீதானமாவும் நடந்து கொள்வோமாயின் எதிர்காலம் எமக்காகும். இந்தவகையில் போராட்டத்தை முன் வெடுக்கும் வழிமுறைகள், எமது போராட்டதந்திரோபாயங்கள் குறித்தும் பின்னர் விரிவாக ஆராயலாம்.

யாவுரும்
கொள்ளியன்

15-05-86

விமர்சனம்

“சோசலிசத்தில் உதித்துள்ள விமர்சன வகைப்பட்டு” போக்கு ஒரு புதுவகையான சந்தர்ப்பவாதம் தனிர் வேறில்லை என்பதை வெறுமனே கண்ணே மூடிக் கொண்டாலொழிய காணுமல் இருக்க முடியாது அனிந்துகொள்ளும் பட்டுப் பீதாம்பரங்களை வைத்தோ குட்டிக்கொள்ளும் படாடோபமான பட்டப் பெயர் களை வைத்தோ. மனிதர்களை எடைபேடாமல்; அவர்களின் செய்கைகளை வைத்தும், யதார்த்தத்தில் பரிந்து ரைக்கின்றவற்றை வைத்தும் எடை போடுவதனால், “விமர்சன சுதந்திரம்” என்பதன் பொருள் சமூக ஜனதாயகத்தில் சந்தர்ப்பவாதத்திற்கு வேண்டிய சுதந்திரம் சோசலிசத்தில் முதலாளி வர்க்க கருத்துக்களையும் - நபர்களையும் புதுத்துவதற்காக சுதந்திரம் என்று தெளிவாகும்.

வெனின் - என்ன செய்ய வேண்டும்?

ஒரு கடினமான, நீண்ட நெடிய பாதையிலே, காட்டாறு களையும், புயல்வீசும் வனுந்தரங்களையும் தாண்டி ஆளுக்கு ஆள் கைகொர்த்திக்கொண்டு ஒரு இநாக்கமான கட்டுப் பட்ட குழுவாக நாம் நடையாடிட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். எல்லாப் பக்கங்களிலும் பகைவர்கள் நம்மைச் சூழ்ந்து கீாண்டுள்ளனர். பகைவர்களின் ஏறத்தாழ இடையருத

தாக்குதல்களுக்கு முகம்கொடுத்து நாம் முன்னேற வேண்டியுள்ளது. சுயேச்சையாக நாம் ஒவ்வொருவரும் எடுத்துக் கொண்ட முடிவின்படி பகைவரை எதிர்த்து-விடாப்பிடியாகப் போராடுவதற்காக நாம் ஒன்று சேர்ந்திருக்கிறோம்.

இந்தவகையில் ஒன்றுசேர்ந்த போதும், நடைமுறையில் ஏற்படும் அபிப்பிராய பேதங்களும் அனுங்குமுறை மாறுபாடுகளும் பரஸ்பர சந்தேகத்தைத் தோற்றிவிப்பதோடு இறுக்கமான உறவுகளில் சில தளர்வுகளையும் கொண்டிவந்துவிடக் கூடியதாக இருப்பதை உணர முடிகின்றது. இத் தகைய போக்குகள் இனங்காணப்பட்டு தீர்க்கப்படாவிடில் - அபிப்பிராய பேதங்கள் நீக்கப்படாவிடில் இதன் எதிர் விளைவுகள் பார தூரமானவையாகிவிடக்கூடும். எனவே தோழர்கள் மத்தியில் இறுக்கமான தோழமை உணர்வை வளர்ப்பதற்கும், சுயவிருப்புப்படியே கட்டுப் பட்ட குழுவாக இயங்கச் செய்யவுமாக விமர்சனம், சுயவிமர்சனம் என்பது அத்தியாவசியமாகிறது.

எனினும், விமர்சனம் என்பது வெறுமனே “குற்றங்காணபது” என்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டு, தனிமனித ஆளுமைகளை நிலைநாட்டுவதற்குரியதான் விதண்டாவாதப் போக்கில்- அமைவது கட்டாயமாகத் தவிர்க்கப்படல் வேண்டும். “குற்றம் பார்க்கில் சுற்றம் இல்லை” என்பது ஒரு தமிழ் பழமொழி; இது கூறுவது போல ‘குறைகாணபது’ அல்லது ‘பிழை பிடிப்பது’ என்ற முனை சிலையிலிருந்து ஆரம்பித்தால் நிறைவு என்பது கணக்குக்கு மறைக்கப்பட்டுவிடும். அதிலும் தேர்தற்கால அரசியல்போல தனிமனி தர்ச்சஞ்சிய குணுதிசயங்களை மையப்படுத்தி ‘அவர் நல்லவர்’ இவர் வல்லவர் என்ற கணிப்பீட்டின் அடிப்படையில் மைந்த குறை காணும்போக்கு நிச்சயமாக விமர்சனமாக இருக்க முடியாது.

இன்னுமொரு ஆபத்தான போக்கும்கூட நடைமுறையில் காணப்படுகின்றது. சொந்தப் பலவீனங்களை சுய விமர்சன அடிப்படையில் ஏற்றுக் கொண்டு தத்தமது இயலாமைகளை உணர்ந்து திருந்திக்கொள்வதற்குப் பதிலாக ஏணை

வர்களை அநியாயமாகப் பழிகமத்தும் தன்மையை மையப் படுத்திபதாக அமையும் விவாதங்கள் விமர்சன வகைப் பட்ட வையல்ல. தம்மைத்தாமே விமர்சனத்திற்கு உட்படுத்தாமல் - தமக்குத் தரப்பட்ட பொறுப்புகளை - கடமைகளை நிறைவேற்றும் பணியில் சொந்த முயற்சிகள், பிரயாசகள் என்பவற்றைப் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளாமல் குருட்டுத்தனமாக அமைப்பின் பலவீனங்களில் பழி சமத்தப்படுவதும் கூட சந்தர்ப்பவாதப் போக்கின் ஒரு சாயலே. அடுத்தாக; விமர்சனத்திற்கு வழங்கப்பட்ட சுதந்திரத் தைத் துஷ்பிரயோகம் செய்யும்போக்கு அதை ஐனநாயகத் தன்மையின் வெளிப்பாடே. கண்ட கண்ட இடங்களிலும், பொருத்தமற்ற நபர்கள் முன்னிலையிலும் மேற் கொள்ளப்படும் விமர்சனங்கள் அமைப்பிற்குள் தளம்பலான ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தும். அத்துடன் குழுவாதம் (Groupism) தோன்றவும் வழிவகுக்கும். இதுவும்கூட ஆரோக்கியமற்ற ஒரு விமர்சனமே.

எனவே, விமர்சனம் என்பது ஒன்று பட்டுச் செய்யப்பட்டே திரவேண்டும் என்பதை மையப்படுத்தி - அமைப்பின் இல்லியத்தின் நலன்களுக்கு முன்னுரிமை வழங்கி- பரஸ்பரமான புரிந்துணர்வை வளர்க்கும் ஒரு அம்சமாகப் பயன்படவேண்டும் நமது தவறுகளை மறைப்பதற்காக அல்லது ஏற்றுக் கொள்ள மாறுப்பதற்காக “பிழை பிடிக்கும்” சுபாவத்துடன் விமர்சிப்பதனை தவிர்க்கும் அதே சமயம், சயவிமர்சன மூலம் எமது தவறுகளைத் திருத்துவதோடு, நலைமுறையில் சட்டிக்காட்டப்படும் தவறுகளை மனப்பூர்வமாக உணர்ந்து ஏற்றுத் திருந்த வேண்டியதும், திருத்திக்கொள்ள வேண்டியதும் ஒவ்வொருவருக்கும் உள்ள கடமையும், பொறுப்பும் ஆகம் அத்துடன் காலம், இடம் பொருள் ஏவல் என்னும் அம்சங்களை கவனத்திற்கு எடுத்துப்பொருத்தமான நேரத்தில் - பொருத்தமான இடத்தில் - பொருத்தமான சந்தர்ப்பத்தில் தான் விமர்சனம் செய்யப்படல் வேண்டுமே தலை தேவைற்ற சந்தர்ப்பத்தில் - தேவையற்ற இடத்தில் அல்ல. மேலும், தவறுகளே விடாமல் இருப்பதற்கு நாமளைவரும்

உத்தம புதிரர்கள் அல்ல. அதற்காகத் தவறுகளையே
தொடர்ந்து செய்வது மனிதப் பண்புமல்ல. இதனை நன்கு
உணர்ந்துகொண்டு நாமனைவரும் ஒன்றுபட்டே தீரவேண்
நூம் என்பதற்காக இயக்கத்தின் நடைமுறைக் குறிக் கோளை
நிறை வேற்றுதற்கான உடன் பாடுகளைச் செய்து
கொள்ள வேண்டும் இதற்கு நடைமுறையில் ஏற்படும்
அபிப்பிராய் பேதங்களையும், அனுகுழுறை மாறுபாடுகளை
யும் விமர்சனம்- சயவிமர்சனம் என்ற அடிப்படையில் தீர்த்
துக்கொள்ள வேண்டும். எனினும் அடிப்படைக் கொள்கை
கள் கோட்பாடுகள் பற்றி எந்தவிதமான பேரத்திற்கும்
இடமின்றி - தத்துவார்த்த வகைப்பட்ட சலுகைகள் எதுவு
யின்றி நடைமுறைக் குறிக்கொள்களை அடைவதற்கான
உடன்பாடு செய்யப்பட்டாக வேண்டும்.

யாவுரும்
கேளிரென...

20.10.88

புரிந்துணர்வு:

“நமது கட்சி ஒரு மகத்தான் கட்சி. புகழ்மிக்க கட்சி பிசகற்ற கட்சி, இது அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டிய ஒரு உண்மை. ஆனாலும் நம்மிடம் இன்னும் குறைபாடுகள் உண்டு. இதுவும் அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டிய உண்மை யாகும். நாம் எல்லாவற்றையும் அங்கீகரிக்கக்கூடாது. சரியானவற்றை மாத்திரம் அங்கீகரிக்க வேண்டும். அதேபோல் எல்லாவற்றையும் நிராகரிக்கக் கூடாது. தவறானவற்றை மாத்திரம் நிராகரிக்க வேண்டும்.

நமது வேலையில் முக்கியமான அம்சம் நமது சாதனைகள் ஆனால் அதில் இன்னும் பல குறைகளும் தவறுகளும் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. எனவே தான் நாம் ஒரு சீர்செய் இயக்கத்தை நடாத்தவேண்டியிருக்கிறது. நமது சொந்த மானசீகவாதம், அதி காரத்துவம், கோஷ்டிவாதம் ஆகியவற்றை நாம் விமர்சனம் செய்தால் நமது கட்சியின் புகழுக்கு மாசு ஏற்படுமா? இல்லை என்று நான் எண்ணுகிறேன்.”

மாவோ சேதாந்.

(பிரச்சார வேலைபற்றிய தேசியமா நாட்டுரையில்)
எங்கள் மீது துப்பாக்கி சண்னங்களையும், பாரிய குண்டுகளையும் பொழிந்து எமது அருமைத் தோழர்களை — நலை

சிறந்த வீரர்களை, வீழ்த்திக் கொண்டிருக்கும் எதிரி எம் மன்னே முழுப்பலத்துடன் உயர்ந்து நிற்கிறார்கள். எதேசுக்கா திகாரமான அரசுக்கு எதிராகப் போராடுவதும், அரசியல் சுதந்திரம் பெறவேண்டியதுமே இன்று எமக்கு முன்னுள்ள முக்கியமான பணியாகும்.

இத்தகையதொரு போராட்டத்தில் தியாக உணர்வுடனும் நேரமையான அர்ப்பணிப்போடும் போராளிகள் தமது கரங்களையும் இறுகப்பிணைத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்றே மக்கள் விரும்புகின்றனர். அங்வாறு இறுகப்பிணைத்த போராளிகளின் உருக்கையொத்த பலத்தினால் எதிரிகள் விரட்டப்பட வேண்டும். எமது மன்ன் மீட்கப்பட வேண்டும்; வாழ்வில் வசந்தம் வீசவேண்டும் என்ற அவாவினால் உந்தப்பட்டோராய் மக்கள் வாழ்சின்றனர்.

ஆனால் நமது கருத்துப்படி ஒரு நெருக்கடியான நிலைக்குள் படிப்படியாக தள்ளப்பட்டு வருகின்றோம் என்பதை ஏருத் தக்துடன் தெரியப்படுத்த வேண்டும். இந்த நெருக்கடிக்கு மூன்று காரணிகளை குறிப்பிட்டு கூறமுடியும் முதலாவதாக ஈழத்தின் தென்பகுதியில் அதாவது திரியாய் திருமலை, முதூர், மட்டக்களப்பு, அம்பாறை போன்ற பகுதி களில் அரசு இராணுவத்தின் அதிகரித்த செயல்பாடுகளும் அடாவடித்தனங்களும், அன்றூடம் காய்ச்சி அனுதைகளாக வாழ்வு குலைக்கப்பட்டு காடுகளிலும், மலைகளிலும், ஒழிந்து கொள்கின்ற மக்களின் நிலை, தினசரி நடக்கும் கொலைகளாலும் சித்திரவதைகளாலும் உள்ளம், உடல், உடலை இழப்புக்களான போதிலும் மன்னைக் காப்பதற்காக போராடிவரும் தரம்.

இரண்டாவதாக கடித்தனமாக அரசு மேற்கொள்ளும் பேச்சவார்த்தை என்னும் மாயைகளிற் சிக்கி இடைக்காலத்தீர்வு கிடைக்கப்போவதாக என்னுகின்ற போக்கு. அரசு தன்பிடியில் இருந்து வளர்ந்து வந்தின்ற இத்தசந்தரப்பத்தில் பேரம்பேசி ஆகச்சுடுதலானதைப் பெற்றுக் கொண்டு விடுதல் வேண்டும் என மிதவாதிகள் துடிக்கின்

ரூர்கள். இப்படியான சமாதான தீர்விள்பின் இன்றைய பேரராளிகளை எப்படிச் சமூக வாழ்க்கை ஒட்டத்துடன் இணைப்பது என்றும் இவர்கள் அளவுகிதிகமாகவே கவலைப் படுகின்றார்கள். இந்தப்போக்கின் விளைவால் ஏற்படுகின்ற கிக்கல்கள்.

முன்றுவதாக போராளிகள் மத்தியிலே காணப்படுகின்ற சலிப்பு-களைப்பு. இந்த அம்சம் குறித்து நுணுகி ஆராய வேண்டியுள்ளது எந்தவிதமான சுயலாபத்தையும் கருதாமல், தம் சொந்த எதிர்காலத்தைப் பண்யமாக்கி, உயிரையும் இழக்க திடங்கொண்டுள்ள போராளிகள் மத்தியில் சோர்வு ஏற்படுவதைச் சுங்க கொள்ளாமல் இருக்க வும் முடியாது. இத்தகைய சோர்வின் அடிப்படையே ஆராய்ந்து தெளிவுபடுத்துதல் மூலமே இருக்கமான கட்டுக்கோப்பினை இயக்கத்துவுள் பேற்று தல் சாத்தியமாகும். போராளிகளுக்கிடையில் - இயக்கத்தோழர்களுக்கு இடையில் ஏற்படுகின்ற சிக்கல்களை பொதுவாக முன்று வரை கடப்படுத்தலாம். அவையாவன.

1) உணர்ச்சி வேகத்தினாலும், ஆயுதங்களைப்பாவிப்பதில் பிரியப்பட்டும் இணைந்தவர்களினால், நீண்டகாலத்திற்கு நிலைக்கமுடியாத தன்மை

2) இயக்கங்களுக்கிடையிலும், இயக்கத்துக்குள்ளும் ஏற்படுகின்ற முரண்பாடு மோதலாக வெடிச்சின்ற சூழ்நிலையினால் போராட்டப் போக்கின் தோன்றும் அதிருப்தி

3) சொந்தப்பிரச்சனைகளால் தத்தம் தனிப்பட்ட எதிர்காலத்தை வளப்படுத்த முனையும் போக்கு எனக்குறிப்பிட முடியும் இனி இவை ஒவ்வொன்றையும் தனியாகப் பார்ப்பது தன்மைபயக்கும் எனலாம்.

முதலாவதில்: குறிப்பாக யூலை 83 இல் ஏற்பட்ட நெருக்கடியீன் விளைவால் உந்தப் பட்டு இணைந்து கொண்டவர்கள். நேரடியாக தாக்குதல்களுக்கு இலக்கானதாலோ அல்

வது மறைமுகமாக பாதிக்கப்பட்டதாலோ இனைந்து கொண்டுஇத்தகைய நபர்களிடம் உணர்ச்சி மேல்கும், எதிர்களை பழிவாங்கும் மனோபாவமும் தான் நிறைந்து காணப்பட்டது. இயக்கப்போக்கில்சற்பட்டவளர்ச்சியின்விளைவினால் வினால் தனித்தனி ஒவ்வொருவரையும் இனம்பிரித்து வேறு படுத்திப் பார்பதில் ஏற்பட்ட இடைவெளிக்குள் இனைந்து கொண்ட இத்தகையோர் காலப்போக்கில் வேகம் குறைந்து ஒதுங்கிச்செல்ல முனைவதைக்காணலாம். தாங்கள் ஒதுங்கிச் செல்லவேண்டும் என்பதையே முதன்மைப்படுத்தும் இவர்கள் இதற்காகவே அமைப்பின் மீதும் அமைப்பின் தோழர்களின் நடவடிக்கைகளின் மீதும்சதாகுற்றம் காண்பதையே இலக்காகக் கொள்கின்றனர். தத்தமக்கு வழங்கப்பட்ட பொறுப்புக்களை செல்வனே நிறைவேற்றியுமல் காலத்தை கடத்துவதையும், ஏற்படுகின்ற நிருவாகரீதியான சிக்கல்களை பெரிது படுத்தி தோழர்களின் தொழில் பாடுகளுக்கு தடங்கலாக இருப்பதையும் இவர்கள் கொண்டிருப்பதை பரவலாக காணலாம்.

இரண்டாவதாக; அமைப்பின் முன்னணித் தோழர்கள் மத்தியில் இருக்கக்கூடிய அனுகு முறை மாறுபாடுகள், ஆனுமைகள் என்பவற்றில் வேறுபாடு காண்பதினால் ஏற்படுகின்ற சிக்கல்களாலும், வெவ்வேறு அமைப்புகளுக்கு இடையில் முழுகின்ற பக்கமை. மோதலாக வெடித்து தீர்த்துக்கட்டுவது என்பது வரை செல்லும்போது தோன்றுகின்ற விரக்தியா போராட்டப் போக்கில் ஒரு நம்பிக்கையினாலும் அதிருப்தியும் பிறக்க வழிசமைக்கப்படுகிறது. சுருங்கச் சொல்லால் அமைப்பின் பொறுப்பான சில தோழர்களின் நடவடிக்கையால் பாதிக்க, பாதிக்கப்படும்போது அதையே அமைப்புமுழுமைக்கும் பொதுவாக்கிபார்ப்பதும், இனைந்துச் வேலைசெய்கின்ற அமைப்பின்மீது ஏற்படும் அதிருப்தியை, இலட்சியம் முழுமைக்கும் பொதுவாக்கிப்பார்ப்பதுமான போக்கு, இது தவறான தொன்றாகும். உணர்வு பூர்வமாக சாதாரணமாக்களின் பால்கொண்ட பாசமும், இந்த மன்னரின் விடுதலைக்கான அர்ப்பணிப்பும் மிக்க தோழர்கள் இந்தத் தலை இழைக்க மாட்டார்க் கொள்ளும் நம்புகிறோம்.

முன்றுவாக; இளைஞர்களாக அமைப்புடன் இணைந்து வேலை செய்ய ஆரம்பித்தது தொடராந்து நீண்டகாலமாக போராட்டப்போக்குடன் பின்னிப்பீணாந்து வேலை செய்யும் தோழர் களுக்கு அமைப்பு நடைமுறைகளுடனே உடல், உளர்தியாக ஏற்படுகின்ற தாக்கங்களும் பாதிப்புகளும். இதன் காரணமாக தத்தம் சொந்த எதிராகாலத்தை மட்டும் முன்னிலைப் படுத்திப்பார்ப்பது, அமைப்பில் இருந்து தூரவீலிகிச்செல் லூம் போக்கு, இவ்வாறுனபோக்குகளினால் அமைப்பிலிருந்து தூரவீலிகிச் செல்பவர்களை கட்டுப்படுத்த வேண்டி அமைப்பை இறுக்கமானதாக வரையறுப்பது அவசியமானதாகும். அமைப்பின் ஒவ்வொரு தோழரும், ஏன் ஒவ்வொரு போராளியும்கூட இன்றைய சிக்கல்களையும், இச்சிகிக்கல்களின் அடிப்படையையும் புரிந்து தெளிந்து கொள்ள வேண்டும் அப்போது தான் வரலாற்றில் தத்தம் பாத்திரத்தைச் செவ்வனே ஆந்திரதல் சாத்தியமானதாகும்.

இந்த வகையில் தோழர்களுக்கு ஏற்படுகின்ற சிக்கல்களைப் புரியவைப்பதில் கய விமர்சனங்களை முதன்மைப் படுத்த வேண்டும். சுயநலவரம்புகளை, மீறமுடியாமல் பொது மக்களிடம் இருந்தும் போராட்டப்போக்கிலிருந்தும் பிரிந்து போக விரும்புவர்களை அன்னியப்பட்டுப் போகவிரும்புவர்களைப்பற்றி அதிகம் அலட்டிக்கொள்ள வேண்டியதில்லை. ஆனால் அமைப்பின் வேலைகளில் ஆர்வமும் கடுபாடும் உள்ளவர்கள் ஏதோ சில குறைபாடுகளினால் ஒதுங்கி செல்ல முன்வதை கட்டுப்படித்தவேண்டும் தோழர்கள் மத்தியில் மேற்கொள்ளப்படுகின்ற விமர்சனங்களும் நியாயம் நிறைந்ததாகவும் ஆராய்வுடன் நிலைமைகளைவிளக்குவதாகவும் நம் பிக்கை ஊட்டுவதாகவும் இருக்கவேண்டும், அதில்லாமல் கருமுரடானதும் அதிகாரத்துவம் உடையதாகவும் கட்டுப் பெட்டித்தனமாகவும், வரட்டுவாதமாகவும் இருக்கக்கூடாது. அப்படி இருக்குமாயின் தோழர்கள் தூரவீலிகிச் செல்வதை ஹக்கிவிப்தாகவே போய்விடும். இது தவறானது.

எனவே விமர்சனம் செய்யப் படுவதில் நமக்கு இருக்கவேண்டிய நோக்கம், வைத்தியர் ஒருவர் நோய்க்கு சிகிச்சை அளிப்பதுபோல இருக்கவேண்டும், அதாவது, நோயாளியைக் காப்பாற்றுவதேயன்றி அவர் இத்பொதன்கு சிகிச்சை அழிப்பதல்ல. அசைத்து சிகிச்சை முறைகளும் நோயாளியைக் குணப்படுத்துவதையே உறுதி செய்யவேண்டும். உண்மையாகவும், வீகவாசமாகவும் உழைக்கும் தோழர்களிடம் அவர்களுடைய சித்தாந்த அல்லது அரசியல் நோயைக்குணப்படுத்துவதில் கடினமாகவும் மூர்க்கத்தனமாகவும் நடந்து கொள்ளக்கூடாது. அப்படி நடக்குமாயின் நாம் எமது நோக்கத்தில் வெற்றி பெறுவது இயலாத்தாகிவிடும்.

யாவுரும்
கேள்வென்...

15. 2. 87

பத்திரிகையின் பயன்பாடு

பத்திரிகை என்பது ஒரு கூட்டுப்பிரசாரக்கும், கூட்டுக் கீளர்ச்சியாளனும் மட்டுமல்ல; அது ஒரு கூட்டான அமைப்பாளனுமாகும். இவ் விடயத்தில் கட்டப்பட்டு வரும் ஒரு கட்டடத்தைச் சுற்றி எழுங்பபடும் சாரக்கட்டுக்கு அதை ஒப்பிடலாம். அது கட்டடத்தின் உருவரைகளைக் காட்டுகிறது. கொத்தனர்களிடையே தொடர்பிற்கு வசதி செய்கிறது. வேலையைப் பங்கிட்டுக் கொடுக்கவும் தமது ஒழுங்கைமக்கத் தழைப்பால் சாதிக்கப்பட்ட போதுவான விளைவைப் பார்க்கவும் இடமளிக்கிறது.

- இல்லின் -

கற்றறிதல், ஒழுங்கைமத்தல், ஒன்றுபடச் செய்தல் போராடுதல் என்பனவே இன்று எமக்கு முன்னால் விதிக் கப்பட்டிருக்கும் பெரும் பணிகளாகும். இதனைச் செவ்வனே நிறைவேற்றும் போது தான் புரட்சிப் பாதையில் எமது பாதச்சவுகள் ஆழப்பதியப்படும், என்பது நிச்சயமானது. கற்றறிதல், ஒழுங்கைமத்தல், ஒன்றுபடச் செய்தல், போராடுதல் என்னும் இந்த நான்கும் அடிப்படையில் ஒன்றேடொன்று மிக நெருங்கிய தொடர்யுள்ளவையே. கற்றறிவிதன் வாயிலாகக் கிடைக்கப்படும் பட்டறிவைப் பயன்படுத்தி மக்களை ஒழுங்குபடுத்துவதும், ஒழுங்கைமந்த மக்கள் சக்தியினை ஒன்று படச் செய்வதும்

அகனூடாகப் போராட்ட முக்களெடுப்பில் ஈடுபடுத்துவது என்பதும் தொடர்ச்சியாக நடைமுறை படுத்தும்போதுதான் மக்கள் போராட்டம் மலரும் வாய்ப்பு ஏற்படும். அஃதில் ஸாமல் அங்கத்தவர்கள் தொகையை விஸ்தரிப்பதனாலோ இவர்கள் எல்லாம் எமது ஆதரவளர்கள் என்று முத்திரை குத்தி விடுவதனாலோ மக்களின் அரசியல் அறிவு மட்டம் உயர்ந்து விடப் போதுதா இல்லை. அவர்களின் அரசியல் ஈடுபாடு மிகுந்துவிடப் போவதுமில்லை.

குறைபாடு மிகக் இன்றைய சமுதாய அமைப்பை உழுது புரட்டி இல்லாமையை இல்லாதொழிக்கும் சமத்துவ சம தர்ம சமூக அமைப்பொன்றை உருவாக்கத் திட்டம் கொண்ட நாம் இந்தங்கிலை குறித்து மகிழ்முடியாது. இன்றைய சமூக அமைப்பின் தன்மைகளைக் குறித்த தெளிவும், இவ்வமைப்பில் மாற்றத்தைக் கொண்டு வரும் வழிவகைகள் குறித்தும் தெளிவுபெற வேண்டியவர்களாக உள்ளோம் இதற்குநாம் ஏற்றறிதல் முக்கியமானதாகின்றது. இளைஞர் கழகங்களின் பணி குறித்து வெளின் விளக்குகையில் இக்கற்றறிதல் குறித்து மிக ஆழமாகவே குறிப்பிட இள்ளார் கம்யூனிசத்துக்கு முன்னேறிச் செல்ல விரும்பும் இளைஞர்கள் அனைவரும், கம்யூனிசத்தைக் கற்றறிந்ததாக வேண்டும் என்பது இயற்கையான பதிலாய் தோன்றலாம். கம்யூனிசத்தை கற்றறிதல் என்பது குறித்து வெளின் கூறிய வற்றின் சாரத்தை இங்கு குறிப்பிட்டுக் காட்டுதல் சற்று பொருத்தமானதாகவே இருக்கும் கம்யூனிஸ்ட் பாடப்புத் தகங்களில் இருந்தும், பிரசுரங்கள் நால்களில் இருந்தும், பெறப்படும் அறிவை ஒட்டு மொத்தமாய்க் கிரகித்துக் கொள்வதே கம்யூனிசத்தைக் கற்றறிதல் என்று யாரும் எண்ணக் கூடும். ஆலை இது கம்யூனிசத்தை மிதமிஞ்சி கொச்சைப்படுத்துவதாகவே இருக்கும் எனக் கூறிய வெளின் இது குறித்து பின்வருமாறு விளக்குகிறூர் புத்தகங்களிலும் பிரசுரங்களிலும் கூறப்படுவற்றைப் படித்து தெரிந்த பின் பல்வேறு அதிவது துறைகளையும் சேர்த்து இணைத்திடும் திறன் புரட்சியாளருக்கு அவசியமானதாகும். வெறுமணை

கோசங்களை மட்டும் கிரகித்து கொண்டு நமது அன்றூட வேலைகளுடன் இணக்காத இடத்து தத்துவத்திற்கும், நடை முறைக்கும் இடையே பாரிய பிளவு ஏற்படுவது தவிர்க்க முடியாது போய்விடும்.

புரட்சிகர அமைப்பொன்றைக் கட்டி எழுப்ப முற்படும் நாம், அதன் கட்டுப்பாட்டைக் கட்டிக்காப்பது அவசியமானதாகும். பாட்டாளி வார்க்க அணியின் வர்க்க உணர்வாலும், புரட்சியின் பாஸ் உள்ள விடாப்பிடியானபற்றினாலும், தன்ன லம் அற்ற தியாகத்தாலும், வீரத்தாலும் இறுகப் பிணைக் கப்பெற்று மக்கள் தீரளின் அனைத்துப் பிரிவினரோடும் இணைப்புக் கொள்ளவும், ஒன்று கலக்கவும் வேண்டும். இத் தகைய பின்னனி அமைப்பின் அரசியல் தலைமையின் பிழையற்ற தன்மை, போர்த்தந்திரம். இவற்றுடாக வெகு மக்கள் தமது சொந்த அனுபவத்தின் வாயிலாகவே இது சரிமானது எனக் கண்டு கொண்டாகும் நிலைமையை உருவாக்க வேண்டியது எமது பாணியாகும்.

இந்த வகையில் தோழர்கள், மக்கள் ஆகியோரின் தொடர்பு சாதனமாய் விளங்கும் பத்திரிகையின் பணி பாரியதாகும். அமைப்பின் குரலாக வரும் பத்திரிகையானது.

1. வழிகாட்டி
2. அரசியல் பிரச்சாரம்
3. செய்தி பரிவர்த்தனை
4. மக்கள் தொடர்பு சாதனம்

என்னும் கடமைகளை நிறைவேற்றியே ஆகவேண்டும்.

முதலாவதாக வழிகாட்டி என்ற வகையில் அண்மைய எதிர்காலம் குறித்து முன்மொழிதல் அவசியமாகிறது. அரசின் செயற்பாடுகள் அவற்றினுடாக அரசு சாதிக்கவிருப்ப வைகள் என்ன? என்பது குறித்து மக்களுக்கு தெளிவுபடுத்த வேண்டிய அதேசமயம் இவற்றை எவ்வாறு எதிர்கொள்ள ஸாம் என்னும் ஆலோசனைகள் பத்திரிகை வாயிலாக வெளிப்

படுத்தப்படல்வேண்டும். இத்தகைய முன்மொழிவுகளையும், ஆலோசனைகளையும் பத்திரிகை கொண்டிருக்காத இடத்து; செறுமனே இலாபநோக்கைக் கருதும் ஒரு தொழிற்துறையக ஆகிவிடும். எனவே ஒரு அமைப்பின் குரலாக வெளி வரும் இதற்களானது ஒரு வழிகாட்டி என்ற அந்தஸ்தைப் பெற வேண்டியது அவசியமானதாகும். அப்போதுதான் மக்களின் எதிர்பார்ப்பையும் தேவையையும் அதனால் பூர்த்தி செய்ய முடியும்.

இரண்டாவதாக அரசியல் பிரச்சாரகன் என்ற வகையில் உழுக்குப்போன இன்றைய சமூக அமைப்பின் குறைபாடுகளைச் சட்டிக்காட்டுவதுடன் சமூக மாறுதலின் அவசியம் தொகை வளியுறுத்தவும் அதன் தேவையை மக்களுக்கு உணர்க்க வும் வேண்டும் சமூக அமைப்பின் குறைபாடுகள் நாளாந்த வழிநில் ஏற்படுத்தும் தாக்கங்கள், பாதிப்புக்கள் அதனால் சமூகத்தில் எழுப் பிரச்சினைகள் என்பவற்றைத் துல்லியமாகத் துவக்கி மக்களை அரசியல் போராட்டத்துடன் இணைக்க வேண்டி பத்திரிகை பயன்படுதல் வேண்டும்.

மாங்ருவதாக செய்தி பரிவர்த்தனை ஊடகம் என்ற வகையில் அமைப்பில் பல்வேறு மட்டத்தில் நடக்கின்ற வேலைத் திட்டங்கள், செயற்பாடுகள் என்பவை குறித்தான செய்தி கள் பரிமாறப்படல் வேண்டும். இதற்கு ஊடாக தோழர் சளிடையே இறுக்கமான ஒரு அமைப்பையும், செயற்பாடுகளில் ஒரு ஒத்த தன்மையினையும் பேற்றுதல் வேண்டும்.

நான்காவது மக்கள் தொடர்பு சாதனம் என்ற வகையில் அமைப்பின் கருத்துக்களையும், எண்ணங்களையும் மக்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளும் அதேவேளையில் அமைப்புக் குறித்தான மக்களின் எண்ணங்களை ஒழுங்குபடுத்துவதும் பத்திரிகையின் பணியாகிறது. மக்களுக்கும், அனாப்புக்கும் இறுக்கத்தை அதிகரித்து, அரசியல் அறிவு மட்டத்தை ஈயர்த்தி அக்கறையுடனுள் ஈடுபாட்டைத் தோற்றுவிப்பதைப் பத்திரிகை முதன்மைப்படுத்த வேண்டும்

இதைவிடுத்து அபரிமிதமான நம்பிக்கையைத் தோற்றுகின் கும் எழுத்துக்களால் பத்திரிகையின் பக்கங்களை நிறைத்து விடுவதானது காலப்போக்கில் நீடித்துநிலைக்காமல் புல்வாண மாகிப் போய்விடும் என்பது நிச்சயம். அதனால் அசகாய சூரர்கள் நாமே என்ற அடிப்படையில் நாங்கள் சொல்வது சரித்திரம். அதுமட்டும் தான் உண்மை என்ற போக்கில் செயற்படாமல் தெளிவான சிந்தனைகளைத் தோற்றுவிக்கப்பாடுபட வேண்டியவர்களாயுள்ளோம். ஒரு பிரமையை அதாவது ஒரு மாயைத் தோற்றுத்தை உருவாக்கி அதன் டிப்படையில் மக்களிடம் செல்வாக்குச் செலுத்தலாம் என்று எண்ணும் போக்கு எம் மக்களிடையே தலைதூக்கி இருப்பது வெளிப்படையானது.

இந்தப் போக்கின் பிரதிபலிப்புகளை நாம் குடாநாட்டி விருந்து வெளிவரும் தினசரிகளில் பொதுவு கப் பார்க்க முடியும். இலாபம் சம்பாத்தத்தை முதல்பைப்படுத்த இத் தினசரிகள் எந்த விடயத்திலும் ஒரு பெதுக்கருத்தை உருவாக்குவதில் பின் நிற்பதைக் காணலாம் மக்கள் நலன் சார்ந்து பெரிதுபடுத்த வேண்டிய முக்கிய செய்திகளைக் கண்டு கொள்ளாமல் விடுவதும், தாமே நேருக்கு நேர சந்திக்கும் உண்மைகளை அப்பட்டமாக அப்படியே வெளியில் வைப்பதற்குப் பதிலாக கட்டுண்டு கிடக்கு தன்மையினை யும் எவ்வும் அவதானிக்க முடியும். இதன் காரணமாகவே காத்திரமான பல ஸிடயங்களைத் தாங்கி வரவேண்டிய போராட்ட குழுவில் வெளிவரும் இத் தினசரிகள் மறண அறிவித்தல்களாலும், விளாபரங்களாலும் பக்கங் - னை நிரப்பி வருவதைக் காணமுடிகிறது.

இதிலிருந்து மாறுபட்டு இருக்கின்ற நிலைமைகளையதார்த்த பூர்வமாகச் சிந்திக்கத் தாண்டுதல் வேண்டும். எமது நிலைப் பாடு என்ன? எமது பலங்கள் எவ்வ? எமது பலவீனங்கள் என்ன? நாம் போராட்ட முன்னெடுப்பில் ஆற்றிய காத்திரமான பங்களிடுகள் என்ன? தொடர்ந்து முன்னேறி செல்ல என்னென்ன செய்யப்படலாம் நாம் எவ்வாறு படிப்

படியாக முன்னேக்கிச் செல்கிறோம்? என்பதை மிக அழுத்த மாக எடுத்துச்சொல்லி அவற்றினுடாக மக்களின் நம்பிக்கையை வென்றெடுத்தாக வேண்டும். அதே சமயம் மக்களுக்கு கொடுக்கப்படும் நம்பிக்கை எதுவும் அமைப்பின் செயற்பாடுகளினுடாக நிறுவப்படல் வேண்டும். வெறுமனே தேர்தல்கால வாகீகுறுதியைப் போல வாயில் வந்த வற்றையெல்லாம் கூறி விட்டு பின், அவற்றைக் காப்பாற்ற மூடியாதபோது திண்டாடுவது மக்களைச் சூழப்பழுத்தி செய்வதோடு போராட்டத்தில் இருந்து அன்னியப்படுத்தி விடும்.

மக்கள் மத்தியில் இருந்து ஆதரவைத் திரட்டுவதிலும் அபிமானத்தைப் பெறுவதிலும், பிரச்சாரம் முக்கிய பாதுதிரத்தை ஆற்றுகிறது. செய்யப்படுகின்ற வேலையும், செய்யப்படுகின்ற பிரச்சாரமும் ஒரு சமாந்திரத் தன்மையைப் பெற்றிருத்தல் அவசியம்.

செயற்பாடு - பிரச்சாரம் அமைப்பு என்ற நடைமுறைப் பாணியில் செயல்பட வேண்டும். வேலைகளைச் செய்து எமதுசாதனைகளை நிலைநாட்டி அவற்றின் அடிப்படையில் பிரச்சாரத்தை முன்னெடுக்க வேண்டும். இதற்கூடாக அமைப்பு இறுக்கமாகக் கட்டுப்படும். ஒன்றீணந்த தோழர்கள் மீண்டும் செயற்பாடு பிரச்சாரம் ஊடாக அமைப்பைக் கட்டும் போது அமைப்பு விரிவுபடும். பலம்பெறும்.

அரிசிப் பொதுயோடும் வந்திரோ தம்பி

10-9-87

இந்திய இராணுவ வீரனே வா! வேட்டுச் சத்தங்களாலும் விமான கெவிகோப்டர் இரைச்லாலும் இன்னும் இது போன்ற யுத்தகால சத்தங்களினாலும் பதட்டத்துக்குள்ளாகி இருக்கும் எமது மன்னின் நாளாந்த வாழ்க்கையை சுழு கமாக்கியது உனது வருகையே அதனால் உன்னை வாழ்த்தி வரவேற்பது எமது கடமையே.

அழுத்தின் விடுதலையை வேண்டிப் போராடிய எமது மக்கள் உனது ஆதரவையும், ஒத்துழைப்பையும் எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தார்கள் என்பது வெளிப்படை ஆனால் இவ் வளவு விரைவாய் இவ்வளவு வேஃமாய், இவ்வளவு சுழுகமாய் உனது வருகை அமையும் என்பதை யாரும் என்னியிருக்க முடியாது ஏனெனில் கடந்த நான் காண்டுகளில் மட்டும் சிந்தப்பட்ட வியர்வையும், கொட்டப்பட்ட குருதியும் போராட்டத்தில் உனது மக்களின் ஒத்துழைப்பையும் எமது எதிரி கூட உன்னை வரவேற்பான் என்ற எண்ணத்தை எம் மவர்களுக்கு ஊட்டியிருக்கவில்லை. ஏன்? மிராஜ் விமானங்கள் இன்னல் பட்ட மக்களுக்காய் உணவுப் பொருட்களை வீசிய பொழுது கூட நீ வந்து விடுவாய் என எதிர்பார்த்திருக்கவில்லை. ஸ்ரீலங்காவின் பிரத்தர்பிரேமதாஸ் உணவுப் பொருள் விநியோகத்தை ‘ஹ்ரேயன் கோஸ்’ (Treyan Horse) என்று வர்ணித்த போது கூட நாங்கள் நம்பவில்லை. எது எப்படியோ நீ இப்போது எமது மன்னில் எம்முடன் கூடவே உள்ளாய் அந்த வகையில் உன்னை வரவேற்பது உனது என்னங்களுடன் எமது சிந்தனைகளை பகிர்ந்து கொள்வது அவசியமாகிறது.

நீண்ட காலமாக இராணுவத்தினர் செய்த அட்டேழியங்களாலும், அடாவடித்தனங்களாலுமே என்னவோ இராணுவம் என்ற சொல்லே எமக்கு திடிலை ஊட்டுகிறது. பச்சை நிற உடுப்புகளும், வாகனங்களும், தாங்கியிருக்கும் ஆயுதங்களும், இன்ன பிறவும் எம்மையும் அறியாமலே நெஞ்சில் அச்சத்தைவரவழைக்கின்றன. எனவே தான் எம்மால் உன் நூடன் நெருங்கி வர முடியவில்லை. அதனால் தான் பகிரங்கமான இம் மடவில் சில விடயங்களை சுட்டிக்காட்ட விழை விண்றேன்.

போராட்டம் என்று புதுப்பட்ட சக்திகள் அனைவரும் ஒன்று திரண்டு ஒத்த குரலில் ஸ்ரீலங்கா அரசிற்கு நெருக்கடியைக் கொடுத்திப்போமானால் உனது வருகை சில சமயம் தேவைப்பட்டிருக்காது. அந்தரங்க திரை மறைவு ஆலோசனைகளையும் ஒத்துழைப்புகளையும் வழங்கிப் பூது பிராந்திய நலன்கள் எமது போராட்டத்தினாடாகவே பாதுகாக்கப் பட்டிருக்கக் கூடும். உனக்கும் வீணை இந்த சிரமங்கள் ஏற்பட்டிருக்க மாட்டாது. ஆனால் எம்மவர்களிடையே நிலவிய போட்டி மனப்பான்மையும், குரோதமும்; அகங்காரமும் இன்ன பின்னவுமாக எமக்குள் ளேயே முட்டி மோதிச் சின்னு பின்னப்பட்ட போது எதிரி இராணுவம் இன் ஒழிப்பை வேசுப்படுத்திய வீளையில் உனது வருகையானது தேவைப் பட்டது ஏன்? வரவேற்றவும் பட்டது.

எனிலும் எமது அச்சங்கள் குறித்து உனக்கு தெளிவு படுத்த வேண்டியது எமது கடமையல்லவா? என்னர் இந்திய பாகிஸ்தான் போரில் இந்தியா பெற்ற வெற்றியை எண்ணிக் களித்திருப்பாய். மகிழ்ந்திருப்பாய். ஆனால் இந்தியாவின் வட புலத்தில் ஏற்பட்ட நெருக்கடிகளைச் சமாளிக்க இலங்கையுடன் தேச உறவு காட்ட வேண்டி ஆட்சியாளர் விரும்பியதன் விளைவாக எம்மவர்கள் அனுபவிக்கும் இன்னால்கள் குறித்து நீ அறிந்தாயோ என்னவோதெரியாது. 1948 முதல் ஜவகர்லால் நேருவும் பிறரும் மலையகத் தமிழ்பேசும் மக்கள் இலக்கைப் பிராஜைகளே எனக் கூறிவந்த தற்கு மாருக லால் பகதூர் காஸ்தரி - ஸ்ரீமாவோ பண்

டார், நாயக்காவுடன் ஒப்பந்தம் ஓன்றில் கைச்சாத்திட்டார் எமது மக்களின் எண்ணங்களைக் கோராமலேயே கைச்காத்திட்ட இந்த உடன் படிக்கையின் பிரகாரம் எம்மலர் களில் ஜந்து ஸ்டாம் பேர் துடிக்கப் படுத்தக் காடு கடத்தப் பட்ட செய்தி வரலாற்றில் கறை படிந்த சம்பவமாகும். இவ்வாறு நாடு கடத்தப்பட்டவர்கள் இத்தியாவில் தமிழ் நாட்டில் நெய்வேலிச் சுரங்கத்திலும், கேரளாவில் வண்டிப் பெரியாறிலும், ஆந்திராவில் ராஜ முந்திரி குண்டக்கல் பகுதி களிலும் கொடைக்கானவிலும் இன்ன பிற இடங்களிலும் அனுபவிக்கும் நரக வேதனைகள் உனது செலிக்கும் எட்டியிருக்குமோ என்னவோ? 1964 இல் இந்திய சீன் போருத் தாக எமது மக்கள் பலியிடப்பட்டதுபோல இன்று அமெரிக்காவிலுள்ள தடுப்பதற்காக எம்மையும் பலிக்கடா ஆக்குவீரா? என்ற அச்சம் எம்மைச் சூழ்ந்து கொண்டுள்ளது. ஆலைங்காவின் ஆட்சியாளர்கள் ஏகாதிபத்திய தாசர்களாகிய கொலைகார மொஸாட்டிக்கும் பிறநாசககார சக்திகளுக்கும் சிவப்புக் கம்பளம் விரித்து வரவேற்றது தெரிந்ததே. இந்து மாகடங் பிராந்தியத்தை யுத்த மேசங்களால் குழாவக்க இருமலையின் எண்ணெய் குத்ததையும் புத்தளத்தின் அமெரிக்க வானேலி நிலையத்தையும் பயணபடுத்த முயற்சிக்கையில் உணது துரித செயல்பாடு அதைத் தடுக்க வேண்டியது கட்டாயமே. சந்தேகமின் நிப் பாராட்டப்பட வேண்டியது

ஆனால் நீ உனது தாயகத்தை எவ்வளவு நேசிக்கின்றோயோ தாய்நாட்டு நலன்களின் மீது எவ்வளவு அக்கறைகாட்டுகின்றோயோ; அவ்வளவுக்கு நாமும் எமது மண்ணையும் மக்களையும் நேசிக்கின்றோம், என்பதை நீ புரிந்து கொள்ள வேண்டும் இலங்கைத் தீவில் ஆலைங்கா, ஈழம் என்னும் இரண்டு தேசங்கள் உருவாக்கப்படுவதன் மூலமே எமது எண்ண வேட்கைகள் பூர்த்தியாக்கப்படும். மாபெரும் இழப்புக்களையும் வதைகளையும் படுகொலைகளையும் கூட இந்த ஒரே இலட்சியத்திற்கு தான் காணிக்கை செலுத்தி உள்ளோம் எனவே எமது இந்த இலட்சியப் பயணத்திற்கு நீ

தடை போட முனைந்தால் அது எமது தாயக நேசத்தைக் கொச்சைப்படித்துவதாகிவிடும். எனவே தான் இந்திய வீரனே. ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பிலும் சோவனிச் இனவாத எதிர்ப்பிலும் உன்னேடு தோன் கொடுக்கத் தயாராய் இருக்கும் நாம் எமது மண்ணின் விடுதலையை நீ அடக்குவதை எப்படிச் சுகித்துக் கொள்ள முடியும்.

எனவே தான் இந்திய வீரனே தயவு செய்து எம்மையும் எமது உணர்வுகளையும் புரிந்து கொள். ஆட்பலத்தால் ஆயுத பலத்தால் பிராந்திய முக்கியத்துவத்தால் இன்னும் இது போன்ற விடயங்களில் எத்தனையோ மடங்கு வலிமை மிக்கவன் நீ என்பது நாங்கள் அறிந்தது தான். ஆனால் அந்த வலிமையைக் காட்டி எக்ஷைப் பயமுறுத்திப் பணிய வைத்து எமது இலட்சியத்தை, என்ன வேட்கையை மழுங்கடிக்க எடுக்கும் முயற்சிகள், அமைதி பேணும் படை என்ற உனது பெயரையே அர்த்தமற்ற தாக்கி விடும்.

நாம் தமிழ் பேசுபவர்கள் என்ற வகையில் தெள்ளிந்திய கலாச்சார மரபுகளுடன் ஒத்துப் போகக் கூடியவர்கள் என்ற வகையில் உனக்கு ஒன்றைச் சுட்டிக் காட்டுதல் பொருத்தமானதே. “யாதும் ஊரே யாவரும் கேள்வி” என்ற முதுமொழியில் அடக்கப்பட்டிருக்கும் சர்வதேசியம் நாம் ஏற்றுக் கொண்டதே. எல்லோரும் உறவினனே, எல்லாம் எமது ஊரே, அதேவேளை பிரிந்துபட்டுப்பார்க்கும்போது நன்மையோ, தீமையோ நாமேதான் தேடிப் பெற்றுக் கொண்டே இருக்கிறோம்.

ஆதலால்,

“யாதும் ஊரே யாவரும் கேள்வி
திதும், நன்றும் பிறர் தர வாரா.

என்ற கணியன் பூங்குள்றனின் புறநர்னாற்று வாசகத்தைச் சுட்டிக்காட்டி இந்த திறந்தமட்டில் முடித்துக்கொள்கின்றேன்

பொதுமை வெளியீடு